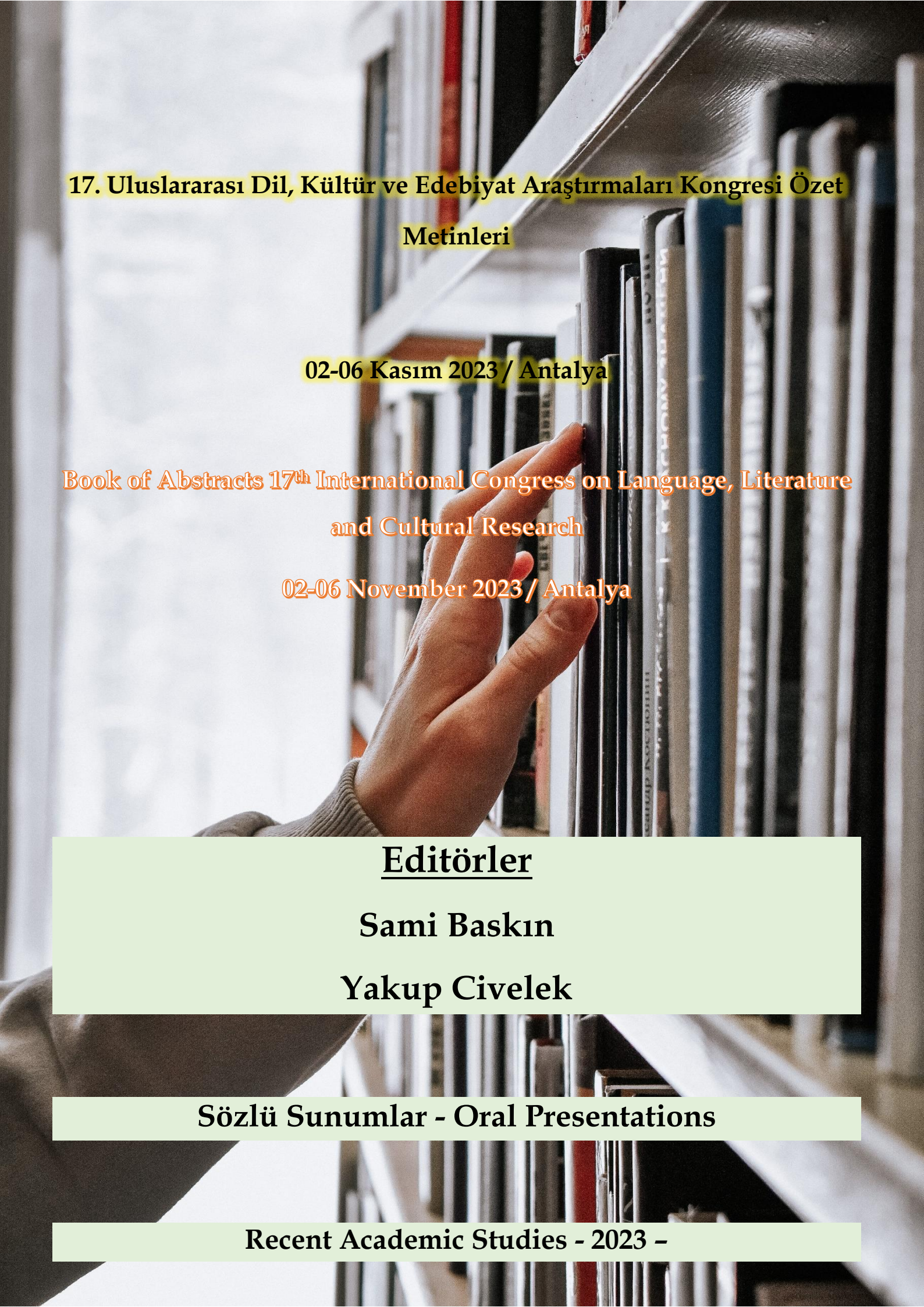

17. Uluslararası Dil, Kültür ve Edebiyat Araştırmaları Kongresi Özet Metinleri

02-06 Kasım 2023 / Antalya

Book of Abstracts 17th International Congress on Language, Literature and Cultural Research

02-06 November 2023 / Antalya

Editörler

Sami Baskın

Yakup Civelek

Sözlü Sunumlar - Oral Presentations

Recent Academic Studies - 2023 –

ISBN: 978-605-69948-9-0

Yayımlanma Tarihi (Publishing Date): *15.10.2023*

Yayınevi (Publishing House): Recent Academic Studies

17. Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresi Özet Metinleri

Book of Abstracts 17th International Congress on Language, Literature and Cultural Research

Editörler: *Sami Baskın, Yakup Civelek*

Kapak Resmi: Photo by Guzel Maksutova on Unsplash

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

1. Basım, Elektronik Kitap (Çevrim içi/Web tabanlı)

210 x 297 *mm*

Kaynakça var, dizin yok.

ISBN 978-605-69948-9-0

1. Sosyal Bilimler 2. Kongreler ve toplantılar 3. Özet Metinler

PDF yayın

Yayımlanma adresi: https://www.recentsocialstudies.org/tr/

Recent Academic Studies

Yeni Pazar Mh. Ali Okumuş Cad. Mevlana Sitesi A Blok – Çayeli / Rize

Kongre Onursal Başkanı - Honorary President

Prof. Dr. İbrahim Özcoşar - Rector of Mardin Artuklu University, Türkiye

Düzenleme Kurulu Organizing Board

Düzenleme Kurulu Başkanı - Head of the Organizing Board

Prof. Dr. Yakup Civelek – Ankara Hacı Bayram Veli University, Türkiye

Düzenleme Kurulu Üyeleri

Prof. Dr. Eid Allawi - University Center Nour al-Bashir al-Beidh University of Skikda - Algeria

Prof. Dr. Gehan M. Anwar Deeb - October 6 University - Egypt

Prof. Dr. Hatem Fahad Hnoo - University of Mosul – Iraq

Prof. Dr. Ömer Bozkurt - Mardin Artuklu University, Türkiye

Prof. Dr. Sid Ahmed Soufiane - Anaaba University - Algeria

Prof. Dr. Omayma Ghanem Zaidan - Ain Shams University – Egypt

Assoc. Prof. Dr. Lesia Kushmar - Kyiv National University of Trade and Economics - Ukraine

Assoc. Prof. Dr. Nilay Erdem Ayyıldız - Fırat Üniversitesi - Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Sami Baskın - Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi - Türkiye

Dr. Abdullah Al-Hatouk - University of Sidi Mohamed Ben Abdullah - Morocco

Dr. Abdullah Haddadi - Cadi Ayyad University – Morocco

Dr. Esat Layek – Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi- Türkiye

Dr. Said Assil - Regional Center for Education and Training Professions – Morocco

Dr. Walid AbdAllah – Suez University – Egypt

Dr. Sakina Zawaghi – University of Beji Mokhtar – Algeria

Dr. Ibrahim Reda Ibrahim – October 6 University - Egypt

Dr. Saleh Al-Mukhtar Abu Bakr - Zintan University – Libya

Dr. Samir Hajj - Beit Berl Academic College, Kfar Saba – Palestine

Lecturer Dr. Adel Ismail Hassan - University of Tikrit – Iraq

Lecturer Dr. And Sun Zino Hamad - University of Mosul – Iraq

Lecturer Dr. Lamia Ahmed Ali Abdullah - Directorate of Nineveh Education – Iraq

Lecturer Dr. Ruqayyah Hamed Ali - University of Mosul – Iraq

Lecturer Juman Adnan Hassan - University of Mosul - Iraq

Lecturer Ammar Ahmed Mahmoud - University of Mosul – Iraq

Üniversite Tarafından Bu Kongre İçin Görevlendirilmiş Düzenleme Kurulu Üyesi*

Prof. Dr. Ömer Bozkurt - Mardin Artuklu University, Türkiye

Değerlendirme Kurulu Başkanı – Head of The Evaluation Boar

Prof. Dr. Gehan M. Anwar Deeb - October 6 University – Egypt

Değerlendirme Kurulu - Evaluation Board

Prof. Dr. Abdel Basset Ahmed Marashdeh - Al al-Bayt University – Jordan

Prof. Dr. Abdel Wahhab Al-Azdi - Mohammed V University, Rabat – Morocco

Prof. Dr. Abdelhafid Bourdem - University of Maghnia, Tlemcen – Algeria

Prof. Dr. Abdel-Rahim Azzam Marashdeh - Dean of Scientific Research and Graduate Studies, Ajloun National University – Jordan

Prof. Dr. Adnan Mahmoud Obeidat - University of Science and Technology – Jordan

Prof. Dr. Amany Kamal - Ain Shams University – Egypt

Prof. Dr. Amina Al-Yamlahi - Mohammed V University, Rabat – Morocco

Prof. Dr. Awati Boubaker - Emir Abdelkader University of Islamic Sciences, Constantine – Algeria

Prof. Dr. Azzedine Al-Zayati - Mohammed V University, Rabat – Morocco

Prof. Dr. Derya Yildiz - Necmettin Erbakan Üniversitesi – Türkiye

Prof. Dr. Ebtessam M. ElShokrofy – Damanhour University – Egypt

Prof. Dr. El Mostafa Amrani - University of Sidi Mohamed Ben Abdullah, Fez – Morocco

Prof. Dr. Gehan M. Anwar Deeb - October 6 University – Egypt

Prof. Dr. Hanan Ahmed Selim - King Saud University - Saudi Arabia

Prof. Dr. Hassan Ragab - Suez Canal University & Director of the Confucius Institute – Egypt

Prof. Dr. Islam M. Abdel Salam - The Higher Institute of Specialized Studies – Egypt

Prof. Dr. Janan Abdullah Younes - University of Mosul – Iraq

Prof. Dr. Khaled Hadna - University of Mohamed Lamine Tanners, Setif 2 – Algeria

Prof. Dr. Mohamed Ahmed Abu Nabout - Al Azhar University – Egypt

Prof. Dr. Mohamed Ajmal - Jawaharlal Nehru University – India

Prof. Dr. Mohamed Ben Zaoui - University of Brothers Mentouri Constantine – Algeria

Prof. Dr. Mohamed Gaber ELmaghrabi - Alexandria University and Matrouh University – Egypt

Prof. Dr. Mohammad Raghib Deshmukh - S.G.B. Amravati University – India

Prof. Dr. Muhammad Dawabsheh - Arab American University – Palestine

Prof. Dr. Nehaa Abbas Aliwi - Al-Mustansiriya University, Baghdad – Iraq

Prof. Dr. Sahar Samir Yusuf - Al Azhar University – Egypt

Prof. Dr. Saida Kahil - University of Badji Mokhtar Annaba – Algeria

Prof. Dr. Salah El-Din Zeral - University of Mohamed Lamine Tanners, Setif 2 – Algeria

Prof. Dr. Sayed Sadik Al-Kady - Port Said University – Egypt

Prof. Dr. Ubaidur Rahman - Jawaharlal Nehru University – India

Prof. Dr. Yashodhara Pant - Tribhuvan University, Kathmandu – Nepal

Doç. Dr. Abdussamed Yeşildağ - Kırıkkale Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. F. Gül Koçsoy - Fırat Üniversitesi - Türkiye

Doç. Dr. Nilay Erdem Ayyıldız - Fırat Üniversitesi - Türkiye

Doç. Dr. Salih Demirbilek - Ondokuz Mayıs Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Serap Saribaş - Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi – Türkiye

Doç. Dr. Süleyman Pak – Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi – Türkiye

Dr. Devkant Joshi - Principal of L.R.I. School in Kathmandu – Nepal

Dr. Doaa M. Anwar Deeb – Bayan House for Translation, Publishing & Distribution-Egypt

Dr. Enas Atwan Suleiman - University of Mosul – Iraq

Dr. Hassan Boudouh - Sultan Moulay Slimane University, Beni Mellal – Morocco

Dr. Mohamed Marzouk - Mohammed V University, Rabat – Morocco

Dr. Said Assil - Regional Center for Education and Training Professions in Casablanca – Morocco

Dr. Seyfullah Öztürk - Ondokuz Mayıs Üniversitesi – Türkiye

Dr. Yasser Ahmed Gomaa - Assiut University – Egypt

Öğretim Görevlisi İsmail Karatekin - Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Technoloji Üniversitesi – Türkiye

Sekreterya - Secretariat

Dinçer Bektaş

ÖN SÖZ

17. Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresi, 02-06 Kasım 2023 tarihlerinde Antalya'da gerçekleşecektir. Bu kongre, Saygın Bilim Derneği'nin (Saybilder) organizasyonunda ve başta Mardin Artuklu Üniversitesi olmak üzere çeşitli kurumların ilmi desteği ile düzenlenmektedir. Kongreye 7 farklı ülkeden davetli konuşmacı davet edilmiştir. Aynı zamanda Türkçe, İngilizce ve Arapça duyurular yapılarak bilim insanlarına çağrıda bulunulmuştur. Bu çağrılar sonrasında 15 civarında ülkeden sözlü bildiri başvuruları alınmıştır. Tüm bildiriler üç hakemin onayına sunulmuştur. Hakemlerin en az iki tanesinden olur alan bildiriler kabul edilmiştir. Aksi takdirde bir görüş bildirildiğinde ise bildiriler ret edilerek başvuruları iptal edilmiştir. Bu süreç içerisinden bildirilerin önemli bir kısmına hakemlerden düzeltme talebi gelmiştir. Hakemler tarafından talep edilen düzeltmelerin yapılıp yapılmadığı da özenle kontrol edilmiş ve düzeltilerden sonra kabul mektupları düzenlenerek yazarlarına gönderilmiştir.

Başvuru süreci sonucunda 62'si Türk bilim insanları tarafından ve 68'i farklı ülkelerden (Algeria, Egypt, Iraq, KSA, Morrocco, Oman vb.) katılan bilim insanları tarafından hazırlanmış toplam 130 bildiri sözlü sunuma uygun bulunmuştur. Bu kitapta sadece özetle kongreye başvuran bilim insanlarının sunulacak bildiri özetlerine yer verilmiştir. Sunum başvuruları tam metinlerle yapanların ise metinleri kongrenin Tam Metin kitabında yer alacaktır.

Kongrenin bilim insanları arasındaki iletişimi kuvvetlendirmesini, bilgi alışverişini arttırmasını, ortak çalışma zeminlerini oluşturmasını, milletimize, insanlığa ve bilgiyle amel edenlere faydalı olmasını diliyorum.

Prof. Dr. Yakup Civelek

Düzenleme Kurulu Başkanı

İçindekiler - Contents

Divided Selves in Exile: Third Space in Louis de Bernières' *Birds Without Wings* 1
Assistant Professor Dr. Neslihan Günaydın Albay

Türkiye'nin Tor Abidin Bölgesinde Konuşulan Mhallemiye lehçesinin Lafızlarının Fesahati - Karşılaştırmalı Araştırma- 2
Doktora Öğrencisi Şirin Ali
Doktor Öğretim Üyesi Mustafa Kayapınar

Interpretation of the Nude Woman Body Using John Berger's Ways of Seeing 4
Lecturer Gizem Aydost

De Sartres à Barthes- De la littérature engagée au degrée zéro de l'écriture 5
Assoc. Prof. Dr. Esra Başak Aydinalp

Türkiye'de Arapça Yazılı Çevirilerde Görülen Belirgin Hatalar 6
Dr. Öğretim Üyesi Davut Orhan

Arap Dili ve Edebiyatına Hâkimiyetleri ve İlmi Yeterlilikleri Sorunsalında İlk Dönem ve Modern Dönem Oryantalistler 7
Dr. Öğr. Üyesi Naci Özsoy

Macar Araştırmacı Bellahorvat'ın Gözüyle 100 Yıl Önceki Karapınar Adlı Hikâyenin Halkbilim Açısından Değerlendirilmesi 8
Abdulhamit Toprak

في رواية الفلاح للشرقاوي الصراع الفكري 10
Dr. Abdulrhman Challar
Prof. Dr. Mehmet Şirin Çınar

Radvâ Âşûr'un et-Tantûriyye (Tantûralı Kadın) İsimli Eserindeki Kadın Karakterlerin İncelenmesi 12
Nuran Yetim

اللغة و دورها في نشأة الحضارة وتطورها 14
Dr. Öğretim Üyesi Zelal Saada

Ömer Necmî Efendi'nin Bilinmeyen Türkçe Dîvân'I 18
Doç. Dr. Bilge Karga Göllü

Son Dönemde Yayınlanan Hadis Kaynaklarının Türkçe Çevirileri Üzerine Eleştirel Bir İnceleme 20
Dr. Öğr. Üyesi Yusuf Sami Samancı

Dijital Dünyada Spiritüel Deneyimler: Yoga Academy TV Örneği 22
Doktora Öğrencisi Merve Bahadur
Prof. Dr. İhsan Çapcıoğlu

Es- Seyyid Osman Hulûsî Efendi'nin Dîvânından "GEÇ" Redifli Bir Gazelini Şerh ve Yapısalcılık Yönü ile İnceleme Denemesi 24
Dr. Zeliha Dilek Keçeciler

Rus Fantastik Edebiyatının Gelişiminde Arkadi ve Boris Strugatski Kardeşlerin Yeri ve Önemi 26
Dr. Öğretim Görevlisi Sinem Söyler

Rus Dilinde Sadece Tekil (Singularia Tantum) ve Sadece Çoğul (Pluralia Tantum) İsimlerin Kullanımı 28
Dr. Öğr. Üyesi Tülay Akbaba

Unraveling The Tapestry: Literary Influences and Intertextuality in Harold Pinter's The Homecoming 29
Dr. Merve Feryal Ashmawy

Modern Interpretation of the Concept of Falling in Love with One's Executioner Stockholm Syndrome 30
Assoc. Prof. Dr. Serap Sarıbaş

Edgar Allan Poe's Autobiographical and Fictional Narration the Raven Movie 31
Assoc. Prof. Dr. Serap Sarıbaş

Babalar Reddiyesi: Tutunamayanlar'dan Har'a İktidarın Baba Figürü Üzerinden Görünümleri 32
Dr. Öğretim Üyesi Derya Güllük

Dil İçi Dünya Görüşü Bağlamında Eski Türkçede "Söz" ve "Söylemek" İlişkisi 33
Efsun Kevser Kaya

Arap Dilinde Takdîmin Edimbilimsel Arka Planı 35
Araş. Gör. Dr. Yusuf Akyüz

19. Yüzyıl Diyarbakırlı Hattat Dîvân Şairleri 37
Dr. Muzaffer Karataş

Akşemseddin Divanından Örnekler: XXV, XXVI, XXVII, XXVIII, XXIX..... 38
Doç. Dr. Muhammed Ali Yıldız

Çerkesçe Deyimler ve Atasözleri ile Türkçedeki Karşılıkları 39
Dr. Öğretim Üyesi Arif Gezer

Arab Intellectual Companionship amid Translation Inaccuracy and Terminological Pluralism: Translating Academic Papers 40
Mr. Mohamed Cherif Seddiki

Kazak ve Türk Dillerindeki Ortak Atasözlerinin Karşılaştırılması..... 41
Doç. Dr. Bekzat Dinayeva

Cemîle Bûhayred: Cezayir'de Bir Özgürlük Savaşçısı ve Adına Şiirsel İhtiram..... 43
Arş. Gör. Dr. Kamil Karasu

İnsan Çevirisi ve Makine Çevirisi Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme: Almodóvar Filmlerinin Türkçeye Çevirisi 45
Dr. Öğretim Üyesi Betül Özcan Dost

Posthuman Vision in the English Novel: Pixelated Gaze in Kazuo Ishiguro's "Klara and the Sun" 47
Asst. Prof. Dr. Gökçen Ezber

Edebiyat ve Mitoloji İlişkisi Bağlamında Metin Savaş'ın Romanlarında Türk Mitolojisine Ait Unsurların Kullanımı..... 48
Yüksek Lisans Öğrencisi Fatma Betül Tepe
Dr. Öğr. Üyesi Serdar Şimşek

Klasik Türk Şiirinde "Dâmen" Sözcüğü ile Kurulmuş Bazi Deyimler 49
Doç. Dr. Bahanur Özkan Bahar

Edebi Eser Analizi İçin Yeni Bir Metot Önerisi: Terminologie Sémantique 50
Veli İnal

18. Yüzyıl Âşık Şiirinde Şekil Üzerine Tespitler 52
Doç. Dr. Kadriye Türkan

Rusça ile Türkçe Arasında Yapılan Çeviride Karşılaşılan Sorunlar ve Zorluklar 53
Dr. Öğretim Üyesi Esra Şölentaş

Prizenli Şem'î Divanında Çiçekler 54
Yüksek Lisans Öğrencisi Emine Feyza Özsarikaya Doğan
Doç. Dr. Bahanur Özkan Bahar

Sinemada Anlatı Türleri ve Neoformalist Yaklaşımla: Berlin in Berlin Filmi Analizi 56
Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Sırrı Yılmaz

A Comparative Approach to Two Epics: El Mío Cid and Beawulf 58
Lecturer Nesligül Keskin

Kültürlerarası İletişim Açısından Olumsuz Bir Örnek Olarak 'Memâliku'n-Nar' Dizisinin Dilsel Analizi 59
Dr. Öğretim Üyesi İrfan Kaya

Ahmet Muhip Diranas Şiirlerinde Aşk ve Erotizm 60
Dr. Banu Ebru Antakyalı

Arapça Öğreniminde Türkçe Söz Varlığındaki Arapça Kökenli Kelimelerin Fonetik Özelliklerinden Kaynaklanan Dilsel Problemler 62
Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Çiçek

Minor or Minoritized?: Kurdish Literature in Türkiye and Mehmed Uzun's Fiction 64
Assoc. Prof. Dr. Önder Çakırtaş

Setting the Boundaries: Paul Fussell's Impact and Disputes in Travel Writing 66
Asst. Prof. Dr. Elif Güvendi Yalçin

Denizli Yöresi Âşıklarından Ozan Nihat'ın Şiirlerinde Yöre Ağzı Kullanımı ve Kalıp Söz Varlığı 68
Öğretmen Gülnihal Üşür

1970 Sonrası Âşıklık Geleneğinde Toplumsal Değişim-Yozlaşma Teması ve Çocuk- Gençlik Öğütlemeleri 70
Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Avşar

Miraç Hadisesinin Alevi-Bektaşi Geleneğindeki Yeri ve Tokat Yöresinde İcra Edilen Miraçlamalar Üzerine Bir Araştırma 72
Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Avşar

Performing Cultural Conflict: Religiosity and Collective Consciousness in Murtahan Mungan's *Mahmud and Yezida* 74
Assoc. Prof. Dr. Önder Çakırtaş

Kimliksizleşmenin Öyküsü: Oğuz Atay'ın "Beyaz Mantolu Adam" Adlı Öyküsünde Kimlik Kaybı 76
Veli İnal

Karamazov Kardeşler'de Otobiyografik İzler 77
Aleyna Avcı

Harran Arapçasının Günümüz Arap Lehçeleri Arasındaki Konumu 78
Dr. İbrahim Özcan

استخدام القواميس الكلاسيكية والإلكترونية في تحسين مهارات المفردات في تعليم اللغة العربية 81
أ. د. يعقوب جيولك

Kanûnî Şerif Dedeoğlu'nun Hayatı ve Eserlerinin Makamsal Yönden Analizi 83
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Arş. Gör. Abdullah Bera Kürtül

Tanbûrî Cemil Bey'in Mâhur Peşrevinde Beste – Yorum Farklılıkları 84
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Doktora Öğrencisi Mustafa Cüneyt Aydın

TRT THM Repertuarında Yer Alan Karma Zamanlı Türkülerin Usûl Tespiti: Be Gemici Gemici Türkü Örneği 85
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Yüksek Lisans Öğrencisi Yusuf Yöndem

Kuşaklar Arası Üslûp Farklılıkları: Aşık Daimî ve Arif Sağ Örneği 86
Doç. Dr. Alper Akdeniz
Yüksek Lisans Öğrencisi Cem Özbek

Muslim Women in Sociology and Social Activism: Examining Marginalization between the 19th and 20th Centuries 87
PhD Candidate Dalal Salem

رواية (مواقع الأفلاك في وقائع تليماك) لرفاعة الطهطاوي نموذجا : دور الترجمة في نشأة الرواية العربية الحديثة 88
د. أماني حافظ عبد الخالق الحفناوي

George Orwell Resurrected: Road to the Abyss in Books about the Day 90
Dr. Taghreed Gamal Elbakly

Identity transformation in the digital age as Applied to "The Path of all Waves" by Philipp Schönthaler and "Codes of doomsday" by Tamer Shaikhoun 91
Passant Rashad Hadad Moghazy

Aspects of Contemporary German-Language Migration Literature based on Abbas Kidder's Novel "The Wrong Indian" 93
Mennatallah Maamoun Youssef Newier

تطبيقاً على السرد الذاتي لجوزيف تسودرر القصة المؤرخة في الأدب الألماني „Wir gingen“ 95
مقدم من/ حبيبة سعيد عبده ابراهيم

The Translational Corpus of "The Knight in the Panther's Skin" 98
Doctorate Student Tamta Nagervadze

Es-Seyyid Osman Hulusi Efendi Vakfı'nın Türk Din Mûsikîsine Katkıları..... 100
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Asım Akkuş

Yazma Eserlerin Katalog Bilgilerinde Eserin Müellife Aidiyeti Sorunu 101
Dr. Öğretim Üyesi Necati İşler

Divided Selves in Exile: Third Space in Louis de Bernières' *Birds Without Wings*

Assistant Professor Dr. Neslihan Günaydın Albay

Doğuş University

Abstract

Set in the early 20th century, Louis de Bernieres' novel *Birds Without Wings* focuses on the divided identities negatively influenced by wars, exile, and migration in southwestern Anatolia just before the decline of the Ottoman Empire and foundation of Republican Turkey. Based on the decision of population exchange, a great number of non-Muslim people were deported to a foreign land (Greece), away from the newly defined borders of the new Turkish Republic. In his novel *Birds Without Wings*, Louis de Bernières scrutinizes this social phenomenon and questions the significance and validity of the notions such as race, religion, ethnicity or language in the nation building process. The author deplores the loss of multicultural lifestyle in a utopian, idyllic Anatolian town with the displacement of Greek and Armenian residents. The multicultural structure of society penetrates into the formal and narrative features of the novel, such as multiplicities in viewpoints, a mixture of genres, different languages and the use of nicknames for protagonists. Intercultural encounter provokes hybridity and leads to the emergence of multiplicities in society. However, the exchange of population puts an end to the long-established multicultural society structure, a dynamic cultural exchange and negotiation. The use of multiple voices, multiple characters, narrative techniques, and multiple languages in fact celebrates the hybridity and plurality of worlds throughout the novel. Homi K. Bhabha's in-between third space questions cultural identity formation in hybrid societies, while it celebrates multiplicities, pluralities and hybridity. The writer signals to the existence of such a harmonious heterogenous society in Anatolia in the past time and laments for the loss of such an idyllic lifestyle reigned by mutual love, respect, tolerance and cooperation. The purpose of this paper is to interrogate how Bhabha's conceptualisation of "third space" finds a place in the lives of divided selves in Louis de Bernières' *Birds Without Wings* and to demonstrate how it deconstructs the binary thought and essentialist identity in intercultural encounters.

Keywords: Louis de Bernières, *Birds Without Wings,* divided self, Other, exile, identity, third space

Türkiye'nin Tor Abidin Bölgesinde Konuşulan Mhallemiye lehçesinin Lafızlarının Fesahati -Karşılaştırmalı Araştırma-

Doktora Öğrencisi Şirin Ali

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Doktor Öğretim Üyesi Mustafa Kayapınar

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet

Her dilin eğitim ve araştırma konusunda kendine has dilbilgisi kuralları vardır, avam dil kullanıcıları bu kuralları öğrenmeksizin ve onlara tabi kalmadan anadillerini kullanmaktadır ki, kurallı Dil'e "yazı dili" denir. Konuşulan Dil ise -birçok modern dilciye göre- özellikle Arap dili konusunda, dilbilimden uzak ve bilimsel araştırma ve eğitimden uzak kalması gereken bir olgudan ibarettir. Fasih Arapça, dilin ana kaynağı kabul edilir ancak Arap lehçeleri -özellikle Türkiye'de – öğrenci ve akademisyenlerin ilgi odağının dışındadır. Hatta birçok dilci lehçeleri fasih Arapçadan sapmış bir anomali olarak görmektedir. Ancak dikkat çeken noktalardan biri de Fasih Arapçanın tüm diğer lehçelerin olduğu gibi, Kureyş lehçesi olmaktan öteye gidemediğidir.

Bu bağlamda, Arap dili araştırmacıları ve eğitimcileri anadilin temel kaynakları olarak bilinen Kur'an-i Kerim, Hadis-i şerif ve klasik ile modern Arap şiirlerindeki anlam ve lafız karşılaştırması yapmak suretiyle, lehçelerin bağrında bulunan derin anlam ve fasih telaffuzlara araştırmalarında değinmesi gerekmektedir.

Mhallemiye lehçesi -yani Tor Abidin Araplarının lehçesi-, günümüz Arap dünyasındaki birçok topluluk ve kabilelerin nadiren kullandığı sözcük ve lafızlar barındırmaktadır. Hatta birçok dilcinin öğrenmek, anlamak veya araştırmaktan vazgeçtiği birçok sözcük ve lafza sahiptir ki bu durum, günümüzde konuşulan diğer lehçelerin önüne geçmesine sebep olmaktadır.

Mhallemiye lehçesinde kullanılan lafızlardan biri "bir kez" anlamına gelen "" sözcüğüdür ki, bu sözcük lehçedeki anlamla Kur'an-i Kerimde Mülk süresinde şu şekilde geçmektedir:

" ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ (4) "

Söz konusu lehçenin fesahati bu kadarıyla yetinmeyip, Arap dünyasının halkının unuttuğu ve Mhallemiler tarafından yaşatılmaya devam edilen birçok lafza en derin ve fasih anlamlarıyla ev sahipliği yaparak, araştıranlarını şaşırtmaktadır. Örneğin:

(الأنين، طَفَق، سَوَّى، صَفَق، دَوْمة، الخَتَن، سَدَل، ساس، دَبدَب، حَط، حَرَّج، حَرَن ،جِب) ….vs.

Bu bildiride, Mhallemiye lehçesinin kullanılan garip lafızlarından birkaçı seçilerek, anlam ve fesahat yönüyle Kur'an, hadis, klasik ve modern şiir ve Arapça sözcüklerindeki kullanımı ve kastedilen anlamlarıyla karşılaştırılarak, kökünden sürgün edilmiş ve araştırmacıların ilgisini çekmeyen bu lehçenin fesahat ve belagati gözler önüne serilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Dilbilim ve Lehçe Bilim, Arap Lehçeleri Bilimi, Mhallemiye Lehçesi, Türkiye'de Konuşulan Arap Lehçeleri, Lehçenin Fesahati.

The Corruption of the Speech of the Mhallemiye Dialect Spoken in the Tor Abidin Region of Turkey -Comparative Research-

PhD Student Şirin ALI

Sivas Cumhuriyet University

Assistant Professor Dr. Mustafa Kayapınar

Sivas Cumhuriyet University

Abstract

Each language has its own grammatical rules for education and research, the common language users use their mother tongue without learning these rules and without being subject to them, the regular language is called "written language". Spoken Language, on the other hand, is a phenomenon that -according to many modern linguists- should stay away from linguistics and scientific research and education, especially in the Arabic language. Fasih Arabic is considered the main source of the language, but Arabic dialects - especially in Turkey - are out of the focus of students and academics. In fact, many linguists see dialects as an anomaly that deviates from fluent Arabic. However, one of the striking points is that Fasih Arabic, like all other dialects, cannot go beyond being a dialect of Quraysh.

In this context, Arabic language researchers and educators should refer to the deep meaning and correct pronunciation in the heart of the dialects by comparing the meaning and wording in the Quran, Hadith-i sharif and classical and modern Arabic poems, which are known as the main sources of the mother tongue.

The Mhallemiye dialect—that is, the dialect of the Tor Abidin Arabs—contains words and phrases that are rarely used by many communities and tribes in today's Arab world. In fact, it has many words and phrases that many linguists have given up on learning, understanding or researching, which causes it to precede other dialects spoken today.

One of the words used in the dialect of Mhallemiye is the word "كَرّة", which means "once", and this word, with the meaning in the dialect, is used in the Qur'an in the period of Mulk as follows:

" ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ (4) "

The eloquence of the dialect in question is not enough; it surprises its researchers by hosting many words with their deepest and most eloquent meanings that have been forgotten by the people of the Arab world and continue to be kept alive by the Mhallemis. For example:

(الأنين، طَفَق، سَوَّى، صَفَق، دَوْمة، الخَتَن، سَدَل، ساس، دَبدَب، حَط، حَرَّج، حَرَن ،جِب)…etc.

In this paper, the eloquence and eloquence of this dialect, which has been exiled from its roots and which does not attract the attention of researchers, is revealed by selecting a few of the strange words used in the Mhallemiye dialect and comparing it with its meaning and fluency in the Qur'an, hadith, classical and modern poetry and Arabic words and their intended meanings.

Keywords: Linguistics and Dialect Science, Science of Arabic Dialects, Mhallemiye Dialect, Arabic Dialects Spoken in Turkey, Dialect Corruption.

Interpretation of the Nude Woman Body Using John Berger's Ways of Seeing

Lecturer Gizem Aydost

Halic University

Abstract

The concept of human origins starting with Adam and Eve is widely known but not universally accepted. In art, they are often depicted nude, symbolizing the enduring theme of nudity in human history, where "nudity" signifies the natural state and "nude" represents artistic portrayal. Female figures in painting typically depict "nudity," highlighting women's societal roles, especially in reproduction. Over time, women became objectified for spectacle. The "nude" gained prominence, portraying women as objects of desire, as seen in Italian Renaissance art. The 19th century showcased diverse "nude" art, from Romanticism's nature celebration to Realism's societal portrayal. Turkish "nude" art often fixates on women's naked bodies, revealing its sexist aspect. Throughout the history of "nude" art, women have usually been depicted passively, reflecting societal constraints and gender disparities. Western art frequently objectifies the female body, while Eastern art portrays men and women equally, emphasizing human existence. John Berger attributes the objectification of the female body in European oil painting to male dominance and male viewers' pleasure. We delve into the ways of seeing, highlighting the male gaze's role in shaping perceptions of the female body. The eye, a sophisticated organ, discerns "gazing," "seeing," and "watching." The purpose of the study is to explore the sexualized and eroticized impact of female nudity and "nude" art due to male dominance. It reveals that Western visual culture in art predominantly adopts a male-centric perspective, shaping the image of nudity accordingly. We employ John Berger's Ways of Seeing to discuss the pacification of women in nude oil paintings. This study is qualitative research in terms of research type. Female nudity has been analyzed in some documents. The researched subject has been tried to be understood in depth. While collecting qualitative data, individuals, facts, intentions, wishes, ideas, feelings, and information are given in detail. All data collected for this qualitative study are analyzed with a holistic approach. The research is dominated by the principle of induction, and the main themes related to the analyzed problem are revealed based on the descriptive and detailed information gathered, and the collected information is given a meaningful structure. At the end of the research, it has been concluded that the female body represents a universal theme in art and has evolved and been expressed in different forms over the centuries.

Keywords: Nude Female Body, Nude Art, Ways of Seeing

De Sartres à Barthes- De la littérature engagée au degrée zéro de l'écriture

Assoc. Prof. Dr. Esra Başak Aydinalp

Erzincan Binali Yıldırım University

Résumé

Dans " Le Degrée Zéro de L'Ecriture" (1953) Barthes entame à une tâche cruciale de retracer la relation entre " une "histoire du langage littéraire" qui est une histoire de l'écriture purement formelle et "une histoire profonde." Il suggère une conception de l'histoire plutôt compacte et abstraite. "Le degrée zéro de l'écriture" a une place unique dans l'évolution de critique littéraire et les études culturelles. Ce texte utilise non seulement une terminologie de l'historicité, mais aussi de structuralité, alors que ces deux concepts seront envisagés incomtpatibles par la critique litt!raire française après le structuralisme. Dans " Le degrée zéro de l'écriture" Barthes répond à Sartres en ce qui concerne la conception de la littérature et l'engagement littéraire L'écriture est une forme qui tourne autour du signifiant pour Barthes, alors que la littérature étaitavant tout plutôt conçue comme un message, un contenu tournant autour du signifié. De son coté Sartres fait une distinction entre la prose et la poésie littéraire dans ses formes et degrées de l'engagement littéraire non seulemet par l'écrivain mais aussi par le lecteur. Pour Sartres, dans "Qu'est-ce que la littérature?" ce qui représente le pouvoir de la prose littéraire face à la poésie devinet un obstacle lequel doit être débattu par l'écrivain chez Barthes. Cette étude a pour l'intention de comparer la pensée de deux philosophes qui se trouvent au carefour de la question littéraire et langagière autour de la conceptualisation de l'écriture, donc Sartre a formulé dans son essai intitulé " Qu'est-ce qu'écrire?"dans son livre de "Qu'est-ce que la littérature?" et de son coté Bartres a donné une réponse avec son essai intitulé "Qu'est-ce que l'écriture" dans son oeuvre " Le degrée zéro de l'écriture.

Keyword: Sartre, Bartres, L'écriture, langage, littérature engagée

References:

- [1] Barthes, R.(1953) Le degré Zero de l'écriture, Editions: Seuil, Paris
- [2] Sartre, J. P.(1948) Qu'est-ce que la littérature?Gallimard, Paris

Türkiye'de Arapça Yazılı Çevirilerde Görülen Belirgin Hatalar

Dr. Öğretim Üyesi Davut Orhan

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Özet

Türkiye'deki kamu kurum ve kuruluşları başta olmak üzere farklı alanlarda ihtiyaç duyulan Arapça yazılı çevirilerde ne tür hatalar olduğundan hareketle alana ilişkin yapılan yüzeysel bir incelemede dahi yazılı çevirilerde göz ardı edilemeyecek oranda çeşitli hataların olduğu görülmektedir. Bazı kurumların yaptıkları hatanın farkında olmadıklarından dolayı bunları sürekli tekrarladığı düşünülürse bile yapılan yanlışlığın farkında olanların da netice alacak herhangi arayışa girmemeleri dikkat çekmektedir. Bu durum her ne kadar resmî olmayan kurumlar için kısmen tolere edilebilecek bir durum gibi görülse de özellikle bir kamu kurumunda görülmesi konunun muhatapları tarafından hoş karşılanmadığı gibi olumsuz tepkilere de neden olmaktadır. Konu objektif bir açıdan ele alındığında hataların sürekli tekrarlanmasının kabul edilebilir bir durum olmadığı kolayca anlaşılmakta ve ilgili kurumun saygınlığını zedeleyerek kurumsallığını zedeleyen bir sonuç doğurmaktadır. Mamafih yapılan bu araştırmada mevcut hataların şekil (yazı-irap) ve içerik (tercüme) olarak iki temel noktaya ayrıldığı sonucu ortaya çıkmaktadır. Her ne kadar çalışmanın odak noktası tercüme hataları teması olsa da diğer hatalara ve çözüm yollarına da kısaca değinilmesi konunun bütünlüğü açısından daha sağlıklı olacağı kanısındayız. Binaenaleyh kullanılan bilgisayarlardaki işletim ve yazım programlarının soldan sağa doğru olan Latin alfabesine göre düzenlenmesi şekil yönündeki problemin kaynağı ve daha çok teknik bilgi yanı sıra temel düzeyde Arap dilbilgisi gerektirirken ikinci sorun ise içerik ile ilgili bir husus olup alan bilgisi gerektirmektedir. Bu minvalde çalışmada kullanılan Arapçanın hedef kitle olan Arapların perspektifinden hem nasıl algılandığı ortaya konmuş hem de görülen hatalar analiz edilerek hatanın türü ve neden kaynaklandığı ve doğrusu ve çözüm yolu üzerinde durulmuş, hataların tekrar etmemesi için yapılması gerekenlere ışık tutulmuştur. Konuya ilişkin örnekler verilerek meselenin daha iyi anlaşılmasına çalışılmıştır. Ancak telaffuz kapsam dışı bırakılarak müstakil bir çalışmada ele alınması planlanmaktadır. Sonuç olarak Türkiye'de özellikle bazı resmî kurumlarda zaman zaman Arapçanın kullanımına ilişkin ciddi hatların yapıldığı görülmüş ve bu hataların giderilemeyerek sistematik bir hal aldığı görülmüştür. Bu çalışma konuya ilişkin söz konusu problemlere dikkat çekerek ne yapılması gerekenlere ışık tutmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Dil, Arapça, Yazı, Tercüme, Türkçe*

Kaynaklar:

- [1] https://www.protranslate.net/blog/tr/noral-makine-cevirisi
- [2] Resmi Kurum Duyuru ve İlan
- [3] Dizilerde Arapça

Arap Dili ve Edebiyatına Hâkimiyetleri ve İlmi Yeterlilikleri Sorunsalında İlk Dönem ve Modern Dönem Oryantalistler

Dr. Öğr. Üyesi Naci Özsoy

Bitlis Eren Üniversitesi

Özet

İlk dönem oryantalistler, 19. yüzyılın başlarına kadar olan dönemi kapsar. Bu dönemdeki oryantalistler, Arap dili ve edebiyatını Batı'ya tanıtma çabalarıyla öne çıktılar. Antoine Galland (ö. 1715) gibi isimler, "Binbir Gece Masalları" gibi önemli Arap eserlerini Batı'ya kazandırdılar. Ancak bu dönemin oryantalistleri, sıklıkla Batı üstünlüğünü vurgulama ve kültürel önyargılara sahip olma eğilimindeydiler. Modern dönem oryantalistleri ise, genellikle 20. yüzyılın ortalarından itibaren etkili oldular. Bu dönemdeki oryantalistler, daha eleştirel bir bakış açısı benimseyerek, Arap dili ve edebiyatını daha bağımsız bir şekilde incelediler. Edward Said (ö. 2003) gibi düşünürler, oryantalizmi eleştirdiler ve Doğu kültürlerine yönelik Batı merkezli bakış açılarını sorguladılar. Said, "Oryantalizm" adlı kitabında, oryantalistlerin Doğu kültürlerini çoğu zaman Batı'nın üstünlüğünü vurgulamak amacıyla ele aldıklarını savunarak eleştirel bir bakış açısı sunmuştur. Bu eleştiri, oryantalizmin sadece Arap dili ve edebiyatına değil, aynı zamanda Doğu kültürlerine genel olarak nasıl yaklaşıldığına dair derin bir düşünceye yol açmıştır. Bu sayede modern oryantalistler Arap dili ve edebiyatının daha nesnel ve derinlemesine anlaşılmasına katkı sağladılar.

İlk dönem ve modern dönem oryantalistlerin Arap dili ve edebiyatına yaklaşımları arasında önemli farklar bulunmaktadır. İlk dönem oryantalistler, tanıtım ve ilgi yaratma açısından önemli bir rol oynadılar, ancak modern dönem oryantalistleri daha eleştirel ve bağımsız bir perspektif sunarak daha derinlemesine araştırmalar gerçekleştirdiler ve bu alanda daha objektif çalışmaların yapılmasına katkıda bulundular. Arap dili ve edebiyatının Batı'daki algısının bu iki dönemdeki değişimi, oryantalizmin evrimsel karakterinin ve kültürel etkisinin anlaşılmasına katkı sağlayacaktır.

Bu çalışma Arap dili ve edebiyatına hâkimiyetleri ile ilmi yeterlilikleri açısından ilk dönem ve modern dönem oryantalistlerini karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Oryantalizmin tarih içindeki evrimini ve bu evrimin Arap kültürüne etkisini incelemek, Arap dili ve edebiyatının Batı'da nasıl algılandığının ve araştırıldığının daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Arap Dili ve Edebiyatı, İlmi Yeterlilik, Oryantalistler

Macar Araştırmacı Bellahorvat'ın Gözüyle 100 Yıl Önceki Karapınar Adlı Hikâyenin Halkbilim Açısından Değerlendirilmesi

Abdulhamit Toprak

a.edebiyat@hotmail.com

Özet

Adem Zengin'in "Karapınar Sultaniye Şehrengizi" adlı eserinden aldığımız bu hikayede, bir yabancının gözüyle Halkbilimi açısından Karapınar'a ait bir geçiş dönemi olan evlilik, aynı zamanda ilçenin sosyo-ekonomik hayatı, yemek kültürü gibi unsurlara yer verdiğini görmekteyiz. Karapınar; kavşak bir noktada olması nedeniyle birçok medeniyete ev sahipliği yapmış çok eski bir yerleşim yeridir. Bugün bile Karapınar'ın geleneksel bir toplum ve aile yapısına sahip olduğunu söylemek mümkündür. Ele aldığımız hikâyede bir yabancının Karapınar'daki evlilik anlayışı ile ilgili gözlemlerine aktardığı görülmüştür. Gelenek ve göreneklerine, örf ve töresine de bağlı olan Karapınar'da; evlilik âdetlerinde ve anlayışında, geleneksel ve kırsal birçok yerde olduğu gibi, Karapınar'da da birtakım değişikliklerin olduğu görülmektedir. Yüz yıl önceki Karapınar'ın evlilik anlayışının verildiği hikâye; yüz yıl öncesinden günümüze kadar meydana gelen değişiklikleri göstermesi bakımından büyük önem taşımaktadır. Hikâyede evlilik anlayışının verilmesinin yanı sıra birtakım halkbilimi unsurlarına da yer verildiği görülmüştür. Kültür, folklor, gelenek ve görenekler, âdetler toplumun her zaman değişime en açık ve en çok uğrayan ögeleri olmuştur; zira teknolojinin gelişmesi, komşu kültürlerden etkilenme, köyden kente göç, yaşam koşullarının değişmesi, yetişen yeni neslin farklı bakış açılarına sahip olması, kültürün her nesle aynı şekilde aktarılamaması ve değişmesi nedeniyle nesiller boyunca değişim hep kaçınılmaz olmuştur. Kültür ve folklor gibi halkbilim ögeleri, her nesille birlikte yeniden şekillenir; çünkü her nesil halkbilim ögelerine kendine göre katkılarda ve değişimlerde bulunur. Dolayısıyla hikâyedeki Karapınar'a baktığımızda yüz yıl öncesinden bugüne halkbilimi ve geçiş dönemi olan evlilikle ilgili birçok değişimin yaşandığı anlaşılmaktadır. Macar araştırmacı Bellahovarth; Karapınar'ın kültürüne, folkloruna ve diğer halkbilimi unsurlarına yabancı birisi olarak aktardığı gözlemlerinde, Karapınar'ın günümüze kadarki bir asırlık değişimini bize mukayese etme imkânı sağlamıştır; çünkü günümüz Karapınar kültür, folklor ve diğer halkbilimi ögelerine baktığımızda önemli ölçüde değişikliklerin olduğunu görmekteyiz. Geçmişten günümüze kadar pek çok medeniyetin kesiştiği bir kavşak konumunda olan Karapınar; Tarihi, kültürü, folkloru, âdet, töre, gelenek ve göreneklerinin zenginliği ve çeşitliliği ile bir mozaiği andıran bir kenttir.

Anahtar sözcükler: Bellahovarth, Karapınar, Evlilik, Kültür, Halkbilimi

The Evaluation of the Story Called Karapinar 100 Years Ago From the Perspective of Hungarian Researcher Bellahorvat In Terms of Folklore

Abstract

In this story, which we have taken from Adem Zengin's work "Karapınar Sultaniye Şehrengizi", we see that marriage, which is a transition period belonging to Karapınar in terms of folklore with the eyes of a foreigner, also includes elements such as socio-economic life of the district and food culture. Karapınar is a very old settlement that has hosted many civilisations due to its location at crossroads. Even today, it is possible to say that Karapınar has a traditional society and family structure. In the story we have analysed, it was seen that a foreigner conveyed his observations about the understanding of marriage in Karapınar. In Karapınar, which adheres to its traditions and customs; it is seen that there are some changes in marriage customs and understanding in Karapınar, as in many traditional and rural places. The story in which Karapınar's understanding of marriage a hundred years ago is given is of great importance in terms of showing the changes that have occurred from a hundred years ago to the present day. In addition to the understanding of marriage in the story, it was observed that some folklore elements were also included. Culture, folklore, customs, traditions and traditions have always been the elements of society that have undergone the most change; because change has always been inevitable throughout generations due to the development of technology, being influenced by neighbouring cultures, migration from village to city, changing living conditions, new generations having different perspectives, culture not being transmitted to each generation in the same way and changing. Folklore elements such as culture and folklore are reshaped with each generation, because each generation makes its own contributions and changes to folklore elements. Hungarian researcher Bellahovarth, in his observations as a stranger to Karapınar's culture, folklore and other folklore elements, has enabled us to compare the change of Karapınar for a century until today. Because when we look at today's Karapınar culture, folklore and other folklore elements, we see that there are significant changes. Karapınar, which is a crossroads where many civilisations intersect from the past to the present, is a city that resembles a mosaic with the richness and diversity of its history, culture, folklore, customs, traditions and customs.

Keywords: Bellahovarth, Karapinar, Marriage, Culture, Folklore

في رواية الفلاح للشرقاوي الصراع الفكري

د. عبدالرحمن شلار - Dr. Abdulrhman Challar

جامعة وان يوزونجو ييل

أ. د. محمد شيرين تشنار - Prof. Dr. Mehmet Şirin Çınar

جامعة وان يوزونجو ييل

الملخص

عوَّدَنا (الشرقاويُّ) في رواياته على تناولِ الموضوعاتِ التي تلامس الواقعَ بعمقٍ وشفافيةٍ ونقدٍ وتوجيهٍ أحيانا ، وقد كان التوجيهُ ظاهرا في روايته الأخيرة (الفلّاح) ظهورا مختلفا عنه في رواياته السابقة التي قد يخلو بعضُها من التوجيه المباشر.

تناولتْ روايةُ (الفلاح) الواقعَ الريفي المصري بعد عقد من قيام الجمهورية المصرية الأولى ، وكان التناول منصبا على الواقع المرير الذي يعيشه الفلاح المصري . والطبقة العاملة أحيانا . مقارنا بالشعارات الجميلة الجذابة التي يطلقها المسؤولون ويسطرونها في الدستور ويشرحونها في القوانين النافذة.

كان التناقض سيَّدَ الواقع ، ففي العاصمة (القاهرة) شعاراتٌ جميلةٌ يتردد صداها في مكاتبِ المسؤولين ومنصات خطاباتهم ، ويُرفع لواؤها في أروقةِ صحافتِها المتنوعةِ (تلفزيون ، إذاعة ، صحف)... أما الفلاح فلم يصله شيء مما تحمله تلك الشعارات ، لقد وقف المسؤولون التنفيذيون سدا منيعا يحول بين الفلاح والمسؤولين في العاصمة ؛ أما الخدمات والمساعدات الإنتاجية فيحتفظون بها لمصالحهم الخاصة ، وأما الشكاوى التي يتقدم بها الفلاحون فيتهمون أصحابَها بما يوجب عليهم العقاب!

في هذه الأجواء انطلق الشرقاوي يصف الواقع نقدا وتوجيها ، يشارك المظلومين شعورَهم ، وقد يوجههم إلى طريق استردادا حقوقهم ، ويلتقي بالمسؤولين التنفيذيين ليُفنِّدَ أقوالَهم ، وليفضحَ كذبَهم. لقد سلكَ الشرقاويُّ كلَّ ما يمكنه من السُّبلِ للدفاع عن قريته واستنهاضها ، ولم ينسَ الدفاع عن الطبقة العاملة. لقد كان راويا وناقدا وموجها ومشاركا في بعضِ أحداث القصة كما سيأتي في هذا البحث.

قام هذا البحث على تمهيد يبيّن مكانة راوية (الفلاح) بين أخواتها السابقات ، ثم يُوجزُ المحاور الثلاثة التي تشكل صلب البحث. وبعد التمهيد تأتي محاور الصراع الثلاثة ؛ **صراع الانتماء** ، ويُقصد به الانتماء إلى الوطن بعامة (مصر) ، ثم الانتماء إلى مسقط الرأس (القرية) بخاصة ، **والصراع الديني** ، ويقصد به الصراع حول فهم الدين فهما صحيحا ، ومن ثَمَّ تطبيقه بناءً على الفهم الصحيح ، ولا يُقصد به أبدا الصراع مع الدين أو التصدي لتعاليمه ، **والصراع حول الاشتراكية** ، ويُقصد به الصراع بين الشعب الذي آمن بالاشتراكية وراح يناضل من أجلها وعلى أسسها ، وبين أدعيائها الذين ظلموه ومنعوه من الوصول إلى حقوقه باسمها.

يقوم هذا البحث على مقومات علم الاجتماع الذي يعد الصراع من أساسيات الحياة التي لا تتطور .أو تتغير .بدونه ، وبناء على تلك القواعد الاجتماعية يظهر للقارئ العمق الفلسفي الذي طبقه الشرقاوي في روايته الأخيرة (الفلاح) تطبيقا مباشرا أحيانا وأدبيا خفيّا أحيانا أخر.

كلمات مفتاحية: الفلاح – الاشتراكية – الصراع – الانتاج.

Intellectual Conflict in the Novel the Farmer by Al-Sharqawi

Dr. Abdulrhman CHALLAR - د. عبدالرحمن شلار

Prof. Dr. Mehmet Şirin ÇINAR - أ. د. محمد شيرين تشنار

Summary

In his novels, Al-Sharqawi accustomed us to dealing with topics that touch reality with depth, transparency, criticism, and sometimes guidance. The guidance was apparent in his latest novel, "The Farmer" in a different way than in his previous novels, some of which may be devoid of direct guidance.

The novel (The Farmer) dealt with the Egyptian rural reality a decade after the establishment of the First Egyptian Republic, and the discussion was focused on the bitter reality that the Egyptian farmer - and sometimes the working class - lives in, compared to the beautiful, attractive slogans issued by officials, written in the constitution, and explained in the applicable laws.

Contradiction was the master of reality. In the capital (Cairo) there were beautiful slogans that echoed in the offices of officials and the podiums of their speeches, and their banner was raised in the corridors of its various press (TV, radio, newspapers)... As for Al-Falah, nothing of what these slogans carried reached him. The executive officials stood still. An impenetrable barrier between the farmer and the officials in the capital; As for services and productive aid, they keep them for their own interests, and as for the complaints filed by farmers, they accuse their owners of something that requires them to be punished!

In this atmosphere, Al-Sharqawi set out to describe reality with criticism and guidance, share the feelings of the oppressed, direct them to the path of reclaiming their rights, and meet with executive officials to refute their statements and expose their lies. Al-Sharqawi took every means possible to defend and mobilize his village, and he did not forget to defend the working class. He was a narrator, critic, guide, and participant in some of the events of the story, as will be discussed in this research.

This research was based on an introduction that explains the position of Al-Falah, among her previous sisters, and then summarizes the three axes that form the core of the research. After the introduction, the three axes of conflict come: The conflict of belonging, which means belonging to the homeland in general (Egypt), then belonging to the hometown (the village) in particular, and the religious conflict, which means the conflict over understanding religion correctly, and then applying it based on the correct understanding, and it never means conflict with religion. Or confronting his teachings, and the conflict over socialism, which means the conflict between the people who believed in socialism and began to fight for it and on its foundations, and its pretenders who oppressed him and prevented him from accessing his rights in its name.

This research is based on the elements of sociology, which considers conflict to be one of the basics of life that cannot develop - or change - without it, and based on those social rules, the philosophical depth that Al-Sharqawi applied in his latest novel al-Fallah/the farmer appears to the reader in a direct application at times and a hidden literary application at other times.

Keywords: al-Sharqawi, the farmer - socialism - conflict - production .

Radvâ Âşûr'un et-Tantûriyye (Tantûralı Kadın) İsimli Eserindeki Kadın Karakterlerin İncelenmesi

Nuran Yetim

M.Emin Saraç AİHL Arapça Öğretmeni

Özet

Bu araştırmada Mısırlı akademisyen ve yazar Radvâ Âşûr 'un Tanturalı Kadın romanındaki bazı kadın karakterler üzerinden mülteci kadınların yaşadıkları mücadele ve zorluklar farklı açılardan incelenmiştir. Eser, Radvâ Âşûr tarafından 2010 yılında fasih Arapça yazılmış olup 2019 yılında Nefise Zehra Kalkancı tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Âşûr'un Mısırlı olup Filistinli mülteci bir aile hakkında bu kadar detaylı bir eser kaleme alması bizi bu eseri incelemeye sevk etmiştir. Radvâ Âşûr'un adı geçen romanındaki kültürel öğelerin çevirine dair bir çalışma mevcut iken kadın karakter incelemesine dair bir çalışmanın olmaması eserin bu yönünü incelememize neden olmuştur. Günümüz dünyasında, özelliklede ülkemizde Arap mültecilerin maruz kaldığı olumsuz muamele ve yaklaşım bizi bu araştırma ile faklı bir bakış açısı yakabileceğimizi düşündürmüştür. Bir mülteci olarak anne, eş ve kız çocuğu olmanın ne demek olduğunu eserdeki karakterler üzerinden okuyacağız. Araştırma bulguları göstermiştir ki savaş esnasında ve sonrasında durumdan olumsuz etkilenenlerin sadece cephede aktif rol alan erkeklerin olmadığı, hatta evin diğer yüklerinden sorumlu olan kadınların ve çocuklarında durumdan son derece zarar gördüğü yönündedir. Sosyal olarak karşılaşılan zorlukların yanında özellikle de içe dönük karakterlerin psikolojik olarak olumsuz etkileri de elde edilen bulgular arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Mülteci, Kadın, Filistin

Examination of Female Characters in Radwa Ashour's work titled et-Tanturiyye (The Woman from Tantoura)

Nuran Yetim

M.Emin Saraç AIHL Arabic Language Teacher

Abstract

In this research, the struggles and challenges faced by refugee women have been examined from various perspectives through certain female characters in the novel 'The Woman from Tantoura' by Egyptian scholar and writer Radwa Ashour. The work was written in authentic Arabic by Radwa Ashour in 2010 and translated into Turkish by Nefise Zehra Kalkancı in 2019. We were inspired to analyze this work since Ashour published such a comprehensive book about a Palestinian refugee family, although she is Egyptian. While there has been research on the translation of the cultural aspects in the aforementioned Radwa Ashour's novel, the absence of study on the female characters led us to conduct a search into this aspect of the book. Due to the negative treatment and attitude that Arab refugees face in the modern world, especially within our own country, we believed that this research might assist in helping us approach things from an alternative point of view. We will read what it means to be a mother, wife and daughter as a refugee through the characters in the novel. The research findings have demonstrated that, both during and after the war, those who were negatively impacted by the situation were not just the men who actively participated on the front lines, but also the women and children who were in charge of other household responsibilities. Along with the social challenges faced, the findings also include the negative psychological effects, particularly for introverted personalities.

Keywords: Refugee, Woman, Palestine

اللغة و دورها في نشأة الحضارة وتطورها

Dr. Öğretim Üyesi Zelal Saada

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi

الملخص :

إن للغة أهمية كبيرة في حياة الانسان ، بل هي من الأساسات التي تساعد الإنسان على العيش بشكل طبيعي بين الناس لاكتسابه القدرة على التواصل مع الآخرين من خلال اللغة التي يملكها ، وقد عرَّفها ابن جني بأنّها (أصوات يعبّر بها كلّ قوم عن أغراضهم) ، فوظيفة اللغة هي التعبير عن الأفكار التي تجول بخاطر الإنسان وعقله ، وقد تكون هذه الأفكار سياسية أو اقتصادية أو تاريخية أو عاطفية أو غير ذلك ، فيُعبّر كل قوم بلغته الخاصة و المختلفة عن لغات الأقوام الأخرى عن هذه الأفكار ، ويَرجعُ سبب اختلاف ألسنة الشعوب عن بعضهم البعض إلى عدة عوامل ، كالعامل الجغرافي و الثقافي والاجتماعي ، وكذلك الاقتصادي.

وتختلف درجة غنى اللغة وفقرها من حيث عدد الكلمات فيها عند الشعوب المتعددة ، بحسب اختلاف مقدار التجارب التي مرت بها هذه الشعوب ، فكلما زاد الخوض في تجارب الحياة زادت حاجة الانسان الى كلمات ليُعبر بها عن أفكاره حول هذه التجارب ، فاللغة هي أمر مُكتسب يستند إلى ذهن الإنسان وقدرته على الابتكار من أجل تأمين المزيد من الكلمات التي توفيه حاجاته ، إذًا ؛ كلمات اللغة الواحدة ليست ثابتة ، فيمكن للغة أن تتطور أو تندثر عبر الزمن بحسب حركة الناس الذي يتحدثون بلغتهم الخاصة ويتفاعلون معها ويحافظون عليها ، فمن أمثلة اللغات التي اندثرت وذهبت بمرور الزمن: اللغة السومرية ، ولغة الأينو التي كان يتحدث بها الشعب الياباني ، ولغة الماوري التي كان يتحدث بها شعب نيوزيلندا ، أما اللغات التي تطورت بمرور الزمن فمنها: اللغة العربية و الانجليزية والصينية.

ومن خلال تواصل أفراد المجتمع الواحد مع بعضهم البعض ، واتفاقهم على مجموعة من الخصائص الثقافية و الفكرية و القيم والأخلاق ، واتحادهم في المظهر المادي الذي يتميَّز به مجتمعهم على بقية المجتمعات ، كتميُّز مجتمع من المجتمعات بحرفة الزراعة أو التجارة أو قد تتميز احدى هذه المجتمعات بطريقة البناء و التعمير ، أو قد تتميز بنوع من أنواع الفنون المختلفة ، كفن الرسم ، أو الموسيقى ، أو النَّحت ، وهذه المظاهر المادية عندما تتفاعل مع بعضها البعض وتتوحد مع الأفكار والعادات والتقاليد و الثقافة السائدة في المجتمع الواحد ، ينتج عن ذلك الاتفاق ما يسمى بالحضارة ، وتتطور حضارة المجتمع الواحد بحسب مقدار اطلاع المجتمع على ثقافات االمجتمعات الأخرى واحتكاكهم بهم ، فيحدث التبادل و التفاعل بين الحضارات المختلفة ، ، والذي يعكس صورة هذه الحضارة ويقوم بالتعبير عنها وينقلها لبقية المجتمعات الأخرى هي اللغة ، فاذا هناك علاقة قوية بين اللغة والحضارة ، والسؤال ما هو تأثير اللغة على الحضارة ؟

اللغة هي التي تصنع الحضارة وتحافظ عليها ، فهي الوسيلة للتواصل بين الناس ، ونتيجة هذا التواصل هو بناء العلاقات الاجتماعية التي تشجع الناس على التعاون و العمل المشترك لتحقيق الأهداف المشتركة ، كما ان اللغة تجعل الانسان يفكر ويبتكر ويخترع الكلمات الجديدة ثم يبدع في توظيف هذه الكلمات للتعبير عما يجول بخاطره ، واللغة هي الأداة الأساسية من الدعم الاقتصادي لاستخدامها أثناء تبادل البضائع و عقد الصفقات التجارية ، كما أن اللغة هي الذاكرة الحافظة لحضارات الشعوب ، وذلك بحفظ ثقافتهم ، وتراثهم التاريخي ، ثم تُنقل هذه الحضارة من خلال اللغة إلى الأجيال التي تأتي بعدها ، ومن أمثلة هذه الحضارات : حضارة مصر القديمة ، و الحضارة اليونانية ، و الحضارة الاسلامية .

المنهج الذي سيقوم عليه البحث : المنهج الجمعي الاستقرائي ، التحليلي ، الاستنباطي ، الوصفي .

سأجمع المعلومات و سأقوم باستقرائها للتوصل الى أبرز المعلومات التي تخص موضوع اللغة والحضارة ثم سأقوم باستنباط العوامل و الأسباب التي أدت الى تطور اللغة و الحضارة ، وسأصف كيف تؤثر اللغة على حضارة الشعوب وتحافظ عليها ، وفي النهاية سأستعمل المنهج التحليلي للوصول الى النتائج .

أهداف البحث: معرفة أهمية اللغة في حياة الانسان ومستقبل ، و معرفة معنى الحضارة ونشأتها ، و معرفة مدى تأثير اللغة على الحضارة و نشأتها وتطورها

الكلمات المفتاحية: اللغة ، الحضارة ، التطور .

Language and its role in the emergence and development of civilization

Assist. Prof. Dr. Zelal Saada

Ankara Sosyal Bilimler University

Abstract

Language is of great importance in human life. It is one of the foundations that help humans live naturally among people by acquiring the ability to communicate with others through the language they use. Ibn Jinni defined language as "The sounds by which each nation expresses its purposes". The function of language is to express the thoughts that go through the human's mind. These thoughts may be political, economic, historical, emotional, or otherwise. Each nation expresses these thoughts in its own language, which is different from the languages of other nations. the geographical, the cultural, the social, and the economic factors contributes in the creation of differences between languages.

The number of words in certain language defines how rich or poor the language is for a specified population. This number varies in each language according to the amount of experiences and event these people have gone through. The more people delve into life experiences, the greater the need for words to express their thoughts about these experiences. Language is an acquired matter that relies on the human mind and its ability to innovate in order to secure more words that meet its needs. If the words of a single language are not fixed, then the language can evolve or disappear over time, depending on the movement of the people who speak their own language, interact with it, and preserve it. Examples of languages that have disappeared and gone over time include Sumerian, the Ainu language used by the Japanese people, and the Maori language used by the people of New Zealand. As for languages that have evolved over time, Arabic, English, and Chinese would make a perfect example.

Through the communication of members of the same society with each other, and their agreement on a set of cultural, intellectual, values, and ethical characteristics, and their unity in the material appearance that distinguishes their community from the rest of the communities, such as the distinction of one community from the communities by the profession of agriculture or trade, or one of these communities may be marked by a method of construction and development, or it may be marked by a type of different arts, such as painting, music, or sculpture. When these material manifestations interact with each other and unite with the ideas, customs, traditions, and prevailing culture in the same society, this interaction results in what is called civilization. The civilization of one society evolves according to the amount of information the society has about the cultures of other societies and their contact with them, where the exchange and interaction between different civilizations occurs. What reflects the image of this civilization, expresses it, and transfers it to other societies is mainly the language. So there is a strong relationship between language and civilization, and the question is what is the effect of language on civilization?

I will collect information and extrapolate it to conclude the most important information related to the subject of language and civilization. Then I will deduce the factors and reasons that led to the development of language and civilization. Then, I will describe how language affects and maintains people's civilization. At the end, I will use the analytical approach to reach the results.

Language is what makes and preserves civilization. It is the means of communication between people, and the result of this communication is the building of social relations that allow people to cooperate and work together to achieve common goals. Language also makes people think, innovate, invent new words, and then be creative in using these words to express what is going through their minds. Language is the main tool of economic support for its use during the exchange of goods and making tarding deals. Language is also the memory that preserves the civilizations of peoples, by preserving their culture and historical heritage, and then this civilization is transferred through language to the generations that come after them. Examples of these civilizations include the civilization of ancient Egypt, the Greek civilization, and the Islamic civilization.

Keywords: Language, civilization, Development

Ömer Necmî Efendi'nin Bilinmeyen Türkçe Dîvân'I

Doç. Dr. Bilge Karga Göllü

Çukurova Üniversitesi

Özet

Şiirlerinde Necmî mahlasını kullanan Ömer Necmî Efendi (H. 1230?/M. 1815-H. 1307/M. 1889) XIX. yüzyıl şairlerindendir. Tasavvufla ilgilenmiştir ve değişik tarikatlarla bağlantısı olmuştur. Bu sebeple şiirlerinde tasavvufi unsurların öne çıktığı görülür. *Tuhfe-i Vahdet, Kasîde-i Elifiyye, Türkçe Dîvân* ve *Farsça Dîvânçe* olmak üzere bilinen dört eseri bulunmaktadır. Bu eserleri dışında çeşitli mecmualarda da şiirleriyle karşılaşılır. *Sâkî-nâme* ve *Şem'a-nâme* isimli şiirleri, Farsça tahmisleri ve *Türkçe Dîvân*'ında bulunmayan bazı şiirleri şairin mecmualarda rastlanan şiirlerindendir. Divan edebiyatının en uzun kasidelerinden birini yazan ve edebî değişimlerin yaşanmaya başladığı XIX. yüzyılda Farsça bir divançe sahibi olan Necmî hakkında kaynaklarda çok fazla bilgi yoktur. Şairle ilgili bilgilerin büyük bir bölümü eserlerinden elde edilmektedir. Şiirlerinde "Necmî Baba" ifadesine rastlanması, sevilen şiirlerinin ölümünden sonra bir araya getirilmesi şairin tarikat çevresinde saygın bir konumda olduğu ihtimalini güçlendirir.

Bugüne kadar yapılan bazı çalışmalarda Necmî'nin müellif hattı divanına ulaşılamadığı söylenmiştir. Ancak yaptığımız araştırmalar sırasında Millî Kütüphane'de Yz. A 1919 demirbaş numarasıyla kayıtlı bir esere rastlanmış ve (12 Nisan 1973'te kütüphaneye bağışlanmıştır) bu eserin, şairin el yazısıyla kaleme aldığı başka bir divan olduğu anlaşılmıştır. Basılı *Türkçe Dîvân*'daki (H. 1284/M. 1867) şiirlerden tamamen farklı metinler içeren divan daha hacimlidir. Eserin çeşitli yerlerinde bulunan notlar şairin ölümünden üç yıl önce eserin tamamlamış olabileceği ihtimalini ortaya çıkarmaktadır. Bu çalışmada, Necmî'nin çok iyi bilinmeyen hayatı ve edebî yönüne dair yeni tespit edilen divandan elde edilen bilgiler sunulacaktır. Divanda yer alan nazım şekillerinden, kullanılan vezinlerden ve şiirlerin içerik özelliklerinden söz edilecektir. Tespit edilen müellif hattı divan nüshası biçim ve içerik açısından genel olarak değerlendirilerek tanıtılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Necmî, Türkçe Dîvân, XIX. Yüzyıl.

The Unknown Turkish Divan of Ömer Necmi Efendi

Abstract

Ömer Necmi Efendi (H. 1230?/A.D. 1815-H. 1307/A.D. 1889), who used the pseudonym Necmi in his poems, was born in the 19th century. He is one of the poets of the century. He was interested in sufism and had connections with different sects. For this reason, it is seen that sufi elements come to the fore in his poems. He has four known works: *Tuhfe-i Vahdet, Kaside-i Elifiyye, Turkish Divan* and *Persian Divançe*. Apart from these works, his poems can also be seen in various magazines. His poems named *Saki-name* and *Şem'a-name*, his Persian tahmis and some of his poems that are not found in his *Turkish Divan* are among his poems found in magazines. He wrote one of the longest odes of divan literature and started to experience literary changes in the 19th century. There is not much information in the sources about Necmi, who had a Persian divançe in the 19th century. Most of the information about the poet is obtained from his works. The presence of the expression "Necmi Baba" in his poems and the collection of his popular poems after his death strengthens the possibility that the poet was in a respected position in the sect's circle.

It has been said that in some studies carried out so far, Necmi's author's calligraphy divan could not be reached. However, during our research, a work registered with the inventory number Yz. A 1919 was found in the National Library (donated to the library on April 12, 1973) and it was understood that this work was another divan written by the poet's handwriting. The divan is more voluminous, containing completely different texts than the poems in the printed *Turkish Divan* (H. 1284/AD 1867). Notes found in various parts of the work reveal the possibility that the poet may have completed the work three years before his death. In this study, information obtained from the newly discovered divan about Necmi's life and literary aspects, which are not well known, will be presented. The verse forms in the divan, the meter used and the content features of the poems will be mentioned. The identified authorial divan copy will be introduced by generally evaluating it in terms of form and content.

Keywords: Necmi, Turkish Divan, 19th. Century.

Son Dönemde Yayınlanan Hadis Kaynaklarının Türkçe Çevirileri Üzerine Eleştirel Bir İnceleme

Dr. Öğr. Üyesi Yusuf Sami Samancı

Selçuk Üniversitesi

Özet

Belirli alanda yazılmış kaynak niteliğindeki bir eserin yazıldığı dilden başka bir dile çevirisi, eserin yazımı kadar üzerinde önemle durulması gereken bir konudur. Her ne kadar yapılan çeviri, mevcut bilginin tekrar aktarımı anlamına gelse de, çevirisi yapılan eserin içeriğinin farklı bir dille yeniden ifade edilmesi, yapısı itibariyle bir nevi yeni ve orijinal metin inşası faaliyetidir. Üstelik çevirmen yaptığı tercümede, çevirdiği eserin içeriği ve üslubuyla kendini sınırlandırmak zorundadır. Aksi takdirde tercüme ettiği eserin aslından uzaklaşmış, çeviri yapmak yerine farklı bir eser ortaya koyarak kaynağın muhtevasını değiştirmiş olur. Kaynak bir eser tercüme ederken çevirmen, her iki dilde yeterli olmasının yanı sıra tercümesini yaptığı eserin alanında da donanımlı olmalıdır. Ayrıca eserin içeriğini okuyucuya doğru bir şekilde aktarabilmesi için son derece dikkatli ve hassas olması gerekmektedir.

Son yıllarda ülkemizde Hadis kaynaklarının çevirilerine dair yapılan çalışmalar dikkat çekicidir. Özellikle son 15 yılda Hadis kaynaklarından tercümesi olan eserlerin Türkçeye çevirileri yeniden yapılmış, buna ilaveten daha önce tercüme edilmemiş eserler Türkçeye çevrilerek yayımlanmıştır. Yayımlanan bu tür eserlerin ülkemizdeki peygamber algısını şekillendiren ve sünnet anlayışına yön veren metinler olması hasebiyle bu çevirilerin önemi aşikârdır. Ancak söz konusu eserlerin çevirilerinde ise bir takım hatalar göze çarpmaktadır.

Hadis çevirilerinin niteliği hakkında geçmiş yıllarda yapılmış akademik çalışmalar bulunmaktadır. Söz konusu araştırmaların çoğu belirli bir eserin çevirisi ya da özel bir konuya dair bir ya da birkaç rivayetin çevirisi hakkında Hadis alanında yapılmış çalışmalar şeklindedir. Hadis tercümesinin nasıl olması gerektiğine ve hadis kaynaklarının çevirilerinde nelere dikkat edilmesine dair derli toplu araştırma niteliğinde olması bakımından özellikle iki akademisyenin çalışmaları dikkat şayandır. Bahsi geçen araştırmalardan ilki 1997 yılında Nebi Bozkurt tarafından yazılmış *"Hadislerin Tercüme ve Yorumlarında Uyulması Gereken Kurallar"* isimli geniş makaledir. İkinci çalışma ise 2007 yılında Sünnetin Bireysel Ve Toplumsal Değişimdeki Rolü Sempozyumu kapsamında Bünyamin Erul'un sunduğu *"Temel Hadis Kaynaklarının Çevirileri Üzerine Bir Kritik"* isimli tebliğdir. Her iki çalışma da hadis çevirilerinde bulunan problemlere ve bu problemlerin çözümünde dikkat edilmesi gereken esaslara dair önemli açıklamalar içermektedir. Ancak söz konusu çalışmaların tarihleri dikkate alındığında, konu edindikleri çevirilerin son 15 yılda yayımlanan Hadis tercümelerini kapsamadıkları görülecektir.

Tebliğimizde son 15 yılda yayımlanan Hadis kaynaklarının çevirilerinin, tercümelerdeki yanlışlıklardan örneklerle, kritiği yapılacaktır. Söz konusu eserlerin muhtevası, konuya dair geçmişte yapılan çalışmalara ek olarak, sadece Hadis alanı açısından değil, filolojik bir perspektifle birlikte ele alınacak, çevirilerin metin analizi yapılarak mevcut hataların nedenleri ve çözümleri üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimler: Hadis, Hadis Kaynakları, Türkçe Çeviri, Çeviri Yanlışları.

A Critical Review on Turkish Translations of Recently Published Hadith Sources

Abstract

Translating a source work written in a specific field into a language other than the language in which it was written is an issue that should be given as much attention as the writing of the work. Although translation means the re-transfer of existing knowledge, restating the content of the translated work in a different language is, by its nature, a kind of new and original text construction activity. Moreover, the translator must limit himself to the content and style of the work he translates. Otherwise, he would have moved away from the original of the work he translated, and would have changed the content of the source by producing a different work instead of translating. When translating a source work, the translator must be proficient in both languages as well as being well-equipped in the field of the work he is translating. In addition, he must be extremely careful and sensitive in order to convey the content of the work correctly to the reader.

In recent years, the studies on the translation of Hadith sources in our country are remarkable. Especially in the last 15 years, works translated from Hadith sources have been re-translated into Turkish, and in addition, works that have not been translated before have been translated into Turkish and published. The importance of these translations is obvious, as these published works are texts that shape the perception of the Prophet in our country and direct the understanding of the Sunnah. However, there are some errors in the translations of these works.

There are academic studies conducted in the past years about the quality of hadith translations. Most of the research in question is in the form of studies on the translation of a specific work in the field of hadith or on the translation of one or several narrations on a special subject. The works of two academics are especially noteworthy in that they constitute an organized research on how hadith translation should be done and what to pay attention to when translating hadith sources. The first of the mentioned studies is the comprehensive article titled "Rules to be Followed in the Translation and Interpretations of Hadiths" written by Nebi Bozkurt in 1997. The second study is the paper titled "A Critique on the Translations of Basic Hadith Sources" presented by Bünyamin Erul within the scope of the Symposium on the Role of Sunnah in Individual and Social Change in 2007. Both studies contain important explanations about the problems found in hadith translations and the principles that should be taken into consideration in solving these problems. However, when the dates of these studies are taken into account, it will be seen that the translations they focus on do not include the Hadith translations published in the last 15 years.

In our paper, the translations of Hadith sources published in the last 15 years will be criticized, with examples of errors in the translations. The content of the works in question will be discussed, not only from the perspective of the Hadith field, but also from a philological perspective, in addition to the previous studies on the subject, and the reasons and solutions for the existing errors will be emphasized by text analysis of the translations.

Keywords: Hadith, Hadith Sources, Turkish Translation, Translation Mistakes.

Dijital Dünyada Spiritüel Deneyimler: Yoga Academy TV Örneği

Doktora Öğrencisi Merve Bahadur
Ankara Üniversitesi

Prof. Dr. İhsan Çapcıoğlu
Ankara Üniversitesi

Özet

1980'lerde gün yüzüne çıkan yeni dini hareketler bireyin anlam arayışı ve kurumsal dinlerden uzaklaşmasıyla yeni inanç modelleri inşa etmektedir. Batı toplumlarında yaygınlaşan 2000'li yıllardan sonra Türk toplumunda da etkisi görülen dindar olmak yerine spiritüel olma anlayışı yoga, meditasyon, reiki, kuantum, biyoenerji gibi yeni inanışlara kapı aralamıştır. Günümüz küresel dünyasında geleneksel, kurumsallaşmış dinlerin dışında bu tarz alternatif oluşumlar (teosofi, paganizm, Hinduizm, okültizm, ezoterik dinsel unsurlar gibi) modern inanç formları, spiritirüel deneyim olarak sunulmaktadır. Sosyal ağlarda özellikle sosyal medyada alternatif oluşumların artması, dijital platformların spiritüel evrim, kişisel gelişim amaçlı kullanılmasını beraberinde getirmektedir. Bu yeni inanış ve uygulamaların merkezinde kutsaldan uzaklaşmış modern birey durmaktadır. Yeni dini hareketler şemsiyesi altında New age olarak tanımlanan bu oluşumlar dijital dünyada inançsal anlamda her düşünceden insanın etkileşime girdiği bir zemin hazırlamıştır. Yeni inanışlar dijital dünyanın sunduğu yeni medya araçları ile sanal mecralarda çevrimiçi ritüeller düzenlemektedir. Bu çalışmada dijital dünyada spiritüel hareket olarak Yoga Academy'nin Youtube Kanalındaki 20 kısa (shorts) içerikli video gönderiler dijitalleşme din ilişkisi bağlamında değerlendirilecektir. Spiritüel oluşumların çevrimiçi dini ritüelleri dijital içeriklerde kullanması bakımından dijital dünyada ritüel boyut, vaizcilik ve dini ikonculuk olarak üç kategoride ele alınacaktır. Büyük üstad Akif Manaf kuruculuğunda orijinal yoga sistemi olarak adlandırılan Yoga Academy Youtube kanalındaki gönderilerin çoğu kısa videolardan oluşmakla birlikte araştırma 17 Şubat'dan 17 Nisan'a kadar üç aylık periyod içerisinde incelenmektedir. Yoga Academy Youtube kanalında yapılan paylaşımlar, dinsel söylem ve çevrimiçi ritüellere nitel araştırma tekniği olan söylem analizi ile odaklanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dünya, Spiritüel Evrim, Yoga, Çevrimiçi Ritüel, Yoga Academy

Spiritual Experiences in the Digital World: Yoga Academy TV Example

PhD Student Merve Bahadur
Ankara University

Prof. Dr. İhsan Çapcıoğlu
Ankara University

Abstract

New religious movements that came to light in the 1980s build new belief models as the individual searches for meaning and moves away from institutional religions. The concept of being spiritual rather than religious, which became widespread in Western societies after the 2000s and was also seen in Turkish society, has opened the door to new beliefs such as yoga, meditation, reiki, quantum and bioenergy. In today's global world, apart from traditional, institutionalized religions, such alternative formations (such as theosophy, paganism, Hinduism, occultism, esoteric religious elements) are presented as modern forms of belief and spiritual experience. The increase in alternative formations in social networks, especially in social media, brings about the use of digital platforms for spiritual evolution and personal development. At the center of these new beliefs and practices stands the modern individual who has moved away from the sacred. These formations, defined as New Age under the umbrella of new religious movements, have created a ground where people of all religious beliefs interact in the digital world. New beliefs organize online rituals in virtual environments with the new media tools offered by the digital world. In this study, 20 short video posts on Yoga Academy's Youtube Channel, as a spiritual movement in the digital world, will be evaluated in the context of the relationship between digitalization and religion. In terms of spiritual formations' use of online religious rituals in digital content, the ritual dimension in the digital world will be discussed in three categories: preaching and religious iconism. Although most of the posts on the Yoga Academy Youtube channel, which is called the original yoga system founded by the great master Akif Manaf, consist of short videos, the research is examined within a three-month period from February 17 to April 17. The posts on the Yoga Academy Youtube channel focus on religious discourse and online rituals with discourse analysis, a qualitative research technique.

Keywords: Digital World, Spiritual Evolution, Yoga, Online Ritual, Yoga Academy.

Es- Seyyid Osman Hulûsî Efendi'nin Dîvânından "GEÇ" Redifli Bir Gazelini Şerh ve Yapısalcılık Yönü ile İnceleme Denemesi

Dr. Zeliha Dilek Keçeciler

Özet

Fikirleri, sohbeti, eserleri ve insanlığa verdiği önem ile sevenleri için çok değerli bir yere sahip olan Osman Hulûsî Ateş, aynı zamanda unutulmaya yüz tutmuş olan Klasik şiirimizin son asırdaki nadir ve en önemli temsilcilerinden biri olarak kabul edilir. Hem baba, hem anne tarafından soyu Hz. Peygamber'e dayanan bir seyyîd olan Osman Hulûsî Efendi, tasavvufa ve inanca dair düşüncelerini, sûfîyâne hislerini şiirleri ile anlatmıştır. Daha küçük yaşlarında ahlakındaki olgunluk ve davranışlarındaki fevkaladeliklerle dikkat çeken Hulûsî, zamanla toplumda çok sayılan ve sevilen bir kişilik haline gelmiştir. Çalışmamıza Hulûsî'nin manevî derinliğinin, ve düşüncelerinin en net görüldüğü şiirlerinden biri olduğunu düşündüğümüz **"Geç"** redifli gazelini şerh etmeye, yapısalcılık yönü ile de incelemeye çalışacağız.

Yapısalcı yaklaşım, arayışını incelenen olgudaki ilişkiler ağını çözmeye çalışarak gerçekleştiren bir yöntemdir. Dolayısıyla pek çok bilim dalına uygulanabilir. Örneğin bir manzumeyi yapısalcı yaklaşım ile incelediğimizde her bir parçasının kendine özgü anlamları olduğu, fakat şiir içindeki bütünlükte bu parçaların yeni ve daha özel anlamlar kazandığı, daha da önemlisi işlevsel olduğu görülür. Kısaca bu yaklaşımda, şiir bütünlüğünün gözardı edilerek beyitlerin tek tek açıklanması usulüne göre şerh yapan Klasik metoddan farklı olarak, metin parçalara ayrılır ve parçalar arası ilişki incelenir.

"Geç" redifli şiir özelinde, öncelikle beyitleri Türkiye Türkçesine çevirip klasik usûl ile şerh etmeye gayret edeceğiz. Ardından nazım şekli, vezin, vezin kusurları, kafiye ve redif gibi ahenk unsurları, sert- yumuşak; ünlü, ünsüz olarak sessiz harflerin beyitlerdeki oranları, söz ve ses tekrarları, kelimelerin, tamlamaların ve cümlelerin çeşitleri ve yapıları gibi kısmen şekilsel unsurların incelenmesini ihtiva eden "Yapısalcı Yaklaşım" ile incelemeye çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Gazel, şerh, yapısalcılık, Hulûsî

An Attempt to Analyze a Ghazel with the Redif "Geç" from the Dîvân of Es- Sayyid Osman Hulûsî Efendi with the Direction of Commentary and Structuralism

Dr. Zeliha Dilek Keçeciler

Abstract

Osman Hulûsî Ateş, who has a very valuable place for his lovers with his ideas, conversation, works and the importance he gives to humanity, is also considered as one of the rare and most important representatives of our classical poetry in the last century. Osman Hulûsî Efendi, a sayyid whose lineage goes back to the Prophet on both his father's and mother's side, expressed his thoughts on Sufism and faith and his Sufi feelings through his poems. Hulûsî, who attracted attention with the maturity of his morals and extraordinary behavior at a young age, became a well-respected and beloved personality in the society in time. In our study, we will try to annotate the ghazal with the redif "Geç", which we think is one of the poems in which Hulûsî's spiritual depth and thoughts are most clearly seen, and to analyze it with the aspect of structuralism.

The structuralist approach is a method that seeks to unravel the network of relationships in the phenomenon under study. Therefore, it can be applied to many branches of science. For example, when we analyze a poem with a structuralist approach, we see that each part of the poem has its own unique meaning, but in the integrity of the poem, these parts gain new and more special meanings, and more importantly, they are functional. In short, in this approach, unlike the classical method of commentary, in which the integrity of the poem is ignored and the couplets are explained one by one, the text is divided into parts and the relationship between the parts is analyzed.

In the specific case of the poem with the redif "Geç", we will first translate the couplets into Turkey Turkish and try to annotate them in the classical manner. Then, we will try to analyze the poem with the "Structuralist Approach", which includes the analysis of partially formal elements such as verse form, meter, meter defects, rhyme and redif, hard and soft, the proportions of vowels, consonants and consonants in the couplets, word and sound repetitions, types and structures of words, phrases and sentences.

Keywords: Ghazal, commentary, structuralism, Hulûsî

Rus Fantastik Edebiyatının Gelişiminde Arkadi ve Boris Strugatski Kardeşlerin Yeri ve Önemi

Dr. Öğretim Görevlisi Sinem Söyler

Pamukkale Üniversitesi

Özet

Hem Sovyet hem de Sovyet sonrası Rus fantastik edebiyatının temsilcilerinden olan Arkadi Natanoviç ve Boris Natanoviç Strugatski Kardeşler bilimsel verilerin ışığında geçmiş, gelecek ve günümüz paradigmasında insanların karşılaştığı ya da karşılaşacağı sorunları hem fantastiği hem de bilimsel gerçekliği kullanarak anlatmaları sebebiyle sadece Rusya'da değil, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi ile önemli bir yere sahip fantastik edebiyat yazarlarındandırlar. Herbert George Wells, Ray Bradbury, Stanislaw Lem gibi dünyaca bilinen önemli fantastik edebiyat yazarlarının arasında yer alan Strugatski Kardeşlerin kültürel mirasları içinde 25 roman, 12 kısa, 6 uzun hikâye, 9 Senaryo, 1 piyes ve ayrıca çeşitli gazetelerde, eleştirel, edebi nesirleri vardır. 1958 yılında kaleme aldıkları ilk ortak çalışmaları olan **Dışarıdan (İzvne)** adlı hikâye ile Rus edebiyatının fantastik dünyasına dâhil olan Kardeşler, 1959 yılında yazdıkları **Kızıl Bulutların Ülkesi (Strana Bagrovıh Tuç')** adlı uzun öykü ile de yerlerini kalıcı hale getirmişlerdir. Gerçekte var olan sorunları hem bilimsel yönden ele alarak hem de araya fantastik unsurlar ekleyerek kendi dünyalarını yaratan Strugatski Kardeşlerin edebiyat dünyasındaki önemi ve yerine değinmek, bu hususta fantastik edebiyatının gelişimine katkı sağlayan eserlerini ele almak bu bildirinin konusunu oluşturmaktadır. Bu bildiride Arkadi ve Boris Strugatski Kardeşlerin 1956-1990 yılları arasında yazdıkları eserlerin Rus fantastik edebiyatının gelişimine nasıl katkıda bulunduğu ve farklı araştırmacıların da metinleri dikkate alınarak bu edebiyat türünün evriminde nasıl bir rol oynadığı sorularını çözümlemek hedeflenmektedir. Bu bağlamda ilk olarak Ye. Haritonov, O. Zaharova, Ye. Kovtun, Y. Kagarlitski gibi araştırmacı yazarların çalışmaları üzerinden Rus Fantastik edebiyatının gelişim tarihine değinilecek. İkinci olarak B. Vişnevski, S. Bondarenko, İ. Neronova, D. Suvin, V. Reviç, V. Kaytoh, A. Kuznetsova, İ. Samurokova, R. Arbitman, A. Şerbakov, S. Larin gibi Strugatski Kardeşlerin hayatı ve eserleri üzerinde çalışmalar yapmış araştırmacıların metinleri ışığında da eserleri ve fantastik anlayışları ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Arkadi ve Boris Strugatski, Rus Fantastik Edebiyatı, Strugatski Kardeşler, Fantastik

Kaynakça

Вишневский, Б. Л. (2004). Аркадий и Борис Стругацкие: Двойная звезда. ООО Издательство АСТ

Кагарлицкий, Ю. (1974). Что такое фантастика? Художественная литература

Кайтох, В. (2003). Братья Стругацкие. Очерк Творчества (Пер. В. Борисова). В кн.: Бондаренко, С. (Ред.), Миры братьев Стругацких. Собрание сочинений. в 11 т.: Т.12, дополнительный (сс. 409-670). Сталкер.

Ковтун, Е. Н. (2008). Художественный вымысел в литературе 20 века (первое издание). Высшая школа.

Стругацкие, А. и Б. (1959). Страна Багровых Туч. Наследник Стругацких, Автор.

The Place and Importance of Arkady and Boris Strugatsky Brothers in the Development of Russian Fantasy Literature

Lecturer Dr. Sinem SÖYLER

Pamukkale University

Abstract

The Brothers Arkady Natanovich and Boris Natanovich Strugatsky, who are representatives of both Soviet and post-Soviet Russian fantastic literature, are among the fantastic literature writers who have an important place with a wide readership not only in Russia but also worldwide, as they describe the problems that people have faced or will face in the past, future and present paradigm in the light of scientific data, using both fantasy and scientific reality. The cultural heritage of the Strugatski Brothers, who are among the world-renowned writers of fantastic literature such as Herbert George Wells, Ray Bradbury and Stanislaw Lem, includes 25 novels, 12 short stories, 6 long stories, 9 screenplays, 1 play, as well as critical and literary prose in various newspapers. In 1958, with their first joint work, the story "From Outside" (Izvne), the Brothers entered the fantastic world of Russian literature and made their place permanent with the long story "The Land of Crimson Clouds" (Strana Bagrovıh Tuç') written in 1959. The importance and place of the Strugatsky Brothers in the world of literature, who created their own world by addressing the problems that exist in reality both scientifically and by adding fantastic elements, and to address their works that contribute to the development of fantastic literature in this regard constitute the subject of this paper. This paper aims to analyse how the works written by the brothers Arkady and Boris Strugatsky between 1956 and 1990 contributed to the development of Russian fantastic literature and what role they played in the evolution of this literary genre by taking into account the texts of different researchers. In this regard, firstly, Ye. Haritonov, O. Zaharova, Ye. Kovtun, Y. Kagarlitsky, the history of the development of Russian fantastic literature will be discussed. Secondly, in the light of the texts of researchers such as B. Vishnevsky, S. Bondarenko, I. Neronova, D. Suvin, V. Revich, V. Kaytoh, A. Kuznetsova, I. Samurokova, R. Arbitman, A. Sherbakov, S. Larin, who have studied the life and works of the Strugatsky Brothers, their works and their fantastic understanding will be discussed.

Keywords: Arkady and Boris Strugatsky, Russian Fantastic Literature, Strugatsky Brothers, Fantastic

References

Вишневский, Б. Л. (2004). Аркадий и Борис Стругацкие: Двойная звезда. ООО Издательство АСТ

Кагарлицкий, Ю. (1974). Что такое фантастика? Художественная литература

Кайтох, В. (2003). Братья Стругацкие. Очерк Творчества (Пер. В. Борисова). В кн.: Бондаренко, С. (Ред.), Миры братьев Стругацких. Собрание сочинений. в 11 т.: Т.12, дополнительный (сс. 409-670). Сталкер.

Ковтун, Е. Н. (2008). Художественный вымысел в литературе 20 века (первое издание). Высшая школа.

Стругацкие, А. и Б. (1959). Страна Багровых Туч. Наследник Стругацких, Автор.

Rus Dilinde Sadece Tekil (Singularia Tantum) ve Sadece Çoğul (Pluralia Tantum) İsimlerin Kullanımı

Dr. Öğr. Üyesi Tülay Akbaba

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Özet

Hint-Avrupa dil ailesinin Doğu Slav Dilleri grubunda yer alan Rusça dil yapısı, söz dizimi, fonetik sistemi gibi birçok açıdan diğer dil aileleriyle farklılık göstermektedir. Bu farklılıklardan birisi sadece tekil (Singularia Tantum) ve sadece çoğul (Pluralia Tantum) halde kullanılan isimlerdir. Singularia tantum ve pluralia tantum isimleri V. Vinogradov'un Dil Bilgisi Öğretimi (1972); N. Şvedova'nın Rusça Dilbilgisi. Cilt 1. Fonetik. Fonoloji. Vurgu. Tonlama. Sözcük yapımı. Morfoloji (1980) ve N. Şanski, A. Tikhonov'un Çağdaş Rus Dili: Bölüm 2. Sözcük yapımı. Morfoloji (1987) çalışmalarında detaylı bir şekilde incelenmiştir. Sadece tekil biçime sahip olan singularia tantum isimler, pluralia tantum isimler gibi, morfem aracılığıyla nesnelerin sayısı hakkında herhangi bir fikir ifade etmeyen isimleri oluşturmaktadır. Sadece tekil isimler: 1) Bazı soyut isimler: savaş (борьба), sessizlik (тишина); 2) Bazı nesne (eşya) isimleri: süt (молоко), şeker (сахар); 3) Bazı topluluk isimleri: öğretmenler (учительство), insanlık (человечество); 4) Bazı özel isimler: Yenisey (Енисей), Kırım (Крым), Zeus (Зевс) vb. olmak üzere dört grupta, sadece çoğul isimler: 1) Bazı soyut isimler: tatil (каникулы), cenaze (похороны); 2) Bazı nesne (eşya) isimleri: parfüm (духи), duvar kağıdı (обои); 3) Bazı topluluk isimleri: para (деньги), finans (финансы); 4) Bazı özel isimler: Ejderha Dağları (Драконовы горы), santranç (шахматы); 5) Bazı somut isimler: kot pantolon (джинсы), makas (ножницы) vb. olmak üzere beş grupta incelenebilir. Bilindiği üzere Rus dilinde tekil ve çoğul isimler morfolojik: Öğretmen – öğretmenler (учитель – учителя) ve sözdizimsel açıdan çekime uğramaktadır: Öğrencimiz – öğrencilerimiz (наш студент – наши студенты); Öğrenci/öğrenciler okula gidiyor/gittiler (Студент/студенты идет/идут в школу – Студент/студенты пошел/пошли в школу). Çalışma sonucunda singularia ve pluralia tantum isimleri karşılaştırıldığında, her iki durumda da isimlerde sözcüksel anlamın morfolojik açıdan sayısal kelime biçimlerinin oluşumunu engellediği görülmektedir. Rus dilini yabancı bir dil olarak öğrenen tüm yabancı uyruklu öğrencilerde kelimenin sadece tekil ya da sadece çoğul halde kullanıldığının bilinmemesi morfolojik ve sözdizimsel hatalara yol açacaktır.

Anahtar kelimeler: Singularia Tantum, Pluralia Tantum, Rusça

Unraveling The Tapestry: Literary Influences and Intertextuality in Harold Pinter's The Homecoming

Dr. Merve Feryal Ashmawy

Sinop University

Abstract

The Homecoming by Harold Pinter, a challenging and enigmatic play that made its debut in 1965 and had a profound impact on theater, is being spoken about today. Meaningful silences and private conversations reflect the intricacy of family relationships and the upending of social norms. The play is at the heart of literary discussion due to Pinter's investigation of power dynamics, subtle psychological nuances, and the hazy line dividing reality from delusion. The play can also be examined as a piece that incorporates various literary and cultural allusions. The interplay of literary and cultural allusions that influence the play's theme, characters, and theatrical approach furthers its complexity. Additionally, several allusions to mythology, religion, or historical occasions strengthen the play's meaning while allowing the audience to delve deeper into its underlying themes. As a result, The Homecoming can be viewed as a component of a larger body of work that investigates concepts like power, gender dynamics, and the vulnerability of interpersonal connections. The goal of this study is to investigate how Pinter's creative process is influenced by other cultures. In this way, it will become clear that the play is both the result of Pinter's creativity and a synthesis of various literary and cultural factors. This will facilitate the comprehension of the intricate narratives and character portrayals within Pinter's works. Consequently, it will underscore the interplay of dramatic literature across diverse cultures and historical eras, elucidating the global impact of artistic expression that transcends geographical and temporal confines, encompassing elements like character evolution, thematic exploration, and narrative methodologies.

Keyword: *Intertextuality, Harold Pinter, Dramatic Literature*

Modern Interpretation of the Concept of Falling in Love with One's Executioner Stockholm Syndrome

Assoc. Prof. Dr. Serap Sarıbaş

Karamanoğlu Mehmetbey University

Abstract

Stockholm syndrome, also known as falling in love with one's killer (executioner) among the Turkish people, is defined as psychological captivity that occurs when subjected to psychological and emotional oppression such as being taken hostage, sexual harassment, and violence, resulting in empathy and emotional bonding with the person, and is a kind of defense mechanism brought on by the fear of survival. Although the syndrome is based on a hostage and hostage-taker relationship, in dyadic relationships the abused/victim becomes attached to the abuser and may develop behaviors such as gratitude, ignoring the violence and mistreatment, trying to empathize with the abuser, and self-blame. The syndrome, described by psychiatrist Nils Bejerot, is named after a 1973 bank robbery in Stockholm, the capital of Sweden. After being held hostage for 6 days, a woman becomes emotionally attached to the robber, and when he is released, she breaks up with her fiancé and waits for him to be released from prison. Falling in love with one's executioner/the lamb falling in love with the butcher, or Stockholm syndrome in its modern name, has existed in literature and cinema throughout history and has always been portrayed through various stories and characters. Mawlana Jalaluddin-i Rûmî describes this phenomenon in his work Mesnevî as follows: "No wonder the lamb does not run away from the wolf, for the wolf is the lamb's enemy. The real wonder is that the lamb falls in love with the wolf." Another example is George Orwell's novel 1984, in which the victim falls in love with her torturer. King Kong and Beauty and the Beast in international cinema and Cüneyt Arkın's films Gırgır Ali and Mavi Boncuk in Turkish cinema are the best on-screen portrayals of this syndrome. The present study aimed to first explain the Stockholm syndrome and analyze its relation to the city that gave its name to the syndrome. Subsequently, the syndrome was demonstrated to be present in different stories in different ways throughout human history through examples from Turkish and western cinema on the subject.

Keyword: *Emotional Bond,, Psychological Captivity*

Edgar Allan Poe's Autobiographical and Fictional Narration the Raven Movie

Assoc. Prof. Dr. Serap Sarıbaş

Karamanoğlu Mehmetbey University

Abstract

Released on April 27, 2012, The Raven is a crime-mystery-thriller and a true-life story. Directed by James McTeigue and written by Ben Livinston and Hannah Shakespeare, The Raven stars John Cusack, Alice Eve and Luke Evans. Based on the short stories of Edgar Allan Poe, one of the most prominent figures of American literature, the film has autobiographical features as it focuses on the days before the author's death as well as fictional. The film, which bears the same name as Poe's poem "The Raven", follows the late author as he begins to write again in order to prevent the murders of a serial killer who begins to imitate his works. In the city of Baltimore, police officers discover the grisly murders of a mother and daughter, and Detective Emmett Fields discovers that the killer somehow managed to escape, even though the door at the crime scene was locked from the inside and the window was nailed shut. Fields, thinking about this suspicious case, thinks that the nail is a hidden spring mechanism that is skillfully made to give the impression that the window is closed, and that this detail is found in the story of The Murders in the Rue Morgue, written by Poe, in which two women are murdered, and from this point on, he thinks that he can only get to the murderer by cooperating with Poe. All the serial killer's subsequent murders follow Poe's other stories, and in the denouement, the serial killer, a Poe fan, admits that he committed these murders in order to continue the stories that inspired him. Fiction and reality intertwine in the film, which includes many of Poe's stories, including The Raven poem, The Murders in the Rue Morgue, The Pit and the Pendulum and The Masque of the Red Death, as well as his own life story. The present study aimed to discuss the fictional techniques used in the film The Raven, which brings Poe's autobiography and stories to the cinema, while also portraying reality.

References:

The Raven
The Masque of the Red Death
The Murders in the Rue Morque
Pit and the Pendulum

Keyword: *The Raven,*

Babalar Reddiyesi: Tutunamayanlar'dan Har'a İktidarın Baba Figürü Üzerinden Görünümleri

Dr. Öğretim Üyesi Derya Güllük

Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi

Özet

Zihin dünyamızda güç, kudret, erk, tahakküm gibi mefhumlar belirdiğinde aklımıza gelen kavramlardan biri de iktidardır. İktidarı sürekli olarak merkezinde devletin ya da hükümetin bulunduğu ve bir kral, padişah veya yöneticinin bedeninde mücessem bir hâl alarak bütün bir düzeni kuran güç olarak düşünmüşüzdür. Fakat iktidar mefhumu tüm bunların ötesinde toplumsal yaşamı oluşturan ilişkilere ve bu yapıyı inşa eden en küçük kuruma kadar sızmış, gerek kamusal gerekse de özel yaşamı kendi güdümünde kontrol altına almış girift bir yapıdır. Söz konusu edebiyat olduğundaysa bu iktidarın "baba" figürü üzerinden işlerlik kazandığını görmek mümkündür. Tanzimat'ta kendisine bir "baba" arayışı içerisinde olan yazarlarımızın yerini Cumhuriyet'le birlikte babanın yokluğundan ziyade otoriter bir babanın baskısı altında bunalarak babasını öldürmek isteyen oğulların aldığını söyleyebiliriz. Bir tarafta totaliter bir rejime dönüşen Cumhuriyet'in ideolojik babası olarak "devlet baba", diğer bir tarafta ne devletle uyuşabilen ne de oğluyla barışabilen otoriter tutumuyla evdeki biyolojik "baba", diğer bir tarafta ise yazarın erkini ispatlamak isterken her daim önüne çıkarak yolunu kesen rüştünü ispatlamış, otoritesini kurmuş olan edebî babalar. Üç farklı yapıya bürünerek bireyin gerek kamusal yaşamında, gerek özel hayatında, gerekse de edebî dünyasında baskı uygulayan bu "baba" figürü tüm iktidarıyla bireyi tahakküm altına alarak kendisine özerk bir alan açmasının önünde engel teşkil etmiştir. Edebiyat ise yeni bir dil yaratma imkânıyla sanatçıya özerk bir alan açma olanağı sunmuştur. Bu bağlamda, Türkiye'nin 1970'li yıllarının toplumsal yaşamını ve kültürel iklimini soluduğumuz Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar'ı ile 2000'li yıllar için aynı şeyleri ifade eden Murat Uyurkulak'ın Har'ı kullanmış oldukları ironik üslupla bu iktidar alanını sorgulamaya açmışlardır. Gerek Atay gerekse de Uyurkulak, anlatılarında tümüyle bu "baba"lık kurumunun karşısında konumlanmış ve bu yapının uygulamış olduğu iktidar alanında büyük bir sarsıntı yaşatmışlardır. Mezkûr isimler, kamusal alandaki devlet babanın da evdeki iktidar alanına sahip olan biyolojik babanın da kendilerinden önce sahneye çıkmış ve söylediklerileriyle kanonlaşan edebî babalarını da reddederek kendileri olma yolunda yürümek istemiş ve tüm bu babaların bir reddiyesi olarak okuyabileceğimiz anlatılarıyla babanın iktidarı görünür kılarken bu iktidara kurmuş oldukları yeni bir dille eleştiri de getirebilmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Tutunamayanlar, Har, baba, iktidar

Dil İçi Dünya Görüşü Bağlamında Eski Türkçede "Söz" ve "Söylemek" İlişkisi

Efsun Kevser Kaya

Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Dil içi dünya görüşü, yıllar boyunca farklı araştırmacılar tarafından, farklı başlıklar altında incelenen kültür-dil-düşünce ilişkisidir. Önce dilin mi yoksa düşüncenin mi var olduğu tartışılmakla birlikte bunların kültürle olan ilişkileri de tam olarak aydınlatılmış değildir. Asıl mesele kelimelerle nesneler arasında doğrudan bir ilişki olup olmadığının belirlenmesidir. Düşünce, dili oluşturduysa Saussure'e rağmen, göstergenin varlığı bir nedene bağlı olmalıdır. Ancak önce dil oluştuysa, nesne ve kelime arasında başlangıçta bir ilişki kurulamayacaktır. Benzer bir dilemma sözün nasıl var olduğu noktasında da yaşanır. Eski Türkçede "söylemek" anlamındaki aymak fiili, "vaat, söz" anlamındaki ayık kelimesini oluşturur. Bu kelimede Türk'ün dilsel belleği, söylenen şeyin söz olduğu gerçeğini kabul etmiştir. Önce söylemek eylemi (aymak) gerçekleşir, söylenen şey sözü (ayık) oluşturur. Oysa aynı dönemde var olan ve aynı anlamlara gelen iki başka kelime için durum bunun tam tersidir. Bugün söylemek biçiminde kullandığımız, Eski Türkçenin sözlemek fiili, söz köküne dayanmaktadır. Yani önce söz vardır, söz ancak ağızdan çıktığında söylemek eylemi gerçekleşebilir. Bu çalışmada, Türklerin dil içi dünya görüşleri (dilsel bellekleri), Eski Türkçenin "söz" ve "söylemek" anlamlarındaki kelimeleri bağlamında Türkiye Türkçesiyle mukayese edilmiştir. Tanıklamalar noktasında Eski Türkçenin her bir alt devresi için birer eser temele alınmıştır. Çalışmada, söz konusu anlamlardaki kelimeler incelenerek sözün ve sözü söyleme eyleminin öncelik-sonralık ilişkisinin ortaya konması amaçlanmıştır. İncelenen her bir kelime, kendi "kelime ailesi", "eş dizimlileri", "yakın anlamlıları", "zıt anlamlıları", "anlam değişmeleri" ve bunların kültürel karşılıkları noktasında değerlendirilmiş, kelimelerin ilk anlamlarından bahisle etimolojik tespitlere yer verilmiştir. Dil içi dünya görüşünün, dilin mantığının değişip değişmediği, değişiyorsa bunun hangi sebeplerle ve hangi oranda gerçekleştiği ortaya konulmaya çalışılmıştır. Neticede, Türk'ün dilsel belleğinde bir kelimenin "söylemek" ve "söz" anlamı kökteşse önce "söz"ün var olduğu tespit edilmiştir.

Keyword: *söz, söylemek, dil içi dünya görüşü*

The Relationship between "Söz" and "Söylemek" in Old Turkish in the Context of Intralingual Worldview

Efsun Kevser Kaya
Ondokuz Mayıs University

Abstract

Intralingual worldview has been studied by different researchers under different headings over the years. Intralingual worldview is related to the relationship of language with culture and thought. It is debated whether language or thought existed first. In addition, the relations between language and thought and culture are not fully clarified. The main issue is to determine whether there is a direct relationship between words and objects. If thought created language, despite Saussure, the existence of the sign must be due to a reason. However, if language was formed first, a relationship between the object and the word would not initially be established. A similar dilemma occurs in terms of how the word came into being. In Old Turkish, the verb aymak meaning "say" forms the word ayık meaning "promise". In this word, the Turk's linguistic memory has accepted the fact that what is said is a word. First, the act of saying (aymak) takes place, and what is said creates the word (aymak). However, the situation is exactly the opposite for two other words that existed in the same period and have the same meaning. The Old Turkish verb sözlemek, which we use today in the form söylemek, is based on the root söz. In other words, first there is the word, and the act of saying it can only occur when the word comes out of the mouth. In this study, the intralingual worldviews (linguistic memories) of Turks were compared with Turkey Turkish in the context of Old Turkish words meaning "word" and "say". In selecting the examples, one work from each sub-period of Old Turkish was taken as basis. In the study, it is aimed to reveal the priority-subsequence relationship of the word and the act of saying the word by examining the words with these meanings. Each word examined was evaluated in terms of its "word family", "collocations", "synonyms", "antonyms", "changes in meaning" and their cultural equivalents. Etymological determinations are made based on the first meanings of the words. It has been tried to reveal whether the intra-linguistic worldview and the logic of the language have changed, and if so, for what reasons and at what rate. As a result, it has been determined that if the meaning of a word "say" and "word" is cognate in the linguistic memory of a Turk, "word" exists first.

Keyword: *intra-linguistic worldview, söz, söylemek*

Arap Dilinde Takdîmin Edimbilimsel Arka Planı

Araş. Gör. Dr. Yusuf Akyüz

Atatürk Üniversitesi

Özet

Arap dilinde belli amaçlar doğrultusunda cümle ögelerinin yer değiştirmesiyle oluşan bazı söylem tipleri vardır. Bu kullanımlar incelendiğinde ilk olarak takdîm göze çarpmaktadır. Bu araştırmada takdîmin oluşmasına zemin hazırlayan önvarsayım, sezdirim, söz edimi ve bağlam gibi edimbilimsel faktörler konu edilecektir. Takdîm, bağlam koşullarından yahut konuşmacının muhatabına iletmek istediği öncelikli bazı anlamlardan dolayı dilin normal kullanımının dışına çıkılarak cümle dizilişinde sonra gelmesi gereken bir ögenin önce söylenmesi olarak tanımlanmaktadır. Konuşmacı söyleminde takdîm yapacağı zaman bu faktörleri hesaba katması gerekmektedir. Arap dilinde takdîm konusu Arap nahiv ve belagat âlimleri tarafından detaylı bir şekilde ele alınmıştır.

Çalışmanın amacı Arap dilinde takdîmin arka planında bulunan edimbilimsel faktörleri araştırmaktır. Konu geleneksel bakış açısından farklı bir şekilde ele alınacaktır. Çalışmada, takdîm içeren cümle örneklerine ihtiyaç duyuldukça başvurulacaktır. Çalışmada öncelikle Arap dili kaynaklarına başvurularak takdîm konusu ve takdîmin sebepleri araştırılacak ve elde edilen bulguların edimbilimsel faktörlerle ilişkisi kurulacaktır.

Çalışmada Arap dilinde takdîmin sadece edebi sanatsal yönü olan bir konuşma etkinliği olmadığı anlaşılmıştır. Konuşmacının takdîm yapabilmesi için bağlamın uygun olması, konuşmacı ve muhatap arasında önvarsayım gerçekleşmesi, yapılacak takdîm ile amaçlanan anlamın veya edimsözün muhatap tarafından anlaşılacağına kanaat getirmesi gerekmektedir. Aksi takdirde takdîm ile ulaşılmak istenen sonuç gerçekleşmez. Dolayısıyla önvarsayım, bağlam ve amaçlanan bir edimsöz olmadan takdîmin yapılamayacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Keyword: Takdim, Belagat, Önvarsayım, Sezdirim.

Pragmatics Background of Hyperbaton in the Arabic Language

In the Arabic language, there are discourse types formed by the rearrangement of sentence elements for specific purposes. When these uses are examined, hyperbaton stand out initially. This research will focus on the pragmatics factors that prepare the ground for the formation of hyperbaton, including presupposition, implication, speech act, and context. Hyperbaton is defined as the deviation from the normal use of language, where an element that should come later in sentence arrangement is placed first due to certain meanings prioritized in context conditions or those the speaker wants to convey to the interlocutor. The speaker must take these factors into account when making an hyperbaton in his discourse.

The subject of presentation in the Arabic language has been thoroughly discussed by Arabic grammarians and rhetoricians. The aim of this study is to investigate the pragmatics factors underlying hyperbaton in the Arabic language, taking a different approach from the traditional perspective. Examples of sentences containing hyperbaton will be provided as needed in the study. The study will initially refer to Arabic language sources to explore the subject of hyperbaton and its reasons, and the obtained findings will be correlated with pragmatics factors.

It is understood in the study that hyperbaton in the Arabic language is not solely an artistic aspect of speech but involves various linguistic considerations. For a speaker to successfully make an hyperbaton, the context must be suitable, presupposition must occur between the speaker and the interlocutor, and the speaker must be convinced that the intended meaning or speech act will be understood by the interlocutor. Without presupposition, context, and a purposeful speech act, hyperbaton cannot be effectively carried out.

Keyword: *Hyperbaton, Rhetoric, Presupposition, Implication*

19. Yüzyıl Diyarbakırlı Hattat Dîvân Şairleri

Dr. Muzaffer Karataş

Özet

Dîvân edebiyatı, 650 yıllık ömrünü büyük oranda İstanbul ve çevresinde yetişen şâirlerle sürdürmüştür. Hatta, bu sebeple saray edebiyatı, yüksek zümre edebiyatı gibi isimlerle anılmıştır. Ancak, böyle ihtişamlı bir edebiyatı sadece İstanbul ile sınırlamak yanlış olacaktır. Nitekim, Osmanlı Devleti'nin İstanbul dışında çok önemli sanat ve kültür şehirleri olmuştur. Bunlardan biri de Diyarbakır'dır. Diyarbakır, tarih boyunca Güney Doğu Anadolu'nun fikir ve sanat merkezi olmuştur. Bu sebeple şehir, şâirlik yönü olan birçok önemli şahsiyeti bünyesinde barındırmıştır. Yüzyıllar içerisinde medrese eğitiminin de katmış olduğu bilgiler ile birlikte bazı Dîvân şâirleri, şiir yazmanın yanında farklı sanat dalları ile de ilgilenmişlerdir. Güzel yazı yazma sanatı olan hattatlık, bu sanat dallarından biridir. Diyarbakır'ın sanatsal ve kültürel tarihinin uzunluğu ile yetişen Dîvân şâiri sayısının fazlalığı çalışmanın bir yüzyıl üzerinde toplanmasını zorunlu kılmıştır. Bu sebeple araştırma, 19. Yüzyıl özelinde tutulmuştur. Çalışmada, 19. yüzyılda yaşamış olan Diyarbakırlı Hattat Dîvân şâirleri incelenmiştir. Bu dönemde hattat olan Diyarbakırlı 5 tane şâirin bilgisine ulaşılmıştır. Bu şâirler tanıtılırken öncelikle hayatları ve sanatları varsa eserlerinin neler olduğu ve en sonda da şiirlerinden örnekler verilmiştir. Çalışmanın amacı, hakkında dağınık bilgiler bulunan ve 19. yüzyılda yaşamış olan Diyarbakırlı Dîvân şâirlerinden hattatlık yapan 5 şâiri tek bir yazıda tutarak bilgi vermeye çalışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Diyarbakır, Dîvân, Hat, Şâir,

19. Century of Diyarbakır Calligrapher Dîvân Poets

Abstract

Divan literatüre lived most of its 650 yearly life with poets who were raised in Istanbul and around it. That's why it is mentioned with palace literatüre vanity fair literatüre and names like them. However, it will be wrong to restrict this kind of magnificient literatüre with Istanbul. Thus Ottoman Empire has had very important art and cultur cities except Istanbul. One of them is Diyarbakır. Diyarbakır has been idea and art center of southeastern Anatolia regian throughout history. That's why the city has contained. Many important character who have poet ability in itself. In centuries with medrese education knowledge. Some Divan Poets has interested with different kind of arts beside writting poem. Penmanship which is writting calligraphy is one of these art brach. Excessiveness number of Divan Poets who raised with longness of Diyarbakır's art and culture listory. Obliged gathering the work on a century. Fort his reason, research has been held specific to 19. century. In the research it has been analyzed penmanship Divan Poets who lived in Diyarbakır in 19. century. It has been reached to five poets knowledge who were penmanship from Diyarbakır. While these poets have been introduced, firstly it has been mentioned about their life and art, then their Works. Finally it has been exampled their poems. The aim of study is trying to give information ın a single write about five poets who were penmanship in Diyarbakır in 19. century.

Keywords: Diyarbakır, Divan, Calligraph, Poet,

Akşemseddin Divanından Örnekler: XXV, XXVI, XXVII, XXVIII, XXIX

Doç. Dr. Muhammed Ali Yıldız

Bartın Üniversitesi

Özet

3. Uluslararası Hacı Bayram Veli Sempozyumunda, ilkini sunarak başlattığımız Akşemseddin Divanından Örnekler serisinin ikinci ve üçüncüsünü Çorum'da 'Uluslararası Akşemseddin Sempozyumunda' sunmuştuk. Dördüncüsünü, Antalya'da 5. Uluslararası İnsan, Toplum ve Spor Bilimleri Sempozyumunda, Beşincisini, Gaziantep'te düzenlenen 'Uluslararası Sanat ve Estetik' Sempozyumunda, Altıncısını, Paris'te düzenlenen 'Uluslararası Erasmus Plus' Sempozyumunda, Yedincisini ise Antalya'da 2019 yılında 'Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresi' bünyesinde sunduk. Sekizinci, dokuzuncu ve onuncusunu 12. Güncel Araştırmalarla Sosyal Bilimler Kongresinde sunduk. On bir ve on ikincisini Uluslararası Yönetim ve Sosyal Bilimler Kongresinde sunduk. On üçüncüsünü ise Tiflis'te 2020 Ekim ayında düzenlenen Uluslararası Sosyal Araştırmalar ve Davranış Bilimleri Sempozyumunda sunduk. On dördüncüsünü ise 5-7 Kasım 2020 tarihlerinde Antalya'da düzenlenecek olan 13. Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Sempozyumunda sunduk. Onbeşincisini 27-29 Agustos 2021 tarihlerinde zoom üzerinden Uluslararsı 21. Yüzyılda Fen, Sosyal ve Sağlık Bilimleri Kongresinde sunduk. Onaltı ve onyedincisini ise 15-16 Ekim 2021 tarihinde Azerbeycan'ın başkenti Bakü'de düzenlenecek olan 3. Bakü Bilimsel araştırmalar Kongresinde sunacağız. Onsekizincisini Antalya'da 29-31 Ekim 2021 tarihleri arasında düzenlenen 14. Uluslararsı Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresinde sunduk. 19, 20, 21, 22 inci serilerini ise 21-23 Mayıs 2022 tarihinde 15. Uluslararsı Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresinde sunduk. 23 ve 24 üncüsünü 16. Uluslararası Dil, Edebiyat ve Kültür Araştırmaları Kongresinde sunmuş olduğumuz bu serinin 25, 26, 27, 28 ve 29 uncu serilerini bu sempozyumda sunmayı planlamaktayız. 50 yıl önce Ankara Milli Kütüphanesi Müdiresi Müjgan Jumbur tarafından bulunan mahlaslarından Akşemseddin'e ait olduğu kesin belli olan 38 adet şiirden daha önceki bildirilerde sunmadığımız bir adet yeni şiirin latinizesi, dil içi Türkçe tercümesi ve kısa bir değerlendirmesinin bu bildiride yapılması planlanmaktadır. Çalışmanın en sonundaki ekler kısmına da ilgili şiirin orijinal el yazma görüntü nüshaları da konulacaktır.

Keyword: *Akşemseddin, Divan, Şiir, Latinize, Sempozyum*

Çerkesçe Deyimler ve Atasözleri ile Türkçedeki Karşılıkları

Dr. Öğretim Üyesi Arif Gezer

Çankırı Karatekin Üniversitesi

Özet

Kaybolmaya yüz tutmuş dillerden birisi de maalesef Çerkesçedir. Çerkesçe; Kuzey Batı Kafkasyada yaşayan ve kendilerine Adıge adını veren ama Türkiye'de Çerkes olarak adlandırılan Türk Akraba Topluluklarından birinin kullandığı bir dildir. Enteresandır ki Çerkeslerin anavatanı olan Kuzey Batı Kafkasyadaki bu bölgede yaşayan Çerkeslerin sayısı bir milyonun altında iken dışarıda yaşayan Çerkeslerin sayısı milyonlarla ifade edilmektedir. Kesin bir resmi istatistik bulunmamasına rağmen, sadece Türkiye'de yaşayan Çerkeslerin sayısı 3 ila 5 milyon arası tahmin edilmektedir.

Türkiye'de yaşayan Çerkeslerin Türkiye'ye göç zamanı 1864 yılı ve tahminen sonraki 10 yıllık dönemdir. O zamanki Osmanlı toprkalarının muhtelif yerlerine dağıtılmış ve iskan edilmiş olan Çerkesler, Kültürel değerlerini, örf ve adetlerini büyük oranda muhafaza etmektedirler. Fakat aynı şeyi dilleri için de söylemek pek mümkün değildir. Dillerini neredeyse unutmak üzeredirler. Bunun akla gelen en önemli sebebi Çerkes olmayanlarla yapılan evlilikler sonucunda, çocukların Çerkesçeyi aileden öğrenememeleridir.

Türkiye'de yazı dili olmayan Çerkesçenin en önemli özelliklerinden biri de çok büyük oranda deyimlere ve atasözlerine dayanıyor olmasıdır. Biz bu deyimlerden ve atasözlerinden bazılarını kendi öz annemizin ağzından derleme çabası içine girdik. Halen devam etmekte olan bu çalışmamızın ilk meyvelerini Latinize ederek yazdık. Tesbit ettiğimiz bu deyimlerin ve atasözlerinin Türkçedeki karşılıklarını da araştırdık. Bizzat Türkçedeki karşılığını bulamadığımız durumlarda o deyim ve atasözlerinin metnini, kelime kelime tercüme ederek literal manasını aktarmaya çalıştık. Bazılarını biraz geniş çerçevede açıkladık. Diğer bazılarının da söylenme sebeplerini ortaya koyduk. Bulabildiğimiz takdirde bazılarının anlam ve hikmet olarak çağrıştırdığı hadislere de değindik.

Bu çalışmamızla biz kaybolmaya ve tarihe karışmaya yüz tutan, Türk Akraba Topluluklarından birine (Çerkeslere) ait olan bu dilin yani Çerkesçenin bu atasözlerini yazılı literetüre kazandırmış olacağız. Bu şekilde, bu dilin kaybolma sürecini bir miktar da olsa ertelemeye çalışacağız. Dil ve Kültür zenginliğimize küçük de olsa bir katkıda bulunmuş olacağız.

Keyword: *Çerkes, Çerkesce, Deyim, Atasözü, Türkçe*

Arab Intellectual Companionship amid Translation Inaccuracy and Terminological Pluralism: Translating Academic Papers

Mr. Mohamed Cherif Seddiki

Lecturer in English

University of Amar Theliji Laghouat, Algeria

Abstract

Intellectual development and cross-cultural engagement in the Arab academic realm remain stagnant if not unable to interact with the outer world due to several reasons, mainly translation defect. Both the lack of standardized translation practices and the existence of terminological variations, more exactly terminological pluralism, posed significant obstacles to accurate translations. This has seriously influenced Arab scholarly research readability, particularly after the rise of Ai-powered translation tools and freelancing platforms. In the same wave-line, several research papers failed to meet their audience expectations and interests owing to Arabic terminology variations. This additional factor has transformed texts clarity and stylistic features, leaving behind plenty of questions. Thus, this paper aims at exploring the challenges Arab intellectuals and faculty members are struggling against in translating scholarly production, amidst the prevailing translation defect and terminological pluralism. Through surveys and interviews, this study examines the intricate landscape of translating academic papers to understand what best practices and effective manners can help bridge the knowledge gap and therefore foster intellectual exchange. It thereby provides a comprehensive scrutiny on the evolving translation mechanisms that both facilitate and hinder the process of knowledge dissemination across linguistic boundaries; it also underscores the critical role that translation plays in facilitating cross-cultural academic dialogue, promoting cultural and knowledge exchange, and advancing the Arab world's scholarly contributions to the global intellectual realm.

Keywords: intellectual boundaries, terminological pluralism, accurate translation

References:

Mutahar, Qassem. (2016). The Arab Translation Students' Hindrances in Translating Political Culture from English into Arabic. Social Science Research Network

Aziz, Thabit, Saeed. (2012). Difficulties Arab translation trainees encounter when translating high-frequency idioms. Babel, doi: 10.1075/BABEL.58.2.04SAE

Mohammad, Ali, Bani-Younes. (2015). Cultural and Sociolinguistic Issues in English-Arabic Translation of Collocations. Studies in Literature and Language, doi: 10.3968/N

Maha, M., Aldhahi., Fawziah, Ali, Alshehri. (2019). Examining the Challenges of Translating Cultural Bound Expressions: The Case of Arab Professional Translators. Journal of Applied Linguistics and Language Research

Bardha, Gashi. (2015). Writing and Translating Research Papers in English: Discourse Community, Academic and Specific English Programs towards European Complied Programs and Research Papers. Academic Journal of Interdisciplinary Studies, doi: 10.5901/AJIS.2015.V4N2S1P38

Kazak ve Türk Dillerindeki Ortak Atasözlerinin Karşılaştırılması

Doç. Dr. Bekzat Dinayeva

Astana IT Üniversitesi, Astana, Kazakistan

Özet

Bu makalede Kazak paremilerindeki ulusal anlayış ile Türk dillerindeki ortak atasözlerinin karşılaştırılarak bir araştırma metni olarak ortaya konulmuştur. Deyimler ve atasözleri; Türk halklarının milli ve kültürel özelliklerinin yanı sıra evren algısıyla dünya görüşünü de en seçkin biçimde tanımlar. Toplumun yüzyıllar boyunca geçirdiği sözlem, deneyimlediği tecrübelerinden oluşan ortak düşünce, tutum ve tavırlarıyla dünyayı okuma biçiminden müteşekkil, genel kural niteliğindeki kalıplaşmış özlü sözlere genel olarak atasöz ve deyimler denilebilir.

Yazar, hem konu hem de kişilik açısından benzer olan deyimler ve atasözlerine dilsel bir analiz getirip diller arasındaki ortaklığı ve benzerliği mukayese ederek incelemelerini yapmaktadır. Bu noktada; Kazak, Tatar, Türk, Türkmen, Özbek, Uygur, Azerbaycan, ve Kırgız dillerindeki atasözlerin, anlam bilimindeki ulusal kültürün temsiline odaklanılır.

Atasözlerin diller arası ortaklığı ve benzerliği belli bir kurala, tarihi verilere dayandığı söylenmektedir. Türk milletinin deyimler ve atasözleri anlamsal olarak uyumlu olsa bile mutlak olmadığını unutmamak gerek. Türk halklarındaki deyimler ve atasözleri; dil kurallarına göre fonetik, leksik, ve gramatik özelliklerin net bir şekilde görüldüğü örnekler aracılığıyla değerlendirilerek tespit edilmektedir. Deyim ve atasözlerinde yer alan Türk dillerinde ortak değişmez değerlerin özel nüshaları dilsel örnekler ile tahlil edilmiştir. İlgili dillerin birinde atasözlerinin tam versiyonunun ve diğer dilde kısaltılmış versiyonunun varlığı, belirli dilsel verilerle belirtilmiştir.

Türk dillerindeki atasözlerin bileşenlerindeki çeşitli değişiklikleri inceler. Yapısal açıdan farklı ancak ortak bir mantıksal düşünce sistemine sahip deyimler ve atasözleri mütalaa edilmiştir. Türk dillerinin bağımsız gelişmesiyle ilgili sözlüksel-anlamsal, dilbilgisel ve fonetik sapmaların olması son derece doğaldır.

Anahtar kelimeler: Türk dilleri, ortak deyimler ve atasözler, kültürler arası iletişim, ortak düşünce sistemi, sözlük-dilbilgisi ayrımı.

Comparison of Common Proverbs in Kazakh and Turkish Languages

Assoc. Prof. Dr. Bekzat Dinayeva

Astana IT University

Astana, Kazakhstan

Abstract

The article examines the reflection of the national mentality in Kazakh paremies and the paremies common to Turkic languages. The national and cultural peculiarities of the Turkic peoples are determined through the paremia.

The author conduct a linguistic analysis of paroemias that are similar both in subject matter and in form. Compare and analyze their linguistic community, similarity. In the semantics of proverbs and sayings in Kazakh, Tatar, Turkish, Turkmen, Uzbek, Uighur, Azerbaijani, Kyrgyz languages, the main attention is paid to the image of national culture.

It is analyzed that the commonality and linguistic identity of proverbs and sayings in the Turkic languages belong to a certain pattern, a historical source. They note that the Turkic paremias are semantically congruent, although there is no absolute coincidence. Analyze by examples that phonetic, lexical and grammatical features are expressed in accordance with linguistic patterns in Turkic paroemias. Individual variants of the Turkic general invariant in paremias were analyzed using linguistic facts. The presence of the full version of proverbs and sayings in one of the related languages, and in the other-an abbreviated version in one language, is shown using specific language data.

Analyzes various changes in the components of proverbs and sayings of the Turkic languages. The author consider lexico-semantic, grammatical and phonetic deviations associated with the independent development of Turkic languages by analyzing Turkic paroemias, which differ in structure and composition, but have a common system of logical thought, as a natural phenomenon.

Keywords: Turkic languages, common proverbs and sayings, intercultural communication, common way of thinking, lexico-grammatical specificity.

Cemîle Bûhayred: Cezayir'de Bir Özgürlük Savaşçısı ve Adına Şiirsel İhtiram

Arş. Gör. Dr. Kamil Karasu

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, yirminci yüzyılın ortalarında Cezayir'in Fransa'ya karşı başlattığı bağımsızlık savaşının kadın kahramanlarından biri olan Cemîle Bûhayred'in hayatı, Bağımsızlık Savaşı döneminde yaptığı faaliyetleri ve Fransızlara esir düştükten sonra yaşadıklarıyla Cezayir'in sembol kadın şahsiyetlerinden biri oluşunu konu edinmektedir. Bağımsızlık Savaşı sırasında FLN saflarında savaşırken Fransızların bir baskınında esir düşerek ağır işkencelere maruz kalmıştır. 15 Temmuz 1957'de idama mahkûm edilse de Georges Arnaud ve Jacques Verges'in savunması ile dünyadan gelen tepkiler sonucunda infazı gerçekleştirilememiştir. Bu bağlamda, Arap edebiyatında, özellikle şiir türünde şairler, tarihte kahramanlık gösteren pek çok kişinin bu yönlerini vurgulamak ve hatıralarını insanların zihinlerine kazımak için övgü (methiye) şiirleri kaleme aldılar. Bu şahsiyetlerden biri olan Cemîle Bûhred de çeşitli şiirlerin, edebi eserlerin veya filmlerin ana öznesi olmuştur. Bu noktada, mücadelesine gösterilen saygının bir yansıması olarak Arap şiirinin önde gelen şairlerinden Nizâr Kabbânî'nin "Cemîle Bûhayred", Bedr Şâkir es-Seyyâb'ın "Cemîle Bûhayrid'e" ve Nâzik el-Melâ'ike'nin "Biz ve Cemîle" adıyla yazdığı üç şiir ele alınmaktadır. Her bir yazar kendine özgü üslubuyla tecrit ve işkence altındaki Bûhayred'in durumunu betimlerken şiirin duygulara etki etme gücünü kullanır. Böylece hem Cezayir kadınının hem de bütün Cezayir halkının Fransız sömürgesine karşı direniş iradesi şiirlerle ölümsüzleşir. Türkiye'den de Ahmed Arif, onun adına yazdığı bir mektupla mücadelesini yüceltir. Bu çalışma ile Arap edebiyatının en güçlü edebî türlerinden biri olan direniş şiirinden örneklemler metin analizi yöntemiyle tema, içerik, sembolik anlatım ve ifade biçimi bakımından incelenmektedir. Çalışmada Cemîle Bûhayred'e dair edebi ve akademik eserlerin yanı sıra arşiv kaynaklarından yararlanılmaktadır. Böylece hem Arap şiirinin en öne çıkan temalarından direniş ve kahramanlık üzerine üç şiir örneği ele alınmakta hem de Cemîle Bûhayred temsilinde Arap dünyasındaki kadınların mücadele azmi ve bağımsızlık ruhu gösterilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cemîle Bûhayred, Cezayir, Nizâr Kabbânî, Bedr Şâkir es-Seyyâb, Nâzik el-Melâ'ike.

Djamila Bouhired: A Freedom Fighter in Algeria and Poetic Tribute to Her Name

Abstract

This study focuses on the life of Djamila Bouhired, one of the heroines of Algeria's War of Independence against France in the mid-twentieth century, her activities during the War of Independence, and her experiences after the French captured her and became one of the symbolic female figures of Algeria. While fighting in the ranks of the FLN during the War of Independence, she was arrested in a French raid and subjected to severe torture. On 15 July 1957, she was sentenced to death, but her execution was not carried out due to the defence of Georges Arnaud and Jacques Verges and the reactions from the world. In this context, in Arabic literature, especially in the genre of poetry, poets have written poems of praise (methiya) to emphasise the heroism of many historical figures and to engrave their memories in people's minds. One of these figures, Djamila Bouhired, has been the main subject of various poems, literary works or films. In this point, as a reflection of the respect shown to his struggle, three poems written by Nizar Qabbani, one of the leading poets of Arabic poetry, entitled "Djamila Bouhired", Bedr Shakir al-Sayyab's "To Djamila Bouhired" and

Nazik al-Malaika's "We and Djamila" are discussed. Each author uses the power of poetry to affect emotions while describing the situation of Djamila Bouhired under isolation and torture in their unique style. Thus, the will of the Algerian woman and the whole Algerian people to resist the French colonisation is immortalised in poems. Ahmed Arif wrote a letter from Turkey on her behalf, glorifying her struggle. In this study, samples of resistance poetry, one of the most potent literary genres of Arabic literature, are analysed in terms of theme, content, symbolic expression and form of expression through textual analysis. The study utilised literary and academic works on Djamila Bouhired and archival sources. Thus, three examples of poetry on resistance and heroism, one of the most prominent themes of Arabic poetry, are discussed, and the determination to struggle and the spirit of independence of women in the Arab world are shown in the representation of Djamila Bouhired.

Keywords: Djamila Bouhired, Algeria, Nizar Qabbani, Badr Shakir al-Sayyab, Nazik al-Malaika.

İnsan Çevirisi ve Makine Çevirisi Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme: Almodóvar Filmlerinin Türkçeye Çevirisi

Dr. Öğretim Üyesi Betül Özcan Dost

19 Mayıs Üniversitesi

Özet

Pedro Almodóvar İspanyol sinemasının dünyaca tanınmış yönetmenlerinden biridir. Kendine özgü bir tarzı olan yönetmen, seçtiği konular, bu konuların işlenişi ve farklı teknik özelliklerden yararlanması ile modern İspanyol sinemasında ve dünya sinemasında kendine sağlam bir yer edinmiştir. Birçok filmi İspanyolcadan farklı dillere çevrilmiş ve dünya çapında farklı dil ve kültürlerle buluşmuştur. Almodóvar'ın filmleri Türkçeye de çevrilmekte ve Türkçe bilen izleyiciler tarafından izlenmektedir. Hem film adlarının çevirileri hem de altyazı/dublaj çevirileri çevirmenler tarafından yapılmaktadır. Bu çeviriler çevirmenler tarafından yapılırken hem çeviri hem de film sektörü ile ilgili birçok etken göz önünde bulundurulmaktadır. Söz konusu çeviriler makine çevirisi aracılığıyla yapılırsa nasıl olur sorusu ise bu çalışmanın temelini oluşturmaktadır. Bilindiği üzere, bir dilde yazılmış bir metnin bir başka dile çevirisinin otomatik olarak, kısa sürede ve daha düşük maliyetlerle yapılmasına olanak sağlayan makine çevirisi araçları aynı zamanda geniş bir dil yelpazesi sunmaktadır. Günümüzde kimi zaman tamamen makine çevirisine dayalı çeviriler yapma, kimi zaman ise makine çevirisi araçlarını çevirmenlere yardımcı bir teknoloji olarak kullanma imkanı bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Almodóvar'ın filmlerinin İspanyolcadan Türkçeye çevrilmiş resmi adları ile *Reverso* makine çevirisi aracı tarafından yapılan çevirilerini karşılaştırarak çevirilerin benzeştiği ve farklılaştığı noktaları tespit etmek ve bunların sebeplerini tartışmaktır. Bu amaçla 20 film seçilmiş, Türkçeye yapılan resmi çevirileri bulunmuştur. Ardından, *Reverso* makine çevirisi aracında çevirileri yapılarak veriler tablo halinde sunulmuştur. Elde edilen veriler, her iki çevirideki benzerliklerin 2 kategoriye ayrılabileceğini göstermiştir: Birebir aynı çevrilenler ve anlamda sapmaya neden olmayacak şekilde benzer çevrilenler. Her iki çeviri arasındaki farklılıkların ise 4 kategoride incelenebileceği görülmüştür: insan çevirisinde yoruma yer verilirken makine çevirisinde birebir çevrilenler, makine çevirisinde birden fazla alternatif sunulan çeviriler, hatalı çeviriler ve hiç çeviri sunulmayanlar. Tüm çeviriler karşılaştırmalı olarak incelendiğinde, makine çevirisi araçlarının film adlarının çevirisinde etkin olarak kullanılabileceği, ancak hala geliştirmeye ihtiyaç duyulduğu görülmüştür.

Anahtar Sözcükler: Almodóvar, çeviri, film, makine çevirisi, Reverso

A Comparative Study on Human Translation and Machine Translation: Translation of Almodóvar's Films into Turkish

Dr. Betül Özcan Dost

19 Mayıs University

Abstract

Pedro Almodóvar is one of the world-renowned directors of Spanish cinema. The director, who has a unique style, has gained a solid place for himself in modern Spanish cinema and world cinema with the themes he chooses, the treatment of these subjects, and the use of different technical features. Many of his films have been translated from Spanish into other languages and have reached different languages and cultures around the world. Almodóvar's films are also translated into Turkish and watched by Turkish-speaking audiences. Both the translations of film titles and subtitle/dubbing translations are carried out by translators. While these translations are made by translators, many factors related to both translation and the film industry are considered. The question of what would happen if machine translation tools were used in these translations forms the basis of this study. As it is known, machine translation tools allow the translation of a text written in one language into another automatically, in a short time, and at lower costs, and offers a wide range of languages. Nowadays, it is sometimes possible to make translations based entirely on machine translation or to use machine translation tools as an assistive technology for translators. This study aims to compare the official titles of Almodóvar's films translated from Spanish to Turkish with the *Reverso* machine translation tool's translations, identify the points where the translations are similar and different, and discuss the reasons behind them. For this purpose, 20 films were selected, and their official translations into Turkish were found. Then the titles were translated in the Reverso machine translation tool and presented in a table. The data obtained showed that the similarities in both translations could be divided into two categories: Identical translations and similar translations that do not cause deviation in meaning. It was also observed that the differences between the two translations could be examined in four categories: those that are translated verbatim in machine translation while comments are included in human translation, translations that offer more than one alternative in machine translation, incorrect translations, and no translation at all. When all translations were examined comparatively, it was seen that machine translation tools could be used effectively in translating film titles, but there was still a need for improvement.

Keywords: Almodóvar, translation, film, machine translation, Reverso

Posthuman Vision in the English Novel: Pixelated Gaze in Kazuo Ishiguro's "Klara and the Sun"

Asst. Prof. Dr. Gökçen Ezber

Mimar Sinan Fine Arts University

Abstract

Posthuman fiction brings in new visions of the world and humanity by juxtaposing the human and the robot in unsettling ways. Kazuo Ishiguro, in his 2021 novel *Klara and the Sun*, portrays an eery posthuman world by turning an android robot into a consciousness seeking human-to-be. The pixelated vision of the protagonist of the novel, a highly intelligent and capable android robot named Klara, sees the world in grids. The data-driven vision of Klara in the novel represents the cold reasoning, unsettling calmness and informative repetitions of artificial intelligence, which very much define the style of the novel as well. Klara's vision of the world in the novel is reminiscent of a human child trying to give meaning to their surroundings. The pixelated human world in the robot's mind is equally innocent and unsettling at the same time. A pixelated and data-driven vision entails a dichotomous perception of the world. While representing the 'other' in humans' eyes, Klara as an android robot perceives the world in highly primitive and archetypal dualities. The proposed study will elaborate on the themes of consciousness, artificial intelligence and the definitive boundaries between humans and robots as portrayed in Ishiguro's novel. The semiotic fragmentation as reflected through ambiguous and multi-layered language of the novel reflects the projection of the human mind onto robots. The study will argue that Ishiguro's novel crafts a new novelistic style and voice for a posthuman world where bits of data may come to represent the human more than humans. The proposed study, drawing on the tenets of the newly-emerging posthumanist literary criticism and postmodernism, will attempt at defining and analysing the nascent fictional voice of posthumanism as depicted in through an android protagonist Ishiguro's novel.

Sources:

Braidotti, Rosi. *Posthuman Knowledge*. (Cambridge: Polity Press: 2019).

Braidotti, Rosi. The *Posthuman.* (Cambridge: Polity Press: 2013).

Butler, Judith. *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity*. (London and New York: Routledge, 1990).

Deleuze, Gilles and Guattari, Felix. *A Thousand Plateaus: Capitalism and Schizophrenia.* (Minneapolis: Minneapolis University Press, 2005).

Deleuze, Gilles and Guattari, Felix. *Anti Oedipus: Capitalism and Schizophrenia*. Trans. Brian Massumi, (Minneapolis: University of Minnesota, 1987).

Kurzweil, Ray. *The Singularity is Near: When Humans Transcend Biology*. (Viking Penguin: 2005).

Edebiyat ve Mitoloji İlişkisi Bağlamında Metin Savaş'ın Romanlarında Türk Mitolojisine Ait Unsurların Kullanımı

Yüksek Lisans Öğrencisi Fatma Betül Tepe

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Serdar Şimşek

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Özet

İnsan ve toplumun davranış modellerinin arkaik unsurlarını izah eden mitoloji ile edebiyat arasında her zaman yakın bir ilişki olmuştur. Sözlü edebiyat geleneğinin ilk basamağını teşkil eden mitoloji etrafında oluşan bilgi ve düşünme biçimleri, daha sonraki yüzyıllarda ortaya çıkan yazılı kültür geleneği içinde de çeşitli işlevler üstlenmeye devam etmiştir. Özellikle modern dönemde üretilen edebiyat eserlerinin önemli kaynaklarından biri hâline gelen mitoloji, yeni anlatı ve sanat formlarında güncellenerek muhtelif anlamlar kazanmıştır. Bu dönemde kaleme alınan roman, hikâye şiir gibi pek çok edebiyat türünde mitsel temalar ile arketipler yoğun bir şekilde işlenir. Özellikle kaynağını Yunan ve Roma mitolojisinden alan anlatı, motif ve imgeler, modern edebiyat eserlerinde yeniden yorumlanır. Böylelikle ilkel ve geleneksel toplumlar tarafından üretilen mitik bilgi, modern toplumların zihniyet dünyasını şekillendirir, insan davranışlarına model teşkil etmeye devam eder.

Türk edebiyatında da mitoloji gerek klasik edebiyatta gerekse modern edebiyatta önemli kaynaklardan biridir. Fakat Türk mitolojisi ile ilgili bilgilerin son derece sınırlı olması, modern edebiyatta Türk mitolojisinden ilham alan eserlerin sayısını etkilemiştir. Diğer yandan Türk mitolojisi ile ilgili araştırmaların gelişmesiyle birlikte mitolojiyi esas alan yahut arkaik motif ve arketipleri kullanan pek çok eser kaleme alınır. Yakın dönemde postmodern roman tekniklerini başarıyla uygulayarak Türk edebiyatının özgün kalemlerinden biri olarak temayüz eden olan romancı Metin Savaş da bu yazarlardan biridir. Yayımlanmış on üç eseri olan Metin Savaş, eserlerinde mitolojiden destana, masaldan efsaneye geniş yelpazedeki geleneksel anlatıyı bilinçli bir şekilde kullanır. Özellikle Erlik, Kargalar Derneği ve Çarşamba Karısı isimli romanları mitolojik öğeler üzerine inşa edilerek yazılmıştır. Bu çalışmada, yazar Metin Savaş'ın Erlik, Kargalar Derneği ve Çarşamba Karısı Cinayetleri isimli kurmaca eserlerindeki Türk mitolojisi ile ilişkisi incelenecektir. Yazarın kurmaca eserlerinde tespit edilen mitik unsurlar, çeşitli açılardan ele alınacaktır.

Keyword: *Folklor Mitoloji, Edebiyat, Metin Savaş, Türk Mitolojisi.*

Klasik Türk Şiirinde "Dâmen" Sözcüğü ile Kurulmuş Bazi Deyimler

Doç. Dr. Bahanur Özkan Bahar

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Özet

Klasik Türk şiirinde az sözle çok şey anlatmak, söze inandırıcılık katmak, sözün gücünü artırmak için şairlerin zaman zaman deyimlere başvurulduğu görülmektedir. Deyimlerden istifade etmenin ölçüsü dönemlere ya da şairin temayüllerine göre değişmektedir. Şair, hususen deyim kullanmayı tercih etmese bile divanında onlarca deyimin kullanıldığı tespit edilebilmektedir. Bu zengin dil varlıkları pek çok akademik çalışmaya konu olmakta hatta bir divanda yer alan deyimler müstakil olarak bir çalışmanın esasını oluşturabilmektedir.

"Etek" sözcüğü giysinin belden aşağı bölümünü anlatmak için ya da bir kadın giysisi olarak kullanılmaktadır. Bununla birlikte çadır, kanepe örtüsü gibi kumaşların sarkan bölümü; dağ, tepe, yığın gibi yamaçlı şeylerin alt bölümü de etek sözcüğü ile karşılanmaktadır. Sözcüğün birden fazla anlamının bulunması "etek" ile ilgili pek çok tabirin ve deyimin oluşmasını sağlamaktadır. "Etek bağı, etek bezi, eteği arı, uzun etek, dağ eteği, etek etek, etek kiri" bunlardan bazılarıdır. "Etek öpmek, etek açmak, eteğinden ayrılmamak, eteğindeki taşı dökmek, eteğinden el çekmek" gibi kullanımlar da bu sözcükle oluşturulan deyim örneklerindendir.

Çok çeşitli ve zengin bir kullanım alanına sahip olan sözcüğün Farsça karşılığı "dâmen"; Arapçası ise "zeyl"dir. Klasik Türk şiirinde sözcüğün Farsçasının işlek bir şekilde kullanıldığı hatta "etek" sözcüğüne yeğlendiği görülmüştür. Tıpkı etek sözcüğü gibi "dâmen"in de pek çok terkip ve deyim oluşturduğu ve bunların Klasik Türk şiiri şairlerince eserlerinde çokça tercih edildiği müşahede edilmiştir.

"Dâmen" sözcüğü ile oluşturulan deyimler bu çalışmanın esasını oluşturmaktadır. Çalışma dâmen sözcüğü ile oluşturulmuş deyimler ve divanlar ile sınırlandırılmıştır. Taranan belli başlı divanlarda dâmen ile kurulan deyimler ve örneklerine yer verilmiş; bu örnekler izaha çalışılmıştır. Bu yolla divanların deyimler gibi önemli dil varlıkları için ciddi birer kaynak oldukları gösterilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Klasik Türk Şiiri, deyim, dâmen.

Edebi Eser Analizi İçin Yeni Bir Metot Önerisi: Terminologie Sémantique

Veli İnal

Filoloji Uzmanı

Özet

Edebi eserlerin analiz edilebilmesi için bugüne dek birçok farklı metot ortaya çıkmıştır. Edebi eserlerin analizi eserlerin daha iyi anlaşılması, detaylandırılması ve anlamlandırılması için yapılır. Bu analizler sonucunda eserdeki örtük ya da latent (gizil) anlamların da ortaya çıkması ve multicouche (çok katmanlı) bir anlam yığılması varsa bu katmanların tek tek açılıp derinlerinde yatan simgesel yapıların çözümlenmesi beklenir.

Edebi eser çözümlemelerinde kullanılan metodlara baktığımız zaman genellikle belirli bir paradigma ile esere yaklaşıldığı ve bu paradigmalar araştırmacının hareket alanını sınırladığı için eserlerin kendini okuyucuya hemen açmayan anlamları tam olarak ortaya çıkmamaktadır. Kendini dar bir kapsama sıkıştıran araştırmacı metin ve metnin etrafında kümelenen örüntüleri göz önünde bulundurmamakta dolayısıyla esere yönelik yeni bir şey söyleyememektedir. Bu yüzden çözümlemeler çoğunlukla birbirini tekrar eden ifadelere dönüşmektedir.

Bu çalışmada mevcut sorunun edebi metinlerin bütün anlam derinliklerini ortaya çıkarabilecek bir metot eksikliğinden kaynaklandığı varsayılmıştır. Bu soruna bir öneri olarak da terminologie sémantique metodu geliştirilmiştir. Bu metod, her edebi eserde en az bir tanesinin ontolojik olarak var olduğu zaman-mekan-olay üçleminin beraber ya da tek başına analiz edilmesi ve bu analizlerden oluşan örüntülerin terimlendirilmesi esasına dayanmaktadır.

Metoda göre zaman unsuru; diachronique (artzaman), synchrone (eşzaman) ve post-synchronisation (eşzaman sonrası) olmak üzere üç boyutta ele alınmıştır. Bu üç zaman boyutu kronolojik zaman doğrusuna göre değerlendirilmekle birlikte kimi eserlerde bunlar tek başlarına ya da iç içe geçmiş bir halde ele alınabilirler. Mekan faktörü; intérieur (iç mekan), extérieur (dış mekan) ve espace extratextuel (metin dışı alan) olarak belirlenmiştir. İntérieur metindeki karakterlerin/kişilerin zihinsel örüntülerinde yer alan mekandır. Extérieur; metindeki karakterlerin/kişilerin dışında yer alan değiştirilemez ve metin içi nesnel gerçekliğe sahip olan mekandır. Espace extratextuel ise yazarın/şairin eserini meydana getirdiği en dış ve en müspet alandır. Buraya eseri yazan kişinin yaşadığı evden ülkeye kadar her ölçekteki mekanlar dahildir. Bu mekanlar intérieur ve extérieuru etkilediği için metin içi mekanların kaynağıdır. Olay unsuru ise l'événement fictif (kurgusal olay), l'événement subjectif (öznel olay) ve l'événement extratextuel (metin dışı olay) şeklinde üç temel kısımda incelenmiştir. L'événement fictif metnin temel olaylar örüntüsünü oluşturan ve tamamen yazarın/şairin bilinç ve bilinçdışı düzeyinin etkili olduğu olaylardır. L'événement subjectif eserdeki karakterlerin zihinsel olarak alımladığı olay, durum, olgu ve yaşantılardır. L'événement extratextuel ise metinden tamamen bağımsız olarak metnin yazarının/şairinin içerisinde bulunduğu metin dışı gerçekliğe ait olaylardır. Edebi metinlerdeki anlam katmanlarında zaman-mekan-olay örgüsü üçleminin hem kendi içindeki özellikleri hem de birbirleri ile olan bağlantıları bir örüntü biçimine getirilip ilişkilendirilir. Oluşturulan örüntülerin metodolojik bir zemine oturması, başka çalışmalara kaynak olabilmesi ve gelişime ve eleştiriye açık olabilmesi için terimlendirilerek eser etrafında anlamsal bir terminoloji oluşturulur.

Bu metodun uygulanabilirliği Ziya Osman Saba'nın Geçen Zaman adlı şiir kitabındaki eserleri üzerinde gösterilmiştir. Şiirler detaylı bir taramadan geçirilmiş, daha sonra zaman-mekan-olay üçlemi çerçevesinde analiz edilmiştir. Literatür taraması esnasında söz konusu şiirlerin multicouche yapısının daha sağlıklı bir şekilde analiz edilebilmesi için şairin hem hayatı hem de diğer eserleri ile ilgili yazılan birçok esere başvurulmuş ve şairin şiirlerinin terminologie sémantique'si çıkarılmıştır.

Keyword: *Ziya Osman Saba, kuramsal edebiyat, analiz metodu, terminologie sémantique*

18. Yüzyıl Âşık Şiirinde Şekil Üzerine Tespitler

Doç. Dr. Kadriye Türkan

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Özet

Âşık tarzı, kökü itibariyle ozan-baksı geleneğine kadar uzanan bir gelenek olarak 15. yüzyıl sonları ile 16. yüzyılın başlarında vücuda gelmeye başlamıştır. Âşık tarzı, teşekkül etmeye başladığı 16. yüzyıldan 21. yüzyıla kadar pek çok sanatçı yetiştirmiş ve bugün de yetiştirmeye devam eden kadim bir gelenektir. Başlangıç noktası olarak alınan 16. yüzyıla ilişkin hem yetiştirdiği âşık ve hem de şiir sayısı açısından bugüne ulaşan bilgi bir hayli sınırlıdır. 17. ve 19. yüzyıl ise âşık tarzı geleneğin iki zirvesi, altın çağıdır. Bu iki yüzyıl arasında kalan 18. yüzyıl, arada kalmış olmasının yanında devrin sosyal ve siyası durumu da dikkate alındığında âşık tarzı gelenek içerisinde çok sayıda ancak güçlü temsilci yetişmeyen ve günümüze ulaşan âşık ve şiir sayısı bakımından sınırlı bilgiye ulaşılan bir dönem olarak anılmaktadır.

18. yüzyılda hece vezniyle yazılan şiirler, genel itibariyle geleneğin sınırları içerisindedir. Bu şiirlerde, sekizli ve on birli hece kalıpları en çok tercih edilenlerdir. Âşıklar manzumelerinde kullandıkları teşbih, mazmunlar ve semboller itibariyle klasik şiir üslubuna ayak uydurmuşlardır. Aşk ve ayrılık, zamandan ve felekten şikâyet, yoksulluk şiirlerde işlenen konulardır.

Halk şiiri ve onun bir kolunu oluşturan âşık tarzı gelenekte "şekil" ve "tür" terimleri araştırmacılar ve dönemlere göre farkı terimlerle ifade edilen bir kullanım arz eder. Konu üzerine yapılan çalışmalar ve araştırmacıların görüşleri değerlendirildiğinde, halk şiirinde şekil ve türü belirlemedeki şiirin iç ve dış özellikleri temel ölçüt olarak kabul edilmektedir. Halk şiirinde şekil, dışa ait unsurlar; şiirin nazım birimi, vezni, kafiye şeması iken tür, iç unsurlar ise şiirin konusu ve ezgisi gibi unsurlar dikkate alınarak tespit edilir. Çalışmada 18. yüzyıl âşık tarzı şiir, taşıdığı şekil özellikleri bağlamında örnekler üzerinden incelenecektir.

Keyword: *Ashik poetry, form, meter, rhyme.*

Rusça ile Türkçe Arasında Yapılan Çeviride Karşılaşılan Sorunlar ve Zorluklar

Dr. Öğretim Üyesi Esra Şölentaş

Ankara Üniversitesi

Özet

Geçmişten günümüze kadar edebiyat, sanat, müzik gibi birçok alanda yapılan çeviri faaliyetleri kültürler arasındaki etkileşimin artmasına vesile olmuş, toplumların birbirini yakından tanımasına ve farklı dillerde yazılan metinlerle tanışıp onları anlamasına ortam hazırlamıştır. Çeviri faaliyetlerinin en önemli kahramanları olarak karşımıza elbette çevirmenler çıkmaktadır. Bir çevirmenin amacı kaynak dildeki metni hedef dile anlam bütünlüğünü bozmadan kusursuz bir şekilde aktarmaktır, ancak her dilin kendisine özgü yapısı ve işleyişi olduğundan bu durum onlar için oldukça zorlu bir süreç meydana getirmektedir. Aynı durum iki farklı dil ailesinden gelen Rusça ve Türkçe arasında yapılan çevirilerde de geçerlidir. Sancılı çeviri yolculuğu her ne kadar okuyucuya yansımasa da çevirmen için bazen kısa süre içinde tamamlanmakta bazen ise çok uzun zamana yayılmaktadır. Anlık çeviride saniyeler içinde cümleyi diğer dile aktarmak zorunda olan bir çevirmen yeri geldiğinde bir roman çevirisi için yıllarını adamaktadır. Çevirmenler yazılı ya da sözlü çeviri yaparken çeviri öncesinde, çeviri sırasında ve çeviri sonrasında birçok sorun veya zorlukla karşı karşıya gelmektedirler. Rusça ve Türkçe arasında yapılan çeviri sürecinde çevirmenlerin karşılaştıkları bu zorluklar kimi zaman çevirmen kaynaklı iken, kimi zaman da dış etmenlere bağlı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu çalışma çevirmenlerin Rusça ve Türkçe arasında kaynak dilden hedef dile yaptığı çeviri sürecinde karşılaştığı sorunları ve zorlulukları konu edinmektedir. Çalışmanın amacı, Rusçadan Türkçeye ve Türkçeden Rusçaya tercüme yapan çevirmenlerin karşılaştığı sorunlara ışık tutmak, onların çeviri faaliyetlerinde karşılaştıkları zorlukları aşmalarına katkı sağlamaktır. Çalışmanın hem mesleki olarak çeviri çalışmalarını yürütenler için, hem dil öğrenme amaçlı çeviri yapanlar için, hem de Türkçe ya da Rusçayı yabancı bir dil olarak öğrenenler için farkındalık yaratacağından hareketle onlar için kılavuzluk görevi üstleneceği öngörülmektedir. Ayrıca bu çalışmanın söz konusu iki dil arasında daha doğru ve nitelikli çeviri çalışmalarının ortaya çıkmasında katkı sağlayabilecek yardımcı kaynaklardan biri olabileceği düşünülmektedir.

Keyword: Çeviri sorunları, tercüme zorlukları, Rusça-Türkçe çeviri, Türkçe-Rusça çeviri

Prizenli Şem'î Divanında Çiçekler

Yüksek Lisans Öğrencisi Emine Feyza Özsarikaya Doğan

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Doç. Dr. Bahanur Özkan Bahar

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Özet

Estetik bir unsur olarak çiçekler, her dönem ve medeniyette kendi akislerini ortaya koyabilen bitkilerden olmuşlardır. Divan edebiyatı penceresinden bakıldığında ise çiçeklerin estetik ve sembolik anlamlar taşımakta olduğu görülmektedir. Divan edebiyatı şairi de çiçeklerin göstermiş olduğu akislere kayıtsız kalmamıştır. Bu çalışmada; Divan edebiyatı şairlerinden olan Prizenli Şem''î divanında yer alan çiçeklerden söz edilecektir. Bunun yanında Şem'î divanında çiçeklerin estetik, sembolik, şifahî yahut tasavvufî özellikler bakımından nasıl kullanıldığı verilen örneklerden yola çıkılarak tasnif edilecektir. Bu çalışmadaki temel amaç; Prizenli Şem'î divanında çeşitli bağlamlarda kullanılan çiçeklerin, hangi imaj ve semboller ile ilişkilendirildiğini gözler önüne sermek olacaktır. Prizenli Şem'î çiçeklere yer verdiği beyitlerinde, divan edebiyatı geleneğine bağlı kalarak gerçek bağlamdan kopmamış, genellikle çiçeklerin renk, şekil ve biçim özelliklerine uygun olarak teşbih sanatından yararlanmıştır. Şem'î divanında çiçekler genellikle insan uzuvlarıyla ilişkilendirilmiştir. Bunun yanında çiçeklerin eşya, mekan, şahıs ve soyut kavramlarla ilişkilendirildiği de görülmüştür. Şem'î divanında geçen çiçeklerin sayısı on birdir. Bunlar kullanım sırasıyla: Gül, gonca, lale, nergis, sümbül, reyhan, menekşe, süsen, yasemin, zambak ve karanfildir. Prizenli Şem'î divanında kullanılan bu çiçekler pasta dilimi grafiği ile de gösterilerek somutlaştırılmıştır. Bu çalışma Prizenli Şem'înin divanında tespit edilen çiçekler ve kullanım özellikleri bakımından, örnekler ile tasnif edilmeye çalışılmıştır.

Abstract

As an aesthetic element, flowers have been among the plants that have been able to reveal their own reflections in every period and civilization. From the perspective of Divan literature, it is seen that flowers carry aesthetic and symbolic meanings. The poets of Divan literature were not indifferent to the effects of flowers. In this study, the flowers in the divan of Şem''î of Prizenli, one of the poets of Divan literature, will be discussed. In addition, how flowers are used in Şem'î divan in terms of aesthetic, symbolic, medicinal or mystical features will be classified based on the examples given. The main purpose of this study will be to reveal the images and symbols associated with the flowers used in various contexts in the divan of Şem'î of Prizenli. Prizenli Şem'î, in his couplets in which he includes flowers, adheres to the tradition of divan literature and does not break away from the real context, and generally uses the art of simile in accordance with the color, shape and form characteristics of flowers. In Şem'î divan, flowers are usually associated with human limbs. In addition, flowers are also associated with objects, places, persons and abstract concepts. The number of flowers mentioned in Şem'î divan is eleven. These are in order of use: Rose, bud, tulip, narcissus, hyacinth, basil, violet, iris, jasmine, lily and carnation. These flowers used in the divan of Şem'î of Prizenli have been concretized by showing them with a pie slice graph. In this study, it has been tried to classify

the flowers identified in the divan of Şem'în of Prizenli and their usage characteristics with examples.

Keyword: Prizenli Şem'î, 16.yy, divan edebiyatı, çiçekler, gül

Sinemada Anlatı Türleri ve Neoformalist Yaklaşımla: Berlin in Berlin Filmi Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Sırrı Yılmaz

Selçuk Üniversitesi

Özet

Sinema gerçekle düşün bir sunumu, yaklaşık yüz yirmi yıllık bir tarihi süreç içerisinde hikyenin anlatış şekli gelişerek devam etmektedir. Anlatı, sanatın bütün dallarında rastgele olaylar dizesinden ziyade belirli bir zaman diliminde ortaya çıkan bir ya da birkaç olaylar demetinin bir tutarlılık içerisinde bir konu etrafında gelişen olaylar kümesidir. Sinemada çeşitli anlatı yapılarının olmasının yanı sıra bunlardan en bilinen ve kullanılanları geleneksel (klasik) anlatı ve çağdaş (modern) anlatı yapısıdır. İki anlatı türünde de seyirci, filme hazırlıklı ve bilgili olarak gider. Son yıllarda yeni bir yaklaşım tarzı olan anlatıyı ve biçimi ön plana çıkaran neoformalist yaklaşımda ise seyirci ya da izleyicinin film hakkında çıkarımlarını temel almaktadır. Ayrıca neoformalist yaklaşım şemalara ve araçlara önem vermektedir Neoformalist anlatının içyapısının fabula, syuzhet ve biçim kavramları oluşturmaktadır.. Neoformalist yaklaşımla film analiz ederken herhangi bir yaklaşıma ister klasik anlatı olsun ister modern anlatı olsun onlara doğrudan bağlı kalınmaksızın direkt olarak esere, filme odaklanılmaktadır. Klasik anlatı da olay örgüsü belli bir düzen içerisinde gerçekleşir giriş, gelişme, sonuç veya serim, düğüm, çözümdür. Klasik anlatı yapısının temel özelliği olayların birbirine sımsıkı bir şekilde sebep-sonuç etkileşimi içerisinde gelişme göstermesi ve izleyicinin ya da seyircinin gerçeklik yanılsaması algısı içerisinde öykü̈deki karakterlerle özdeşleşerek filmdeki dramatik sürece katılımının sağlanmasıdır. Modern anlatıda böyle bir düzene uyma gereksinimi yoktur. Klasik anlatının aksine modern anlatıda sebep-sonuç ilişkisi etrafında gelişen ve sona doğru yönelen bir olay örgüsünden ziyade modern anlatıda karakteri ve bu karakterin içerisinde yer aldığı dünya ile ilişkisini esas alan, belli bir olay örgüsüne kapanmayan kesintilerin kesitlerin olduğu, ucu açık, doğrusal olmayan sahnelerin yer aldığı bir olay örgüsüne sahiptir.

Bu çalışmanın amacı anlatı kavramı açıklanarak sinemada klasik ve modern anlatı hakkında açıklamalarda bulunduktan sonra yeni bir yaklaşım örneği neoformalizmi tanımlamak, tartışmak ve Sinan Çetin'in ''Berlin in Berlin''filminin anlatı ve biçim ilişkisini neoformalist yaklaşımla analiz etmektir.

Anahtar Kelimeler: Anlatı, Klasik Anlatı, Modern Anlatı, Neoformalizm, Sinema.

Narrative Types in Cinema and With the Neoformalist the Approach: Berlin in Berlin Movie Analysis

Dr.Öğretim Üyesi S. Sırrı YILMAZ,

Selçuk Üniversitesi

Abstract

Cinema is a presentation of reality and thought, the way of telling the story continues to develop over a historical period of approximately one hundred and twenty years. Narrative, in all branches of art, is a set of events that develop around a subject in a consistent manner, of one or a few events that occur in a certain period of time, rather than a series of random events. Although there are various narrative structures in cinema, the most well-known and used ones are traditional (classical) narrative and contemporary (modern) narrative structure. In both narrative genres, the audience goes to the movie prepared and knowledgeable. The neoformalist approach, which has been a new approach in recent years and emphasizes narrative and form, is based on the audience or the viewer's inferences about the film. In addition, the neoformalist approach attaches importance to schemes and tools. The concepts of fabula, syuzhet and form constitute the internal structure of the neoformalist narrative. When analyzing a film with the neoformalist approach, the focus is directly on the work and the film, without directly adhering to any approach, be it classical narrative or modern narrative. In classical narrative, the plot takes place in a certain order: introduction, development, conclusion or exposition, knot, solution. The main feature of the classical narrative structure is that the events develop in a close-knit cause-effect interaction and the viewer or audience is enabled to participate in the dramatic process in the film by identifying with the characters in the story within the perception of the illusion of reality. There is no need to comply with such an order in modern narrative. Unlike the classical narrative, in the modern narrative, rather than a plot that develops around the cause-effect relationship and tends towards the end, in the modern narrative there are open-ended, non-linear scenes based on the character and the relationship of this character with the world in which he exists, with cuts that do not close to a certain plot. It has a plot that it takes.

The aim of this study, after explaining the concept of narrative and making statements about classical and modern narrative in cinema, is to define and discuss neoformalism, an example of a new approach, and to analyze the relationship between narrative and form in Sinan Çetin's film "Berlin in Berlin" with a neoformalist approach.

Keywords: Narrative, Classical Narrative, Modern Narrative, Neoformalism, Cinema.

A Comparative Approach to Two Epics: El Mío Cid and Beawulf

Lecturer Nesligül Keskin

Marmara University

Abstract

Epics are extended compositions which narrate the courageous and virtuous deeds and manners of a hero going through a series of physical and moral tests, thus, asserting his decency and heroism, and set him as an example to the society it emanates from. So, the particular society and the epic hero are two entities that condition and shape each other.

In my research, I aim to study how this interaction between society and epic hero works. With this aim chose an English epic, Beawulf and a Spanish epic, El Cantar de Mío Cid. I used first and secondary sources to carry out my analysis.

Despite standard collection of qualities such as courage, virtue, decency etc to be recognised as a hero, the interpretation of these values within the structre of each society varies, and each society taylors and caters its hero accordingly. In mainly Christian Anglo-Saxon society, the hero is already a high class/ noble character who only needs to prove that he deserves his standing through fights with dragons and giants whereas in multi-cultural Spanish society, the hero is a 'vasallo' servant that earned social status through his success not only fighting against the bad but also managing difficult social situations of the real world. In a multi-cultural peninsula and regional kingdoms, he fought for both Christians and Muslims and interacted with the Jews at different times and gained their respect, which was the challenge he was confronted with rather than fighting supernatural elements.

The research exposes the dichotomy and unity of the 'universal' and the 'particular'. Yet, here comes the point where we fuse the universal into the particular. An example of this fusion is the epic narratives. I would like to share the details of my research with other researchers and also get their points of view and comments.

Keyword: *Epic narratives, Cid, Mío Cid, Beawulf, Comparison of two epics, culture and epic hero, society and epic hero European Epics*

References:

Alonso, Santos Fernandez and Antonio Martinez Lopez, Literatura 3a. Spain: Magisterio Casals, 1993. Trans. Barry Tharaud. Beowulf. Niwot, CO: University Press of Colorado, 1996. Giron, Jose Luis Alconchel and M.V. Escribano Perez. Cantar De Mio Cid. Spain: Castalia Didactica, 1995. McDonnell, Helen and N.E Nakadete. England in Literature. USA: Scott, Foresman and Company, 1979. Michael, Ian. Poema de Mio Cid, Madrid: Clasicos Castalia, 1984.

Kültürlerarası İletişim Açısından Olumsuz Bir Örnek Olarak 'Memâliku'n-Nar' Dizisinin Dilsel Analizi

Dr. Öğretim Üyesi İrfan Kaya

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Özet

Kültürlerarası etkileşimde önemli bir yeri bulunan medya unsurunun günümüzde en önemli kanallarından biri sinema ve dizilerdir. Medya araçları içerisinde önemli bir yeri olan sinema ve dizi formları, eğlence ve güzel vakit geçirme amacıyla ortaya çıkmış olsa da ulaştığı geniş kitleler, içerik üreticisi konumunda olan yapımcı ve senaristler açısından kültürel değer ve yargılarının propagandası için verimli bir ortam oluşturmaktadır. Bu bağlamda toplumlar arası ilişkilerin seyrine bağlı olarak medya içerikleri de bu ilişkilerden etkilenmekte, bazen de onlara yön verebilmektedir.

Çalışmamızın konusu Mısırlı bir senarist olan Muhammed Süleyman Abdülmelik tarafından yazılmış, Geomedia Studios tarafından çekilmiş ve Suudi Arabistan televizyonu MBC'de yayınlanmış olan 'Memâliku'n-nâr' isimli dizidir. Söz konusu dizi, Çağrı ve Ömer Muhtar filmlerinden sonra uluslararası arenada adından söz ettirme iddiasında olan, şu ana kadar çekilmiş Arap kökenli diziler içerisinde en yüksek bütçeye sahip 14 bölümlük bir seridir. Yavuz Sultan Selim'in Mısır seferi ve II. Tomanbay'ı yenerek Mısır'ı fethini konu alan dizi, Osmanlı Devleti hakkında ortaya koyduğu olumsuz imaj ile Türk basınında, yayınlandığı 2019 yılında çeşitli mecralarda eleştirilmiştir. Tarihi olayları yanlı bir üslupla yanlış aktarması, Osmanlı hanedanı ile ilgili gerçek olmayan bazı unsurları gerçekmiş gibi sunması yönünde tenkit edilmiştir. Bu dizi ülkemizde birkaç tarihçi ve sosyal medya içeriği üreten yazar dışında kimsenin ilgisini çekmemiştir. Dizi yapımcısı, televizyon yayını ardından dizinin Netflix'te de yayınlanacağını duyurmuştur. Dizi ve sinema filmleri sadece canlandırdıkları karakterler ve senaryolaştırılmış tarihi vakıalar üzerinden değil aynı zamanda kullandıkları dil ile de izleyici kitlesine belirli mesajlar aktarmaktadırlar. Zira dil ile kültür/kültürlerarası ilişki arasında sıkı bir bağ vardır.

Bu çalışmada orijinal dili Arapça olan dizi, kullandığı dilsel üslup açısından ele alınacaktır. Zira dizinin yayınlandığı ortamlarda izleyici kitleye Arapça olarak ulaşan dizide kullanılan dilin içeriği ve karakterler arasında gerçekleşen diyaloglar, yapımcı ve senaristin alıcıya ulaştırmak istediği mesajın taşıyıcısı konumundadır. Özellikle dizide Osmanlı sultanları ve askerleri için kullanılan kavram ve yakıştırmalar kültürlerarası ilişkiler yönüyle Arap ve Türk toplumları arasındaki iletişimin seyri bakımından olumsuz bir örnek teşkil etmektedir. Bu bağlamda dizinin tüm bölümleri izlenip, Arap dili açısından analiz edilecek ve ortaya çıkan mesaj dil açısından incelenecektir. Osmanlı sultanları ve askerleri hakkında kullanılan kavramların Arap kültür dünyası açısından ifade ettiği anlamlar irdelenecek, karakterler arası diyaloglarda kullanılan ifadeler dilsel üslup açısından değerlendirilecek, verilmek istenen mesaj belirlenmeye çalışılacaktır.

Çalışmanın hedefi medya unsurlarından biri olarak dizilerde kullanılan dilin kültürlerarası iletişim açısından önemini ortaya koymak, dilin kullanımı ve işlevi açısından 'Memâliku'n-nâr' dizisinin olumsuz örnekliğini tespit etmektir.

Keyword: Arap Dili, medya, iletişim, dilsel analiz

Ahmet Muhip Diranas Şiirlerinde Aşk ve Erotizm

Dr. Banu Ebru Antakyalı

Özet

Aşk, erotizm, hüzün, yalnızlık, ölüm, doğa vb. bireysel temalar üzerinden saf şiir anlayışı ile ürün veren Ahmet Muhip Dıranas, biçim, içerik ve anlatı özellikleriyle eser verdiği Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatının önde gelen şairlerindendir. Sanatçı, şiirlerinde saf şiirin önem verdiği kelimeye, mısraya, musikiye, şiir işçiliğine ve biçime önem vermiştir. Cumhuriyetin ilk döneminde (1923 – 1940) yetişen, edebi akım ve topluluklara katılmayarak bağımsız bir çizgide ilerleyen sanatçı, şiirlerinde güzellik duygusunu (estetik) öncelemiştir. Dıranas, Türk şiir birikiminden yararlanmakla birlikte Batılı akımlardan da etkilenerek kendine özgü bir biçem yaratmıştır. İçerik ve şekil bakımlarından Verlaine, Baudelaire, Mallarme gibi sembolist sanatçıları izleyen şair, sembolizm akımından ilhamla şiirlerinde zengin imajlar kullanmış ve buna bağlı söyleyiş tarzı geliştirmiştir. Yaşamın vazgeçilmez itkilerinden olan, her an gündelik hayatımızı şekillendiren, insan yapısının ve hayatının ayrılmaz birer ögesi olan aşk ve erotizm, sanatçının şiirlerinde zarafetle işlediği temalardandır. Şair, şiir dâhil tüm sanatlar için vazgeçilmez unsur olan aşk temasını işlediği şiirlerinde yer yer düşsel (soyut) yer yer gerçek (somut) sevgili figürünü ele almıştır. Erotizm, aşk ve tutkuyu içinde barındıran ve aşka yönelik tüm hisleri içeren yoğun bir duygu bütünüdür. Sanatçının şiirlerinde işlediği erotizm, bedensel bir eyleme indirgenmeden, sıradanlaştırılmadan incelikli ve sanatsal bir biçimde sunulmuştur. Aşk ve erotizmin birbiriyle iç içe geçtiği anlayışla yazılan şiirleri, sanatçının söz hünerini de gösterdiği bir alandır. Ahmet Muhip Dıranas'ın şiirlerine genel olarak bakıldığında aşk, erotizm, romantizm ve lirizm kavramlarının iç içe geçtiği, aşkın duygulu ve tutkulu görünümlerinin bir arada ele alındığı görülecektir. Bu çalışmanın amacı, tema bakımından zengin bir çeşitliliğe sahip olan Ahmet Muhip Dıranas'ın şiirlerinde aşk ve erotizm temalarını incelemek ve aralarındaki etkileşimleri yorumlamaktır. Ayrıca, bu temaların yer yer hüzünlü yahut romantik karakterli bir yapı arz ettiğini ortaya koymaktır.

Anahtar kelime: Ahmet Muhip Dıranas, aşk, erotizm, sevgili, saf şiir, sembolizm

Abstract

Love, eroticism, sadness, loneliness, death, nature etc. Ahmet Muhip Dıranas, who produces Works with a pure understanding of poetry on individual themes, is one of the leading poets of the Republican period Turkish literature in the history of his work with its form, content and narrative features.In his poems, the artist gave importance to words, lines, music, poetic craftsmanship and form, which are the importance of pure poetry. The artist, who grew up in the first period of the Republic (1923–1940) and pursued an independent path without joining literary movements and communities, prioritized the sense of beauty (aesthetics) in his poems. While Dıranas benefited from Turkish poetry accumulation, he also created a unique style by being influenced by Western movements. The poet, who followed symbolist artists such as Verlaine, Baudelaire and Mallarme in terms of content and form, used rich images in his poems inspired by the symbolism movement and developed a style of diction accordingly. Love and eroticism, which are indispensable impulses of life, shape our daily lives at all times, and are, integral elements of human structure and life, are among the themes that the artist handles with elegance in his poems. The poet deals with the figure of the lover, sometimes imaginary (abstract) and sometimes real (concrete) in his poems on the theme of love, which

is an indispensable element for all arts, including poetry. Eroticism is an intense feeling that includes love and passion and all feelings related to love. The eroticism that the artist uses in his poems is presented in a subtle and artistic way, without being reduced to a physical action or trivialized. His poems, written with the understanding that love and eroticism are intertwined, are an area where the artist also demonstrates his verbal skills. When we look at Ahmet Muhip Dıranas' poems in general, it will be seen that the concepts of love, eroticism, romanticism and lyricism are intertwined and the emotional and passionate aspects of love are discussed together. The aim of this study is to examine the tehemes of love and eroticism in the poems of Ahmet Muhip Dıranas, which has a rich variety in terms of themes, and to interpret the interactions between them. It also reveals that these themes sometimes have a sad or romantic character.

Keywords Ahmet Muhip Dıranas, love, eroticism, lover, pure poetry, symbolism

Arapça Öğreniminde Türkçe Söz Varlığındaki Arapça Kökenli Kelimelerin Fonetik Özelliklerinden Kaynaklanan Dilsel Problemler

Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Çiçek

Iğdır Üniversitesi

Özet

Diller arası etkileşim kaçınılmaz bir olgudur. Etkileşim yeryüzündeki birçok dilde farklı şekillerde cereyan etmektedir. Söz konusu etkileşim, diller arasında var olan temas hacmine bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Dilsel temas yoğunlaştıkça etkileşimin tesir gücü daha da artmaktadır. Öte yandan etkileşimin arka planında din, coğrafya, ticaret ve eğitim gibi birden fazla faktör bulunmaktadır. Osmanlı imparatorluğunda, Arapça uzun süre eğitim dili olarak kabul görmüştür. Bunun yanı sıra Türkler, ibadetlerini eda ederken sure ve ayetler okuyarak Arapçayı kullanagelmişlerdir. Kimileri de Kur'an-ı Kerimi ezberleyerek hafız olmuşlardır. Bütün bunlar, Arapça ile Türkçe arasında önemli bir etkileşimin olmasını sağlamıştır. Buna bağlı olarak Türkçemizde Arapça kökenli birçok kelime yer almaktadır. Bu kelimeler Arapça ve Türkçe arasında var olan fonetik özelliklerden kaynaklı olarak bazen kastedilmeyen yanlış anlamlara yol açmaktadır. Bu durum anadili Türkçe olan öğrencilerin Arapça öğreniminde dilsel hatalar yapmalarına yol açmakta ve birtakım zihinsel karmaşıklıklara sebebiyet vermektedir. Örneğin Arapça kökenli olan "ihanet" (اِخَانَة) kelimesi, Arapçadaki anlamıyla; hainlik etme, arkadan vurma ve aldatma gibi anlamlara gelmektedir. Fakat bu kelime, Türkçenin fonetik özelliğine bağlı olarak "ihanet" (اِهَانَة) şeklinde Türkçeye geçmiştir. Çünkü günümüzde kullanılmakta olan Türkçe alfabede, "خ" harfi yer almamaktadır. Buna binaen ilgili harf, "H" sesiyle ifade edilmektedir. Türkçede "خ" sesini ifade etmek için kullanılan "H" sesi, Arapçadaki karşılığını belirgin bir şekilde yansıtmayıp Arapçadaki "ه" sesiyle karıştırılması oldukça muhtemel bir durumdur. Buna bağlı olarak Türkçede kullanılan mevcut "ihanet" kelimesi, fonetik olarak tam da Arapçadaki "اِهَانَة" sözcüğüne tekabül etmektedir. Ancak bu kelime Arapçada tamamen farklı anlamlar taşımaktadır. Çünkü söz konusu bu kelime Arapçada; aşağılamak, hakaret etmek, horlamak ve onurunu kırmak gibi anlamlar içermektedir. Bu anlamlar ise ilgili sözcük bağlamında kesinlikle kastedilmeyen manalardır. Bu çalışmamızla, Türkçe söz varlığındaki Arapça kökenli kelimelerin fonetik boyutuna dikkat çekerek anadili Türkçe olan öğrencilerin Arapça öğrenimlerinde karşılaşabileceği dilsel problemler hakkında birtakım tespitlerde bulunmayı hedeflemekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Arapça, Türkçe, Türkçe Söz Varlığı, Arapça Kökenli Kelimeler, Sözcüklerin Fonetik Özellikleri, Dilsel Problemler

Linguistic Problems in Learning Arabic Arising From the Phonetic Characteristics of Arabic Origin Words in the Turkish Vocabulary

Interaction between languages is inevitable. Interaction takes place in different ways in many languages around the world. The interaction in question varies depending on the volume of contact between languages. As linguistic contact intensifies, the impact of interaction increases. On the other hand, there are multiple factors behind the interaction, such as religion, geography, trade and education. In the Ottoman Empire, Arabic was accepted as the language of education for a long time. In addition, Turks began to use Arabic while performing their prayers by reading surahs and verses. Some of them became hafiz by memorizing the Holy Quran. All these have ensured a significant interaction between Arabic and Turkish. Accordingly, there are many words of Arabic origin in our Turkish. These words sometimes lead to unintended wrong meanings due to the phonetic features existing between Arabic and Turkish. This situation causes students whose native language is Turkish to make linguistic mistakes in learning Arabic and causes some mental complexities. For example, the word "ihanet" (اِخَانَة), which is of Arabic origin, means treachery, and deceiving. However, this word passed into Turkish as "ihanet" (اِهَانَة) depending on the phonetic feature of Turkish. Because the letter "خ" does not exist in the Turkish alphabet in use today. Therefore, the relevant letter is expressed with the sound "H". The "H" sound used to express the "خ" sound in Turkish does not clearly reflect its Arabic counterpart and is very likely to be confused with the Arabic "ه" sound. Accordingly, the current word " ihanet" used in Turkish corresponds phonetically to the word "اِهَانَة" in Arabic. However, this word has completely different meanings in Arabic. Because this word in question is in Arabic includes meanings such as humiliating, insulting, despising and humiliating. These are meanings that are not intended in the context of the relevant word. With this study, we aim to make some determinations about the linguistic problems that students whose native language is Turkish may encounter in learning Arabic by drawing attention to the phonetic dimension of Arabic-derived words in the Turkish vocabulary.

Keywords: Arabic, Turkish, Turkish Vocabulary, Words of Arabic Origin, Phonetic Features of Words, Linguistic Problems

Minor or Minoritized?: Kurdish Literature in Türkiye and Mehmed Uzun's Fiction

Assoc. Prof. Dr. Önder Çakırtaş

Bingol University

Abstract

This study aims to discuss traditional and modern Kurdish literature outlining its evolution, from the Ottoman Empire to the present day of the modern Republic of Türkiye, through the literature of Mehmed Uzun, one of the pioneers of modern Kurdish literature in Türkiye. Uzun, who was an exiled writer in a sense, could not give up writing in Kurdish and as a writer who reveals the representations of nostalgia, pain, sadness, history, memory, separation and longing for the homeland with the consciousness of Kurdishness, he has waged his relentless struggle through literature for a language that has been banned in modern Turkey at certain periods. On the one hand, discussing whether a language whose literature started in the 11th century is minor or minoritized, this paper, on the other hand, aims to analyze Uzun's contribution to modern Kurdish language and literature with his ancestral, linguistic, social and patriotic sympathies commonly observed in his literature through some realistic and/or symbolic returns to traditional and oral Kurdish literature. The study will examine some of Mehmed Uzun's fictional works in this regard, taking into account his verdicts regarding the history of Kurdish literature. Analyses on the way of life of the Kurds will be examined through literature, around the narratives of 'dengbej' and 'şevbuhark' – the latter being Uzun's specifying of the long Kurdish narratives – which are examples of oral Kurdish culture. In a nutshell, I will discuss what kind of approach the 'minor(itized)' literature discourse has towards Kurdish literature in Türkiye.

Keywords: Minoritized, Kurdish Literature, Post-Republican Türkiye, Ethnicity

'Minör(leştirilmiş)' Yazın: Türkiye'de Kürt Edebiyatı ve Mehmed Uzun'un Romanı

Özet

Bu çalışma, Türkiye'de modern Kürt edebiyatının öncülerinden Mehmed Uzun'un edebiyatı üzerinden geleneksel ve modern Kürt edebiyatını Osmanlı İmparatorluğu'ndan günümüz Türkiye Cumhuriyeti'ne kadar geçirdiği evrimi ana hatlarıyla ele almayı amaçlamaktadır. Bir anlamda sürgün edilmiş bir yazar olan Uzun, Kürtçe yazmaktan vazgeçememiş ve nostaljinin, acının, hüznün, tarihin, hafızanın, ayrılığın, vatan hasretinin temsillerini Kürtlük bilinciyle ortaya koyan bir yazar olarak, Kürtçe yazmak için bedeller ödemiştir. Uzun, modern Türkiye'de belirli dönemlerde yasaklanan bir dil için amansız mücadelesini edebiyat üzerinden yürütmüştür. Bir yandan edebiyatı 11. yüzyılda başlayan bir dilin azınlık mı yoksa azınlıklaştırılmış mı olduğunu tartışan bu makale, diğer yandan Uzun'un atadan kalma, dilsel, toplumsal ve yurtsever sempatisiyle modern Kürt dili ve edebiyatına katkısını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu yaklaşımlar, geleneksel ve sözlü Kürt edebiyatına bazı gerçekçi ve/veya sembolik dönüşler yoluyla Uzun'un edebiyatında yaygın olarak gözlemlenmektedir. Çalışmada Mehmed Uzun'un Kürt edebiyatı tarihine ilişkin tespitleri de dikkate alınarak bazı kurgusal eserleri bu bağlamda incelenecektir. Kürtlerin yaşam biçimlerine ilişkin analizler,

sözlü Kürt kültürünün örnekleri olan *dengbêj* ve *şevbuhark* (Uzun'un uzun Kürt anlatılarını belirtmek için kullandığı terim) anlatıları etrafında edebiyat üzerinden incelenecektir. Özetle, bu çalışmada Türkiye'de 'minör(leştirilmiş)' edebiyat söyleminin Kürt edebiyatına nasıl bir yaklaşım sergilediği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Azınlık, Kürt Edebiyatı, Cumhuriyet Sonrası Türkiye, Etnisite

Setting the Boundaries: Paul Fussell's Impact and Disputes in Travel Writing

Asst. Prof. Dr. Elif Güvendi Yalçin
Gümüşhane University

Abstract

All journeys necessitate a meeting between the traveler and novel occurrences thanks to movement; thus, travel writing is fundamentally a depiction of this meeting and the balance between the ordinary and the unusual. Nevertheless, it is difficult to define this genre with a single, all-encompassing definition. Paul Fussell, a leading critic, tried to bring clarity by providing a specific and more definite explanation of travel writing. His groundbreaking work, *Abroad: British Literary Travelling Between the Wars (1980),* had a huge impact in bringing critical attention to travel writing, which was once mostly disregarded as insignificant and not literary. Later, Fussell's *Norton Anthology of Travel (1987)* devised classification distinctions in exploring travel and its literature, which are still applicable now, although some scholars perceive them as disputable. Fussell outlines the characteristics that define a travel book. Firstly, he believes that it should be considered a work of literature – composed with artistry and offering more than a simple recitation of the author's travels. Secondly, it should be an individual account of the author's encounters. Third, Fussell believes that a travel book should be a record of the author's experience with cultures not their own, highlighting the distinctions between their own culture and those of the places visited. Fussell's definition of the travel book has made a strong impression on scholars, but it has also incurred criticism. Some opponents suggest that Fussell's definition is too limited and that it leaves out many essential pieces of travel writing. Others contend that Fussell's emphasis on the literary nature of the travel book is indicative of an elitist outlook and disregards other types of travel writing such as the exploration account and the guidebook. Thus, The aim of this paper is to analyze the impact of Paul Fussell's definitions on the realm of travel writing, evaluate opposing scholarly perspectives, and assess the multidimensional facets of the genre.

Keywords: Paul Fussel, Travel Writings, Literary Definition

Sınırları Belirlemek: Paul Fussell'in Seyahat Yazarlığındaki Etkisi ve Tartışmalar

Tüm yolculuklar, hareket sayesinde yolcu ile yeni olaylar arasında bir buluşmayı gerektirir; dolayısıyla gezi yazısı temelde bu buluşmanın ve olağan ile olağandışı arasındaki dengenin bir tasviridir. Bununla birlikte, bu türü tek ve her şeyi kapsayan bir tanımla tanımlamak zordur. Önde gelen eleştirmenlerden Paul Fussell, seyahat yazımına yönelik spesifik ve daha kesin bir açıklama getirerek bu türe netlik kazandırmaya çalışmıştır. Alanında çığır açan çalışması Abroad: British Literary Travelling Between the Wars (1980), bir zamanlar çoğunlukla önemsiz ve edebi olmadığı için göz ardı edilen seyahat yazımına eleştirel dikkatin çekilmesinde büyük bir etki yarattı. Daha sonra, Fussell'in Norton Anthology of Travel (1987) adlı eseri, bazı akademisyenler tarafından tartışmalı olarak görülse de, gezi edebiyatı alanında halen geçerli olan sınıflandırma yöntemleri geliştirmiştir. Fussell, bir seyahat kitabını tanımlayan özellikleri ana hatlarıyla belirtir. Fussel' a göre, öncelikli olarak bir gezi yazısı ustalıkla yazılmış ve yazarın seyahatlerinin basit bir aktarımından daha fazlası olan bir edebiyat eseri olarak görülmelidir. İkinci olarak, seyahat kitabı yazarın karşılaşmalarının bireysel bir anlatımı olmalıdır. Üçüncü olarak Fussell, bir seyahat kitabının, yazarın kendi kültürü ile ziyaret ettiği yerlerin kültürleri arasındaki farkları vurgulayarak, kendi kültürleri dışındaki kültürlerle olan deneyimlerinin bir kaydı olması gerektiğine inanmaktadır. Fussell'in seyahat kitabı tanımı araştırmacılar üzerinde güçlü bir etki yaratmış, ancak eleştirilere de maruz kalmıştır. Bazı eleştirmenler Fussell'in tanımının çok sınırlı olduğunu ve seyahat yazılarının pek çok önemli parçasını dışarıda bıraktığını öne sürmektedir. Diğerleri ise Fussell'in seyahatnamenin edebi doğasına yaptığı vurgunun elitist bir bakış açısının göstergesi olduğunu ve keşif yazısı ve rehber kitap gibi diğer seyahatname türlerini göz ardı ettiğini iddia etmektedir. Dolayısıyla, bu makalenin amacı Paul Fussell'in tanımlarının seyahat yazını üzerindeki etkisini analiz etmek, karşıt akademik perspektifleri değerlendirmek ve türün çok boyutlu yönlerini değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Paul Fussel, Seyahat Yazıları, Edebi Tanım

Denizli Yöresi Âşıklarından Ozan Nihat'ın Şiirlerinde Yöre Ağzı Kullanımı ve Kalıp Söz Varlığı

Öğretmen Gülnihal Üşür

Denizli Merkezefendi BİLSEM

ÖZET

Toplumların en değerli miraslarından biri dildir. Dil, aynı zamanda milletlerin gücünü belirleyen temel ölçütlerden biridir. Bir dilin gücü ve zenginliği o dilde yazılan eserlerdeki söz varlığının tespitiyle mümkündür ve günümüzde dil üzerine yapılan çalışmalarda, incelenen eserlerin söz varlığının ortaya çıkarılması önemli bir gereklilik olarak ortaya çıkmıştır. Binlerce yıllık Türk kültürünün ve dilinin günümüze taşınmasında kuşkusuz ozanlar en büyük pay sahipleridir. Binlerce yıllık birikimi ve tecrübeyi kolektif hafızada barındıran ve halkın diliyle şiirlerini söyleyen ozanların eserlerinde Türkçenin en saf ve en güzel kullanımlarını görmek mümkündür. O nedenledir ki dil ve ağız çalışmalarında âşıkların şiirlerinin incelenmesi, dile ait pek çok unsuru görmeyi sağlayacaktır. Bu çalışmada Denizli yöresinin ünlü âşıklarından Ozan Nihat'ın örnek olarak incelenen şiirlerindeki kalıp söz varlığının ve yöre ağzının kullanımı ele alınmıştır. Ozan Nihat'ın şiirlerindeki atasözleri, deyimler, ikilemeler, alkışlar, kargışlar gibi kalıplaşmış dil birimlerinin tespiti yapılmıştır. Ozan Nihat uzun yıllar yurt dışında yaşamasına rağmen doğup büyüdüğü Denizli yöresinin ağzını etkili bir şekilde kullanmaya devam etmiş; şiirlerinde yöreye ait söz kalıplarına geniş yer vermiştir. Çalışmamızın amacı, Denizli yöresinin âşığı olan Ozan Nihat'ın yöre ağzına katkısını ve Türkçenin dil zenginliğinin en önemli unsularından kabul edilen kalıp söz kullanımlarını ortaya koymaktır. Bu amaçla şairin kalıp söz varlığı ve yöre ağzını kullanımına dair kullanımları incelenerek şair ve eserleri hakkında değerlendirmeler yapılmıştır. Çalışmada kaynak tarama yöntemine başvurulmuş, Ozan Nihat'ın kitaplarından faydalanılmıştır. Buna göre Ozan Nihat'ın şiirlerinde yöre ağzına sıklıkla yer verdiği, zaman zaman Türkçenin eskimeye yüz tutmuş kelimelerini kullandığı, ifade gücünü zenginleştirmek adına kalıp sözlere başvurduğu görülmüştür. Yöreye ait ağızı, deyimleri, atasözlerini, alkış ve kargışları şiirlerinde kullanan Ozan Nihat'ın kültürün ve dilin korunmasında önemli bir rol üstlendiği; bu bağlamda Türkçenin zengin söz varlığını ortaya koymada âşıklık geleneği ürünlerinin incelenmesinin literatüre önemli katkıda bulunacağı değerlendirilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Söz varlığı, Kalıp sözler, Yöre Ağzı, Ozan Nihat

Use of Local Dialect and Stereotypes in the Poems of Ozan Nihat, One of the Minstels of Denizli Region

Abstract

One of the most valuable heritages of societies is language. Language is also one of the main criteria that determine the power of nations. The strength and richness of a language is possible by determining the vocabulary of the works written in that language, and in today's studies on language, it has emerged as an important necessity to reveal the vocabulary of the works examined. Bards are undoubtedly the biggest shareholders in carrying thousands of years of Turkish culture and language to the present day. It is possible to see the purest and most beautiful uses of Turkish in the works of the minstrels who keep thousands of years of accumulation and experience in the collective memory and sing their poems in the language of the people. For this reason, examining the poems of minstrels in language and dialect studies will enable us to see many elements of language. In this study, the use of stereotyped vocabulary and local dialect in the poems of Ozan Nihat, one of the famous minstrels of Denizli region, is examined as an example. In the poems of Ozan Nihat, stereotyped language units such as proverbs, idioms, doublings, applause and curses were determined. Although Ozan Nihat lived abroad for many years, he continued to use the dialect of Denizli, where he was born and raised, effectively and gave a wide place to the local word patterns in his poems. The aim of our study is to reveal the contribution of Ozan Nihat, the minstrel of Denizli region, to the local dialect and the use of phrases, which are accepted as one of the most important elements of Turkish language richness. For this purpose, the poet's stereotypes and his use of the local dialect were examined and evaluations were made about the poet and his works. In the study, the source scanning method was used and Ozan Nihat's books were utilized. Accordingly, it has been observed that Ozan Nihat frequently uses the local dialect in his poems, occasionally uses the words of Turkish that have become obsolete, and uses stereotypes to enrich the power of expression. It is evaluated that Ozan Nihat, who uses the local dialect, idioms, proverbs, applause and curses in his poems, plays an important role in the protection of culture and language; in this context, it is evaluated that analyzing the products of minstrelsy tradition in revealing the rich vocabulary of Turkish will make an important contribution to the literature.

Keywords: Vocabulary, Stereotypes, Local Dialect, Ozan Nihat

1970 Sonrası Âşıklık Geleneğinde Toplumsal Değişim-Yozlaşma Teması ve Çocuk-Gençlik Öğütlemeleri

Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Avşar

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Âşıklık geleneğinin kökenleri kadim Türk tarihi kadar eskilere dayanmaktadır. Türk milletinin sözlü hafızasının geleceğe taşınmasında önemli roller üstlenen geleneğin mensubu olan âşıklar toplum tarafından büyük saygı görmüşlerdir. Âşıklar halk şiirinin geleneksel kalıplarıyla ve genelde saz eşliğinde şiirlerini meydana getirirken bireysel ve toplumsal pek çok konuya değinmişlerdir. Bazı âşıklar, kültürün ve geleneğin yaşatılması konusunda hassas bir yapıya sahip oldukları için toplumsal değişimlere ve kültürel yozlaşmaya karşı şiir vasıtasıyla tepkilerini göstermişlerdir. Bu hassasiyetten ötürü toplumsal değişim ve kültürel yozlaşmayı konu edinen pek çok şiire rastlamak mümkündür. Türk edebiyatında Mehmet Akif'in Asım'ı, Tevfik Fikret'in Haluk'u üzerinden yapılan tartışmalar devam ederken âşıkların da ideal çocuk ve iyi bir gençlik hayali kurma fikri üzerinden şiiri araç olarak kullandıklarını görmekteyiz. Âşıkların geleneksel Türk toplum yapısını koruma düşüncesiyle yazdığı evlat, çocuk ve gençlik temalı şiirlerde saygı, sevgi, aile, eğitim, değerler, milli hassasiyetler, dini hassasiyetlere değinilmiş; toplumsal değişim ve kültürel yozlaşmaya karşı uyarı niteliğinde mesajlar verilmiştir. Bu çalışmada 1970 sonrası âşıklık geleneğinde toplumsal değişim ve kültürel yozlaşmanın boyutları incelenmiş, ayrıca çocuklara bilinç kazandırma ve gençliğe yol gösterme amacıyla yazılmış öğütleme tarzında şiirler ele alınmıştır. Konu bazında tasnifler yapılarak âşıkların toplumsal değişim ve kültürel yozlaşmaya bakış açıları ortaya konmaya çalışılmıştır. Çalışmanın amacı, Türk gençliği üzerinden âşıkların toplumsal değerleri korumaya dönük tutumunu ortaya koymaktır. Çalışmamız kapsamın genişliği açısından 1970 sonrası âşık şiiriyle sınırlandırılmış ve sadece geleneğin önde gelen şahsiyetlerinin (Reyhani, Şeref Taşlıova, Murat Çobanoğlu, Mürsel Sinan, Maksut Koca) konuya bakış açıları incelenmiştir. Çalışmada kaynak tarama yöntemi kullanılmış, elektronik ortama aktarılmış kayıtlardan da yararlanılmıştır. Çalışmamız; Türk kültürünün ve değerlerinin korunması, gelecek nesillere sağlam bir kültür aktarımı yapılması bağlamında toplumsal değişim ve yozlaşma konusu ekseninde âşıkların çocuklar ve gençler için yazdığı öğütlemeleri içermektedir. Çalışmamız, çocukların ve gençlerin değerlerini öğrenmesi, bunlara yabancılaşmaması için binlerce yıllık hafızayı belleğinde barındıran âşıkların öğüt tarzındaki şiirlerini incelemek ve bu şiirlerin toplumsal faydaya dönüşmesini sağlamak adına önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yozlaşma, toplumsal değişim, öğütleme, değerler eğitimi, âşıklık geleneği,

The Theme of Social Change-Corruption in Post-1970 Minstrel Tradition and Child-Youth Admonitions

Abstract

The origins of the minstrel tradition go back as far as the ancient Turkish history. The minstrels, who are members of the tradition that plays an important role in carrying the oral memory of the Turkish nation to the future, have been highly respected by the society. While creating their poems with the traditional patterns of folk poetry and usually accompanied by the instrument, minstrels have touched upon many individual and social issues. Some minstrels have shown their reactions to social changes and cultural degeneration through poetry because they have a sensitive structure about the survival of culture and tradition. Due to this sensitivity, it is possible to come across many poems that deal with social change and cultural degeneration. While the discussions on Mehmet Akif's Asım and Tevfik Fikret's Haluk continue in Turkish literature, we see that minstrels also use poetry as a tool through the idea of dreaming of an ideal child and a good youth. In the poems on the themes of son, child and youth written by minstrels with the idea of protecting the traditional Turkish social structure, respect, love, family, education, values, national sensitivities, religious sensitivities are touched upon; messages warning against social change and cultural degeneration are given. In this study, the dimensions of social change and cultural degeneration in the tradition of minstrelsy after 1970 have been analyzed, and poems in the style of exhortation written for the purpose of raising awareness in children and guiding the youth have been discussed. Classifications were made on the basis of subject and the perspectives of minstrels on social change and cultural degeneration were tried to be revealed. The aim of the study is to reveal the attitude of minstrels towards protecting social values through Turkish youth. Our study was limited to the post-1970s minstrel poetry in terms of the breadth of the scope and only the perspectives of the leading figures of the tradition (Reyhani, Şeref Taşlıova, Murat Çobanoğlu, Mürsel Sinan, Maksut Koca) were examined. In the study, the source scanning method was used and records transferred to electronic media were also utilized. Our study includes the advice written by minstrels for children and young people on the axis of social change and degeneration in the context of protecting Turkish culture and values and transferring a solid culture to future generations. Our study is important for children and young people to learn their values and not to be alienated from them in order to examine the advice poems of minstrels who have thousands of years of memory in their memory and to ensure that these poems turn into social benefit.

Keywords: Degeneration, social change, admonition, values education, minstrelsy tradition,

Miraç Hadisesinin Alevi-Bektaşi Geleneğindeki Yeri ve Tokat Yöresinde İcra Edilen Miraçlamalar Üzerine Bir Araştırma

Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Avşar

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

ÖZET

Alevi- Bektaşi geleneği içerisinde, Miraç hadisesi ve sonrasındaki kırklar söylencesine dair inanmalar; özellikle cem törenlerinde okunan "Miraçlama" türündeki şiirlerle birlikte yüzlerce yıldır varlığını devam ettirmeyi başarmıştır. Bu şiirler, Alevi- Bektaşi sözlü geleneği içerisinde kronolojik olarak miraç hadisesini ve kırklar söylencesini ele alan ürünlerdir. Buyruk gibi yazılı kaynaklarda da yer almasına rağmen Alevi Türkmenler arasında söylenen Miraçlamalar daha çok sözlü kültür etkisinde yüzyıllar boyunca aktarılarak günümüze kadar ulaşmıştır. Miraçlamalar; Alevi-Bektaşi inancına mensup toplulukların ibadet olarak telakki ettikleri cem törenlerinin, semahın ve pek çok sembolün menşeini açıklaması açısından Alevi Batıniliğinin temeli sayılan mitik anlatıların şiire dönüşmüş şeklidir. Cemlerde okunan Miraçlamalar, Alevi- Bektaşi inancındaki Miraç hadisesini açıklayan ürünlerdir ve genellikle Alevi- Bektaşi zümrelerce kabul görmüş olan Şah Hatayi, Kul Himmet Üstadım gibi zirve şahsiyetlere ait şiirlerdir. Anadolu coğrafyasındaki Alevi-Türkmen toplulukların cemlerinde genellikle Şah Hatayi'nin Miraçlamaları okunmaktadır. Bunun yanında ocak ayrımından ötürü farklı şahsiyetlere ait Miraçlamaların okunduğu topluluklar da mevcuttur. Tokat, Alevi-Bektaşi geleneğinin önemli merkezlerinden biri konumundadır ve bu çalışmanın kapsamını Tokat yöresinde icra edilen Miraçlamalar oluşturmaktadır. Tokat çevresinde cem törenlerinde özellikle Şah Hatayi'nin ve Feyzullah Çelebi'nin Miraçlamaları cemlerde icra edilmektedir. Feyzullah Çelebi, Hacı Bektaş-ı Veli postnişinlerinden olup şairlik yönü de güçlü olan bir şahsiyettir. Çalışmamız Feyzullah Çelebi'nin Miraçlaması ekseninde meydana getirilmiştir. Bunun yanında âşıklık geleneği içerisinde önemli bir yeri olan Âşık Selmani'nin ve Feyzullah Çelebi'nin oğlu Hamdullah Çelebi'nin de birer Miraçlaması tespit edilmiştir. İcra açısından Feyzullah Çelebi'nin Miraçlaması ekseninde yapılan araştırmamızda Tokat yöresinde okunan Miraçlamalar arasında mukayeselere de yer verilmiş olup kaynak araştırması ve görüşme yöntemleri kullanılmıştır. Çalışmamızda; Feyzullah Çelebi'nin Miraçlama türündeki şiirinden hareketle Miraçlamaların dini- tasavvufi halk şiirindeki yeri ve öneminin ortaya konması, Miraç hadisesi ve kırklar söylencesinin Alevi-Bektaşi kültüründeki kutsiyetinin söylence-ritüel-şiir ilişkisi bağlamında ele alınması amaçlanmıştır. Çalışmamızın Tokat özelinden hareketle Alevi- Bektaşi kültür araştırmalarına katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alevi-Bektaşi Geleneği, Söylence, Kırklar Meclisi, Miraçlama, Feyzullah Çelebi

A Research on the Place of Mi̇raç Incident in Alevi̇-Bektashi Tradition and Mi̇Raçlamas Performed in Tokat Region

Abstract

Within the Alevi-Bektashi tradition, beliefs about the Miraj event and the myth of the forties afterwards have managed to survive for hundreds of years, especially with poems in the genre of "Miraçlama" recited in cem ceremonies. These poems are products of the Alevi-Bektashi oral tradition that chronologically deal with the Mirac event and the myth of the forties. Although they are also included in written sources such as Buyruk, the Miraçlamas sung among Alevi Turkmens have been passed down for centuries under the influence of oral culture and have survived to the present day. Miraçlamas are the poeticized form of mythic narratives, which are considered the basis of Alevi esotericism in terms of explaining the origin of cem ceremonies, semah and many symbols that Alevi-Bektashi faith communities consider as worship. Miraçlamas, which are recited in Cems, are products that explain the Miraç event in Alevi-Bektashi belief and are generally poems belonging to peak figures such as Shah Hatayi and Kul Himmet, who are accepted by Alevi-Bektashi communities. Shah Hatayi's Miraçlama are usually recited in the cems of Alevi-Turkmen communities in Anatolia. In addition, there are also communities where Miraçlamas of different personalities are recited due to the distinction of Ocak. Tokat is one of the important centers of the Alevi-Bektashi tradition and the scope of this study is the Miraçlamas performed in the Tokat region. Especially Shah Hatayi's and Feyzullah Çelebi's Miraçlamas are performed in cem ceremonies around Tokat. Feyzullah Çelebi is one of the postnishins of Hacı Bektaş-ı Veli and is a person with a strong poetry aspect. Our study was created on the axis of Feyzullah Çelebi's Miraçlama. In addition, a Miraçlama of Âşık Selmani, who has an important place in the tradition of minstrelsy, and Hamdullah Çelebi, the son of Feyzullah Çelebi, were also identified. In our research, which was conducted on the axis of Feyzullah Çelebi's Miraçlama in terms of execution, comparisons between the Miraçlamalar recited in Tokat region were also included and source research and interview methods were used. In our study; Based on Feyzullah Çelebi's Miraçlama poem, it is aimed to reveal the place and importance of Miraçlamas in religious and mystical folk poetry, and to discuss the sacredness of the Miraç event and the myth of forties in Alevi-Bektashi culture in the context of myth-ritual-poetry relationship. It is thought that our study will contribute to Alevi-Bektashi cultural researches with a special focus on Tokat.

Keywords: Alevi-Bektashi tradition, rumor, assembly of Kırklar, mirajlama, Feyzullah Çelebi

Performing Cultural Conflict: Religiosity and Collective Consciousness in Murtahan Mungan's *Mahmud and Yezida*

Assoc. Prof. Dr. Önder Çakırtaş

Bingol University

Abstract

In this study, Murtahan Mungan's play *Mahmud and Yezida*, which deals with socio-cultural and political observations, will be examined within the scope of cultural conflicts. The term cultural conflict, also known as intercultural conflict or cross-cultural conflict, refers to the conflicts and tensions that arise when individuals or groups from different cultural backgrounds encounter and interact with one another. These conflicts can occur on various levels, from interpersonal interactions to broader societal or international issues. *Mahmud and Yezida* is a play written by the renowned Turkish author Murathan Mungan. First published in 1999 and has since gained recognition for its exploration of complex themes and narratives, the play is set in a fictional world and features Mahmud and Yezida as the central characters. Mahmud is a poet of Muslim heritage, and Yezida is a madwoman of Yazidi origin who believes she is the reincarnation of the great Persian poet Rumi. The play delves into their interactions, relationships, and the blending of reality and imagination revealing the cultural conflicts of the communities to which they belong. It explores themes such as love, mysticism, and the boundaries between sanity and madness. In this postmodern play, in which classical and modern tragedy elements are presented together, Mungan discusses how cultural differences in a region cause various obstacles. Mahmud's and Yezida's complex relationship and interactions serve as a metaphor for broader cultural and political tensions in modern Türkiye.

Keywords: classical tragedy, customs, culturality, resistance, identity

Kültürel Çatışmayı Sahnelemek: Murathan Mungan'ın *Mahmud ile Yezida* Oyununda Dindarlık ve Kolektif Bilinç

Özet

Bu çalışmada Murathan Mungan'ın sosyo-kültürel ve siyasal gözlemleri konu alan *Mahmud ve Yezida* adlı oyunu kültürel çatışmalar kapsamında incelenecektir. Kültürlerarası çatışma olarak da bilinen kültürel çatışma terimi, farklı kültürel kökenden gelen birey veya grupların birbirleriyle karşılaşmaları ve etkileşime girmeleri durumunda ortaya çıkan çatışma ve gerilimleri ifade eder. Bu çatışmalar, kişilerarası etkileşimlerden daha geniş toplumsal veya uluslararası konulara kadar çeşitli düzeylerde ortaya çıkabilir. *Mahmud ile Yezida*, ünlü Türk yazar Murathan Mungan'ın yazdığı bir oyundur. İlk kez 1999'da yayımlanan ve o zamandan beri karmaşık temaları ve anlatıları keşfetmesiyle tanınan oyun, kurgusal bir dünyada geçer ve ana karakterler olarak Mahmud ve Yezida'yı öne çıkarır. Mahmud, Müslüman kökenli bir şairdir ve Yezida, kendisinin büyük Pers şairi Rumi'nin reenkarnasyonu olduğuna inanan Ezidi kökenli bir kadındır. Oyun, onların etkileşimlerini, ilişkilerini ve gerçeklik ile hayal gücünün harmanlanmasını inceleyerek ait oldukları toplulukların kültürel çatışmalarını ortaya çıkarır. Ayrıca oyun, aşk, tasavvuf ve akıl sağlığı ile delilik arasındaki sınırlar gibi

temaları araştırır. Klasik ve modern trajedi unsurlarının bir arada sunulduğu bu postmodern oyunda Mungan, bir bölgedeki kültürel farklılıkların nasıl çeşitli engellere yol açtığını ele almıştır. Mahmud ve Yezida'nın karmaşık ilişkileri ve etkileşimleri, modern Türkiye'deki daha geniş kültürel ve politik gerilimler için bir metafor görevi görür.

Anahtar Kelimeler: klasik trajedi, gelenekler, kültürellik, direniş, kimlik

Kimliksizleşmenin Öyküsü: Oğuz Atay'ın "Beyaz Mantolu Adam" Adlı Öyküsünde Kimlik Kaybı

Veli İnal

Özet

Oğuz Atay, eserlerinde genellikle toplum içinde yalnızlık çeken, kıyıda köşede kalmış, kültürlü fakat göz önünde bulunmayan insanların gündelik yaşamlarını kendi duyuş ve düşünüş süzgecinden de geçirerek anlatan bir yazardır. Onun gayet başarılı ruhsal ve toplumsal tahliller yapabildiğini söylemek mümkündür. Mekan boyutunun katmanlarını kurmada başarılı, yaptığı ruhsal analizlerin derinliği olan, karakterlerini yaratırken bütün yönleriyle düşünen, ince eleyip sık dokuyan bir yazar olması yönüyle Atay, modernizmi temsil etmekle beraber gerek yaşadığı dönem gerekse kullandığı kurgu teknikleri yönüyle de postmodernizmden de etkiler taşımaktadır. Bu anlamda Oğuz Atay'ı modernizm ile postmodernizm arasında bir geçiş olarak görmek yanlış olmayacaktır.

Kimliksizleşme kavramı birçok yazar ve şair tarafından ele alınan ve birçok farklı bakış açısı geliştirilen bir kavramdır. Zira özellikle sanayi devrimi ile beraber hızlanan ve tüketime dayanan dünya düzeninin oluşması, geçen yüzyıldaki bilimsel ve teknik gelişmelerin bugüne dek doğru bilinen en temel bilgilerin bile yanlış olduğunu ortaya çıkarması ve bunlara bağlı değişen ve gelişen sosyal dinamikler modern insanı bir kimlik sorgulamasına itmiştir. Bu noktada tüm dünyada düşünce insanları kimlik bunalımı hatta ilerde kendini gösterecek olan kimliksizleşme problemini irdelemek için çeşitli düşünceler ortaya atmışlardır. Bu bağlamda yazılan en önemli eserlerden biri de Albert Camus'nun Yabancı adlı eseridir. Bu eserde yazarın kendine ve topluma yabancılaşan bir birey ve bu bireyin kimliksizleşmeye doğru giden ontolojik problemlerinin derin ruhsal ve toplumsal tahlilleri söz konusu yüzyılda konunun ne denli sarsıcı bir boyuta vardığını sanatın güçlü sesiyle önümüze sermektedir. Psikolojik ve sosyal bir girdaba giren birey değişen dünyada en temel değerlerin bile yozlaşmasıyla beraber iyice içinden çıkılamayacak bir duruma düşmüş ve yabancı ya da kimliksiz diye adlandırabileceğimiz bir insan tipi oluşmuştur. Oğuz Atay sık sık bu konuyu ele alan ve bu tarz insanları konu edinen eserler kaleme almıştır. Onun Beyaz Mantolu Adam adlı öyküsü de bu minvalde değerlendirilebilecek bir eserdir. Eserde bir manto sayesinde statü sahibi olan/olmuş gibi görünen bir adam ve başından geçen -yer yer absürt diyebileceğimiz- olaylar anlatılmaktadır.

Bu çalışmada söz konusu öykü okunup analiz edildikten sonra özellikle kimliksizleşme kavramı etrafında başkarakterin öyküde sahip olduğu bireysel ve toplumsal statüsü hakkında detaylı bir değerlendirme yapılmıştır. Bu değerlendirmeden hareketle gerek öyküdeki karakterin yaşadığı kimlik bunalımı/yozlaşması gerekse günümüz modern insanının yaşadığı kimlik sorunları üzerine düşünceler geliştirilip tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Oğuz Atay, kimlik bunalımı, kimliksizleşme, yabancılaşma.

Karamazov Kardeşler'de Otobiyografik İzler

Aleyna Avcı

Özet

Rus edebiyatının önde gelen yazarlarından Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, kaleme aldığı romanlardaki çarpıcı karakterlerle bireyin iç dünyasını yansıtan gözlemler yapılmasına olanak sağlar. Bir yandan yaşadığı döneme ait toplumsal çatışmaları ele alırken bir yanda da bireysel bir varlık olan insanın iç dünyasına yolculuk yaptırır. Bu iki yönlü ilişki *Karamazov Kardeşler*'de "ahlak" kavramıyla birlikte ele alınmıştır. Ahlak noksanlığının bozuk aile ilişkileri, yanlış evlilikler, iç çatışmalar ve kişilik bozukluklarını doğuran önemli bir etmen olduğu edebi sınırlar içerisinde anlatılır. Yazarın hayatını bilenler, onun bu anlatılarının ilham kaynağının içinde bulunduğu ortam ve yaşantılar olduğunu bilirler. Romanlarındaki karakterlerin duygu yansımalarında Dostoyevski'nin gölgesi vardır. Bu sebeple okurlar, onun eserlerini okurken otobiyografik bir roman havasıyla okurlar.

Karamazov Kardeşler Dostoyevski'nin hayata karşı olan tutumlarını belirgin bir biçimde sunan önemli bir eserdir. Bu çalışmanın amacı, *Karamazov Kardeşler'de* yaşamın temeline yerleştirilen "ahlak" kavramının hayatı nasıl biçimlendirebildiğinin sorgulanmasıdır. Bu yüzde söz konusu roman, bir belge olarak kabul edilmiş, veriler bu belgeden doküman analizi yoluyla çekilmiştir.

Elde edilen sonuçlara göre denilebilir ki Dostoyevski, *Karamazov Kardeşler*'de kendi tecrübelerini, düşüncelerini ve çevresini edebi bir anlatıyla dile getirmiştir. Anlatının izleri, Dimitri karakterinde Dostoyevski'yi, Fyodor Pavloviç Karamazov karakteri ile de babası Mikhail Dostoyevsky'i işaret etmektedir.

Anahtar Sözcükler: Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, Karamazov Kardeşler, Otobiyografik Roman, Ahlak

Harran Arapçasının Günümüz Arap Lehçeleri Arasındaki Konumu

Dr. İbrahim Özcan

Özet

Arapça, çok sayıda farklı lehçe veya diyalekse sahip bir dildir. Güncel Arap takvimleri arasında, Arap dünyasının farklı bölgelerinde konuşulan birçok yerel eğilim bulunmaktadır. Günümüz Arap lehçeleri, Arapça'nın farklı ağızlarını temsil eder, ancak Modern Standart Arapça'ya (Fusha) göre önemli dilbilgisi ve kelime dağarcığı farklılıkları gösterebilir. Bu lehçeler, aynı bölgedeki farklı topluluklar arasında da farklılık gösterebilir.

Harran Arapçası da, Arap lehçelerinden biridir ve özellikle Türkiye'de, özellikle Harran bölgesinde konuşulur. Harran Arapçası, diğer Arapça lehçelerinden bazı farklılıklar gösterebilmektedir. Bu farklılıkların nedeni, bölgenin tarihi, yapısı ve kültürel yapısıyla ilgilidir. Bugün, Harran Arapçası, bölge halkı tarafından geleneksel olarak aile içi iletişimde ve günlük yaşamda kullanılmaktadır. Harran Arapçası, Harran bölgesindeki Araplar tarafından kullanılmakla birlikte Arapça lehçelerinden bir parçadır. Günümüze kadar sözlü kültür sayesinde anadilleri Arapçayı korumuşlardır. Arap dünyasından ayrı yaşamaları ve yazılı kültürden uzun süre uzak kalmalarına rağmen Standart Arapçaya en yakın lehçelerden biridir. Geçmişi kurak olan Harran ovasının GAP projesi sayesinde yaşadığı tarımsal kalkınma ile beraber gelişen sanayisi sayesinde komşu illerden çok göç almaya başlaması farklı kültürlerden gelen vatandaşlarımızın konuştuğu dil ve ağızların etkisiyle hızla değişime uğramaktadır.

Tebliğimizde genel arapça lehçelerinden kısaca ele aldıktan sonra manileri, atasözleriyle kendine has edebi kültürü olan Harran Arap lehçesinin güncel durumu ve diğer lehçeler arasındaki yeri konusunda değerlendirmeler yapılacaktır.

The Position of Harran Arabic among Modern Arabic Dialects

Dr. İbrahim Özcan

Abstract

Arabic is a language with many different dialects or dialects. Among the current Arabic calendars, there are many local trends spoken in different parts of the Arab world. Present-day Arabic dialects represent different dialects of Arabic, but may show significant grammatical and vocabulary differences from Modern Standard Arabic (Fusha). These dialects may also differ between different communities in the same region.

Harran Arabic is also one of the Arabic dialects and is spoken mainly in Turkey, especially in the Harran region. Harran Arabic may show some differences from other Arabic dialects. The reason for these differences is related to the history, structure and cultural structure of the region. Today, Harran Arabic is traditionally used by the people of the region in family communication and daily life. Harran Arabic is used by Arabs in the Harran region and is part of the Arabic dialects. They have preserved their native language, Arabic, until today, thanks to oral culture. Although they live separately from the Arab world and have been away from written culture for a long time, they are one of the dialects closest to Standard Arabic. The Harran plain, which has an arid past, has started to receive a lot of immigration from neighboring provinces thanks to its agricultural development and developing industry thanks to the GAP project, and is rapidly changing under the influence of the languages and dialects spoken by our citizens from different cultures.

In our paper, after briefly discussing the general Arabic dialects, we will evaluate the current situation of the Harran Arabic dialect, which has its own literary culture with its poems and proverbs, and its place among other dialects.

مكانة اللغة العربية الحرانية بين اللهجات العربية اليوم

د. ابراهيم اوزجان

اللغة العربية هي لغة بها العديد من اللهجات أو اللهجات المختلفة. من بين التقويمات العربية الحالية ، هناك العديد من الاتجاهات المحلية المستخدمة في أجزاء مختلفة من العالم العربي. تمثل اللهجات العربية الحالية لهجات مختلفة للغة العربية ، ولكنها قد تظهر اختلافات نحوية ومفردات كبيرة عن اللغة العربية الفصحى الحديثة. وقد تختلف هذه اللهجات أيضًا بين المجتمعات المختلفة في نفس المنطقة.

العربية الحرانية هي أيضًا إحدى اللهجات العربية ويتحدث بها بشكل رئيسي في تركيا ، وخاصة في منطقة حران. قد تظهر اللغة الحرانية بعض الاختلافات عن اللهجات العربية الأخرى. ويرتبط سبب هذه الاختلافات بتاريخ المنطقة وبنيتها وبنيتها الثقافية. اليوم ، يتم استخدام لغة حران العربية بشكل تقليدي من قبل سكان المنطقة في التواصل العائلي والحياة اليومية. حران العربية يستخدمها العرب في منطقة حران وهي جزء من اللهجات العربية. لقد حافظوا على لغتهم الأم ، العربية ، حتى يومنا هذا ، وذلك بفضل الثقافة الشفوية. وعلى الرغم من أنهم يعيشون منفصلين عن العالم العربي وابتعدوا عن الثقافة المكتوبة لفترة طويلة ، إلا أنهم من اللهجات الأقرب إلى اللغة العربية الفصحى. بدأ سهل حران ، ذو الماضي القاحل ، يستقبل الكثير من الهجرة من المحافظات المجاورة بفضل تطوره الزراعي وتطوير الصناعة بفضل مشروعGAP ، وهو يتغير بسرعة تحت تأثير اللغات واللهجات المحكية. من قبل مواطنينا من مختلف الثقافات.

في بحثنا ، بعد أن تناولنا اللهجات العربية العامة بإيجاز ، سنقيم الوضع الحالي للهجة العربية الحرانية ، التي لها ثقافتها الأدبية الخاصة بأشعارها وأمثالها ، ومكانتها بين اللهجات الأخرى.

استخدام القواميس الكلاسيكية والإلكترونية في تحسين مهارات المفردات في تعليم اللغة العربية

أ. د. يعقوب جيولك

جامعة أنقرة حاجي بايرم ولي – كلية العلوم الإسلامية – قسم اللغة العربية

تعتبر المفردات ومعرفة القاموس واستخدامها ذات أهمية كبيرة في تعلم اللغة الأجنبية. كما هو الحال في جميع اللغات الأجنبية ، من المهم جدًا تحسين و تطوير مهارات الطالب في المفردات واستخدام القاموس في تدريس اللغة العربية ، ولا يكفي مجرد معرفة المعلومات وتعلمها ، بل من الضروري أيضًا معرفة وتعلم كيفية استخدام هذه المعلومات بشكل مفيد. لا يمكن القول أنه تم إيلاء أهمية كافية لتدريس المفردات واستخدام القواميس فيما يتعلق بذلك في تدريس اللغات الأجنبية في بلدنا. ويمكن اعتبار هذا القصور وعدم الإهتمام الكافي هو أحد أسباب الفشل في تدريس اللغة الأجنبية ، وهو ما ورد في العديد من الدراسات. ولذلك لا بد من طرح الحلول للقضاء على هذا القصور والقصور في تعليم المفردات واستخدام القاموس.

ما هي معايير واستراتيجيات تدريس المفردات في هذه الورقة ؟ وبناء على ذلك ، ما هو استخدام القواميس الإلكترونية المطبوعة والرقمية التي من شأنها تحسين و تطوير مهارات المفردات وما مكانها وتأثيرها على تعلم المفردات ؟ كيف ينبغي إنشاء قاعدة بيانات القاموس وما هي معايير في هذا الصدد ؟ سيحاول البحث عن لوصول الإجابات لهذه الأسئلة. وبهذه الإجابات سنحاول تقديم مساهمة في تعليم اللغات الأجنبية بشكل عام والعربية بشكل خاص بالإضافة إلى ذلك سيتم عرض معلومات عن القاموس العربي الرقمي متعدد اللغات واستخداماته ، ودراسة مهارات الطلاب في استخدام القواميس الرقمية.

The Use of Classical and Digital Dictionaries in Improving Vocabulary Skills in Teaching Arabic

Prof. Dr. Yakup Civelek

Ankara Haci Bayram Veli University

Abstract

Vocabulary, dictionary knowledge and use are of great importance in learning a foreign language. As is the case in all foreign languages, it is very important to improve and develop the student's skills in vocabulary and using the dictionary in teaching the Arabic language. It is not enough to simply know and learn information, but it is also necessary to know and learn how to use this information usefully. It cannot be said that sufficient importance has been given to teaching vocabulary and using dictionaries in relation to this in teaching foreign languages in our country. This deficiency and lack of sufficient attention can be considered one of the reasons for failure in teaching a foreign language, as has been mentioned in many studies. Therefore, solutions must be proposed to eliminate this deficiency and shortcomings in teaching vocabulary and using the dictionary.

What are the standards and strategies for teaching vocabulary in this paper? Accordingly, what is the use of printed and digital electronic dictionaries that will improve and develop vocabulary skills and what is their place and impact on vocabulary learning? How should a dictionary database be created and what are the standards in this regard? He will try to find answers to these questions. With these answers, we will try to make a contribution to teaching foreign languages in general and Arabic in particular. In addition, information about the multilingual digital Arabic dictionary and its uses will be presented, and students' skills in using digital dictionaries will be studied.

Keyword: Vocabulary, using dictionaries, Arabic teaching as a foreing language

Kanûnî Şerif Dedeoğlu'nun Hayatı ve Eserlerinin Makamsal Yönden Analizi

Doç. Dr. Alper Akdeniz

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Arş. Gör. Abdullah Bera Kürtül

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Türk Mûsikîsi, tarih boyunca bünyesinde pek çok önemli eser ve bestekâr barındırmıştır. Bu bestekârlar ve bestekârların bestelemiş olduğu eserlerin bir kısmı tarihsel süreç içerisinde unutulsa da toplumda yer alan kulak hafızası ve gerçekleştirilen tarihi çalışmalar neticesinde pek çok bestekârın hayatı ve pek çok beste 21. yüzyıla kadar ulaşmıştır.

21. yüzyılda varlığı ve besteleri biliniyor olan bir diğer Türk Mûsikîsi bestekârı da kanun icrası ile ön plana çıkmış olan Şerif Dedeoğlu'dur. Şerif Dedeoğlu, ulaşılabildiği kadarıyla Türk Mûsikîsi'nin alt dallarından birisi olan Türk Din Mûsikîsi alanını kapsayan toplamda 6 adet eser bestelemiştir. İlahi türüne ait bu eserlerin 3 tanesi Hicaz makamında, 1 tanesi Acemkürdî makamında, 1 tanesi Hüzzam makamında ve 1 tanesi de Evç makamında bestelenmiştir. Evç makamında bestelenen ilahi, Ramazan ilahisi olması yönünden diğer ilahilerden farklı bir mahiyete sahiptir.

Gerçekleştirilen bu çalışmada, Türk Mûsikîsi bestekârlarından birisi olan Kanûnî Şerif Dedeoğlu'nun hayatı, bestekârın mûsikî yönünü irdeleyecek biçimde incelenmiştir. Bununla birlikte bestekârın, yukarıda mahiyeti belirtilen bestelerinin makamsal yönden analizi gerçekleştirilmiştir. Bu bilgiler dâhilinde çalışma, Şerif Dedeoğlu'nun bestelediği eserlerde kullandığı makamsal geçkileri tespit etmeyi amaçlamıştır. Bununla birlikte bu çalışma, bestekar olduğu kadar aynı zamanda bir kanun icracısı, enstrüman yapımcısı ve kanun öğreticisi olan Şerif Dedeoğlu'nun Türk Mûsikîsi icracıları ve dinleyicileri tarafından tanınmasını ve bilinmesini sağlaması açısından önem arz etmektedir.

Nitel yöntem ile hazırlanmış olan bu çalışma için gerekli olan bilgilere, birincil ve ikincil kaynaklara başvurmak suretiyle ulaşılmıştır. Şerif Dedeoğlu'nun hayatı hakkındaki bilgilere, Şerif Dedeoğlu'nun oğlu Erkan Dedeoğlu ve Şerif Dedeoğlu'nun torunu Mustafa Dedeoğlu ile gerçekleştirilen görüşmeler sonrasında ulaşılmıştır. Bu görüşmelerin haricinde Şerif Dedeoğlu'nun hayatı hakkında literatürde yer alan bilgiler belgesel veri toplama tekniğine göre taranmışsa da betimsel bir düzeye sahip olan bu çalışma için çoğunlukla ampirik bir yaklaşım izlenmiştir.

Bu araştırma sonucunda elde edilen bulgulardan hareketle Şerif Dedeoğlu'nun bestelemiş olduğu eserlerin ilahi türüne ait eserler olduğu ve bu eserlerde pek çok makamsalgeçkinin yer aldığı görülmektedir. Gerçekleştirilen bu çalışmanın Türk Din Mûsikîsi'nin alt kollarından birisi olan tekke mûsikîsi hakkında gerçekleştirilecek olan çalışmalara fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bestekar, Kanûnî, Şerif Dedeoğlu.

Tanbûrî Cemil Bey'in Mâhur Peşrevinde Beste – Yorum Farklılıkları

Doç. Dr. Alper Akdeniz
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Doktora Öğrencisi Mustafa Cüneyt Aydın
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Türk mûsikîsi, bilgi ve tecrübelerin nesilden nesile aktarıldığı meşk metoduyla gelişimini sürdürmektedir. Meşk metodu yoluyla mûsikîşinas, ustasından edindiği bilgileri kendi yorumuyla harmanlayarak tavrını meydana getirir. Tavır, bir mûsikî eserini yorumlama tarzıdır. Mûsikînin gelişimi sürdükçe tavrın da gelişimi sürmüştür. Türk mûsikîsindeki bestelenmiş eserler, mûsikîşinasın tavır özellikleriyle yeniden yorumlandığında estetik bakımından farklılaşarak daha sanatlı hâle gelmektedir.

19. yüzyılda ses kayıt teknolojilerinin gelişmeye başlamasıyla Türk mûsikîsi de kayıt altına alınmaya başlamıştır. Türk mûsikîsine dair ses kaydı bulunan ilk mûsikîşinaslardan birisi de Tanbûrî Cemil Bey'dir. Saz ve söz eseri formlarında çeşitli besteleri bulunan Tanbûrî Cemil Bey'in bestekârlığının yanında tanbur, kemençe, viyolonsel gibi çeşitli sazların da usta bir icrâcısı olduğu kabul edilmektedir. Tanbûrî Cemil Bey'in mûsikîdeki mahareti ve icrasına ait ses kayıtlarının varlığı göz önünde bulundurulduğunda; bestesi ve yorumu arasındaki farkları tespit edebilmek Türk mûsikîsine dair yorum unsurlarının belirlenmesi açısından önem arz etmektedir.

Bu çalışmada; Tanbûrî Cemil Bey'in bestelediği saz eserlerinden biri olan Mâhur makamındaki peşrev, beste ve yorum farklılıklarının belirlenebilmesi amacıyla incelenmiştir. Tanbûrî Cemil Bey'in hayatı ve eserlerine âit kayıtlara literatür taramasıyla ulaşılmıştır. Tanbûrî Cemil Bey'in Mâhur Peşrevindeki beste – yorum farklılıklarına dair verileri elde edebilmek adına; 2016 yılında Kalan Müzik tarafından piyasaya sürülen "Tanburi Cemil Bey Külliyatı" adlı albümü ikinci diskin 13 ve 14. kayıtlarında yer alan ses kaydının transkripsiyonu yapılarak Tanbûrî Cemil Bey'in kendi el yazısıyla yazıldığı ifâde edilen orijinal nüshasıyla karşılaştırılmış; beste – yorum farklılıkları içerik analizi yöntemiyle tespit edilmiştir.

Elde edilen bilgilerin ışığında Tanbûrî Cemil Bey'in Mâhur Peşrevinde kullandığı yoruma dayalı unsurlar belirlenmiş, beste ve yorum arasındaki farklılıklar ortaya çıkarılarak yoruma dayalı transkripsiyona araştırmada yer verilmiştir. Türk mûsikîsinde; yoruma dayalı farklılıklarının tespit edilmesine yönelik araştırmaların mûsikîmizin gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beste, Yorum, Tanbûrî Cemil Bey.

TRT THM Repertuarında Yer Alan Karma Zamanlı Türkülerin Usûl Tespiti: Be Gemici Gemici Türkü Örneği

Doç. Dr. Alper Akdeniz
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Yüksek Lisans Öğrencisi Yusuf Yöndem
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Türk halk müziği, zengin bir tarihi mirasa sahip olan ve Anadolu coğrafyasının kültürel çeşitliliğini yansıtan bir müzik geleneğidir. Bu türün her yörede kendine özgü bir karakterinin olduğu ifade edilebilir. Her bir yörenin iklimi, tarihi ve kültürel geçmişi, müzikal karakterini ve repertuarını etkilemektedir. Türk halk müziği repertuarı işlediği konu bakımından çeşitli temaları ele alır ve genellikle aşk, ayrılık, özlem, doğa, günlük yaşam ve güncel olayları işler. Türkiye'nin coğrafi bölgeleri, tarihsel dönemlerde farklı kültürel etkileşimlere maruz kalmış ve bu etkileşimlerin Türk halk müziğini de etkilediği söylenebilir. Bu çeşitliliğin bölgelerdeki türkülerin müzikal, sözsel ve ritmik özelliklerine yansıdığı ifade edilebilir. Geleneksel ezgilerin en önemli ögeleri arasında, ritim ve usul konuları yer almaktadır. Usûl, müzikte ritmik düzen ve devir yapısını ifade etmektedir. Türk halk müziği içerisinde basit ve karma ritim yapıları yer almaktadır. Bu bağlamda türkülerin en önemli ögelerinden biri olan ritim ve karma usûl yapısı çalışmanın temelini oluşturmaktadır.

Araştırmanın amacı, TRT Türk halk müziği külliyatında bulunan on bir ve dokuz karma zamanlı türkülerin tespit edilmesi ve tespit edilen türkülerin Türk müziği usûlleri bakımından tahlil edilmesidir. Çalışmada, TRT Türk halk müziği arşivinde bulunan 3671 no'lu "Be gemici gemici" eserinin analizi için kaynak tarama yöntemi ile elde edilen notalar ve icra kayıtları, karşılaştırılmıştır. Çalışmada, birincil ve ikincil kaynaklardan yararlanılmıştır. Çalışma sonucunda TRT külliyatındaki yer alan ''Be gemici gemici '' karma zamanlı türkünün incelenerek ölçü tamamının yirmi zamanlı Fahte usûlü ile benzerlik göstermediği tespit edilmiştir. Eserin darp ve vuruşları incelendiğinde on bir zamanlı Tek vuruş ve dokuz zamanlı oynak usûlünun birlikte kullanıldığı belirlenmiştir. Trt Türk halk müziği repertuvarında yer alan türkülerin geleneksel yapısını koruyarak, Türk müziği usûlleri çerçevesinde yeniden notaya alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk halk müziği, Ritim, Usûl Analizi.

Kuşaklar Arası Üslûp Farklılıkları: Aşık Daimî ve Arif Sağ Örneği

Doç. Dr. Alper Akdeniz
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Yüksek Lisans Öğrencisi Cem Özbek
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Türk halk müziği, Türkiye coğrafyası üzerindeki her yörenin kendine has ağız yapısı ve icra özelliklerini ihtiva eden bir müzik türü olarak adlandırılmaktadır. Kökeni çok eskilere dayanan Türk halk müziği, farklı coğrafyalardaki Türk toplumlarının da müzikal zenginliklerini içinde barındırmaktadır. Bu geleneksel müzik türünün tarih boyunca kam, baksı, ozan adlarıyla anılan kişiler tarafından günümüze kadar geldiği söylenebilir. Günümüzde ise bu aktarımı aşıklar yerine getirerek Türk halk müziğinin devamlılığına katkı sağlamışlardır. Aşıklık geleneğinin en önemli özelliği usta-çırak ilişkisi ile yürütülmesidir. Bu ilişki sayesinde geçmişten gelen halk müziği öğretisi, bazen kaynak kişi bazen de aktarıcı olan ustalardan çıraklara iletilerek gelecek nesillere miras olarak bırakılmaktadır.

Diğer müzik türlerinde olduğu gibi türkülerin icrasında da yorumcuya göre farklı üslup şekilleri ortaya çıkmaktadır. Zamanla ustalaşan yorumcu, ustasından gördüğü öğretinin üzerine becerisini katarak kendi üslubunu oluşturmaktadır. Özellikle türkülerin icrasında yöresel faktörler önem arz etmektedir. Aşık Daimî ve Arif Sağ aynı yörelerin türkülerini icra etmekle birlikte, kendi dönemlerinin usta iki sanatçısı olarak Türk halk müziğinde önemli bir yer edinmişlerdir.

Bu çalışmada; her iki sanatçının icraları karşılaştırılarak kuşaklar arası farkların ortaya konulması amaçlanmıştır. Çalışma; icracıların farklı zamanlarda bireysel olarak seslendirdikleri ve Aşık Daimî' ye ait olan "Ne Ağlarsın Benim Zülfü Siyahım" türküsü ile sınırlandırılmıştır. Araştırmaya ait veriler literatür tarama ve içerik analizi ile elde edilmiştir. Çalışma sonucunda iki sanatçının "Ne Ağlarsın Benim Zülfü Siyahım" isimli türküde kendilerine has icra özelliklerini yansıttıkları görülmektedir. Gerek eser yapısı gerekse yöresel unsurlar dikkate alındığında, kuşaktan kuşağa aktarım sırasında türkünün ana teması değişmeden icracının kendine has üslubuna göre yorumun değişebildiği görülmüştür. Bu yorum farklılığı ve kuşaklar arasındaki üslup değişiminin tespit edilmesi Türk halk müziğinin gelecek nesillere doğru aktarılması açısından yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkü, Üslup, Usta-çırak

Muslim Women in Sociology and Social Activism: Examining Marginalization between the 19th and 20th Centuries

PhD Candidate Dalal Salem

دور الترجمة في نشأة الرواية العربية الحديثة : رواية (مواقع الأفلاك في وقائع تليماك) لرفاعة الطهطاوي نموذجا

د. أماني حافظ عبد الخالق الحفناوي
مدرس اللغة العربية وادابها
كلية اللغات والترجمة
جامعة 6 اكتوبر

مقدمة

اذا كانت الرواية هي الجنس الأقدر على التعبير عن الإنسان ومعاناته من جهة ، واستيعاب كل الفنون الأدبية من جهة أخرى حتى أطلق عليها (أم الفنون) ،فقد لعبت حركة الترجمة دورا مهما في تطور حركة القص بصفة عامة والرواية بصفة خاصة ، وكان رفاعة الطهطاوي ـ فيما يعرف ـ أول مصري يقوم بترجمة رواية أجنبية (فرنسية)؛ فنحن مدينون فيما يتصل بنشأة الرواية لرفاعة الطهطاوي وروايته المترجمة (مواقع الأفلاك في وقائع تليماك) التي تعد أول مظهر من مظاهر النشاط الروائي في القرن التاسع عشر ، وسار على نهجه في ترجمة الروايات الأجنبية مجموعة من الأدباء كما يتضح في ترجمة (محمد عثمان جلال)لرواية (بول وفرجيني) و(حافظ إبراهيم) لرواية (البؤساء) وغيرهم كثيرون ، فتلك الرواية يمكن أن نرصد من خلالها طبيعة التحول الذي وقع في مجتمعنا ، وكيف أثر هذا التحول في نشأة الأنواع الأدبية الحديثة وخاصة الرواية وربما أدى هذا التحول من جهة وحداثة ظهور هذا النوع الأدبي من جهة أخرى إلى التداخل والخلط بين أكثر من نوع أدبي بشكل قد يصل إلى صعوبة الفصل بين هذه الأنواع.

الهدف من البحث :

يحاول هذا البحث الوقوف على تأثير الترجمة في نشأة الرواية العربية الحديثة من خلال دراسة ترجمة رفاعة الطهطاوي لرواية (مواقع الأفلاك في وقائع تليماك) وكيف تداخلت الأنواع الأدبية المختلفة فترجمة هذه الرواية بوصفها أولى تجارب الرواية العربية ؟ وهل يمكن أن يولد هذا التداخل شكلا أدبيا جديدا؟ أم أنها لا تعدو أن تكون مجرد خصائص مميزة للشكل الأدبي نفسه (الرواية) في تلك الفترة.

الدراسات السابقة :

ورغم دور رفاعة الريادي في النهضة الثقافية والأدبية في مصر في القرن التاسع عشر ، والذي اعترف به بعض المستشرقين . ضمنيا ـ حين اعتبروا روايته (مواقع الافلاك في وقائع تليماك مصدرا للتعرف على الحياة الاجتماعية في مصر انذاك ، و قد اعترف بهذا الدور كذلك العرب سواء من خلال تحقيق ديوانه للدكتور طه وادي أو من خلال طبع أعماله الكاملة ونشرها وتحقيقها للدكتور (محمد عمارة) في خمسة أجزاء عام 2010 في دار الشروق مؤخرا هذا بالإضافة إلى بعض الأبحاث الجامعية التي تحدثت عن هذا الدور سواء في الحياة الأدبية أو الاجتماعية ـ أقول ـ رغم ذلك لم يزل الطهطاوي يستحق مزيدا من الدراسات لالقاء مزيدا من الضوء على دوره الريادي في تلك الفترة .

ومن ثم تحاول الباحثة في هذا البحث إلقاء الضوء على أحد اثار رفاعة الأدبية الذي كان له أفضل الأثر في نشأة الرواية في مصر وهي روايته المترجمة (مواقع الافلاك في وقائع تليماك)

المنهج:

تستخدم الباحثة في هذا البحث (المنهج الوصفي التحليلي) الذي يقوم على وصف الظاهرة الأدبية (الرواية) وعلاقتها بالأنواع الأخرى: (الملحمة - المقال - المقامة) بتأثير الترجمة ،وذلك من خلال رواية (مغامرات تليماك) لرفاعة الطهطاوي بوصفها نموذجا لهذا التداخل ، ومحاولة تحليل هذه الظاهرة في سياقاتها المتعددة ، وصولا إلى تحقيق هدف البحث.

وتبعا لذلك تسير محاور البحث على النحو التالي :

- الترجمة والنهضة في القرن التاسع عشر .

- الرواية التعليمية باعتبارها أول أنواع الرواية العربية .

- رفاعة الطهطاوي ودوره في ظهور الرواية الفنية.

- مغامرات تليماك بين (فينيلون) و(الطهطاوي).

- (مواقع الأفلاك في مواقع تليماك) نقد وتحليل للوقوف على مواضع التداخل بين الرواية وغيرها من الأنواع الأدبية.

- أهم النتائج والمقترحات

وعلى الله قصد السبيل

George Orwell Resurrected: Road to the Abyss in Books about the Day

Dr. Taghreed Gamal Elbakly
Assistant Professor of English Literature

Faculty of Sciences and Human Studies, Shaqra' University, KSA

Abstract

Few modern novels of the 20th century have proven as timeless voices as George Orwell's anti-utopian projections of future world politics in the 21st century. The Orwellian political processes of nowadays prove the uncertainty of the upcoming reasoning what might be the next step. This paper investigates how the techniques of Totalitarian systems envisioned in selected novels of Orwell, Animal Farm, 1984, are resurrected to apply in today's politics on a large scale. These novels have significant insights on how future terror is achieved and thus the road to the abyss is inevitable by a conceivable narrative of how totalitarianism can put an end to the individual confining him into ultimate mechanism. Such rational culmination of Orwell's political writings can relate to the current political behavior as irrational and vividly describe the trap of the authoritarian key to the current political issues like Russian War in Ukraine. This paper explores how such novels intersect with conflicts of our precarious time in a horizon that necessitates a re-reading of their significance and crystalizing a ghostly manifestation of George Orwell that encompasses contemporary Western conflicts over ideology and narrative.

Keywords: Politics - terror – totalitarianism - Western conflicts

Identity transformation in the digital age as Applied to "The Path of all Waves" by Philipp Schönthaler and "Codes of doomsday" by Tamer Shaikhoun

Passant Rashad Hadad Moghazy
Assistant lecturer – German Department – Faculty of Languages and Translation

Misr University for Science and Technology - Egypt

Abstract:

In the last decades, the topic of "digitalization" has experienced a revival in literary works worldwide. Through themes of digital identity and the digital world, other social issues also come under discussion. The conflict of digitalization plays a central role in this context.

In the last decades, the topic of "digitalization" has experienced a revival in literary works worldwide. Through themes of digital identity and the digital world, other social issues also come under discussion. The conflict of digitalization plays a central role in this context.

Digitalization essentially has two meanings: firstly, the digitization of media, where analog media is transformed into digital media (e.g., E-books); and secondly, the digitalization of society, which refers to the societal changes brought about by digital media. This second definition forms the fundamental basis for the exploration in this study.

The study is based on two literary works from modern German and Arabic literature. These two novels offer a fertile ground to examine the reflections of digital identity loss, its causes, and its consequences. Literary texts are worlds that indirectly reflect reality by introducing narrative elements such as characters representing human models, events embodying social developments, places linked to civilizational contexts, and time. Undoubtedly, the narrator's personality and narrative methods, which influence the atmosphere of the storytelling, play an important role. All these aspects are significant lines of observation to understand the manifestations of identity loss in the age of digitalization from a literary perspective.

Keywords: Digitalization, digital identity, digital identity loss, social change, the memory.

Identitätswandel im Zeitalter der Digitalisierung anhand der Romane (Der Weg aller Wellen) von Philipp Schönthaler und (Šafrāt Ālqiyāma / Code der Auferstehung) von Tamer Shaikhoun

Zusammenfassung:

Seit den letzten Jahrzehnten erfährt das Thema „Digitalisierung" in literarischen Werken weltweit eine Wiederbelebung. Durch Themen der digitalen Identität bzw. digitalen Welt kommen andere soziale Themen ebenfalls zur Diskussion. Dabei spielt der Konflikt der Digitalisierung die Hauptrolle.

Die Rede von dem Begriff „Digitalisierung" umfasst grundsätzlich zwei Ebenen: Einerseits die Digitalisierung von Medien im Sinne von Umwandlung der analogen Medien zu digitalen Medien (E-Book), andererseits die Digitalisierung der Gesellschaft, d.h. der gesellschaftliche Wandel, der durch digitale Medien beeinflusst wird. Im Mittelpunkt dieser Untersuchung steht die zweite Definition, wobei das Problem des digitalen Identitätsverlustes und die Risiken der Digitalisierung auf sozialer Ebene ausführlich behandelt werden.

Dies basiert auf zwei literarischen Werken aus der modernen deutschen und arabischen Literatur. Diese beiden Romane bieten einen fruchtbaren Bereich, um die Widerspiegelungen des digitalen Identitätsverlusts, seine Ursachen und Folgen zu untersuchen. Denn literarische Texte sind Welten, die die Realität reflektieren, indem die narrativen Elemente, wie die Charaktere, die menschliche Modelle verkörpern, die Ereignisse, die soziale Entwicklungen darstellen, die Orte, die mit zivilisatorischen Kontexten verbunden sind, und die Zeit, entsprechend eingesetzt werden. Zweifellos spielen die Persönlichkeit des Erzählers und seine Erzählverfahren, die auf die Atmosphäre des erzählten Geschehens einwirken, eine wichtige Rolle. All diese Aspekte sind bedeutende Linien, die es ermöglichen, die Erscheinungsformen des Identitätsverlusts im Zeitalter der Digitalisierung aus literarischer Perspektive zu beobachten.

Schlüsselwörter: Digitalisierung, digitale Identität, digitaler Identitätsverlsut, gesellschaftlicher Wandel, das Gedächtnis.

Aspects of Contemporary German-Language Migration Literature based on Abbas Kidder's Novel "The Wrong Indian"

Mennatallah Maamoun Youssef Newier
A Master's student and Teaching assistant at the Faculty of Foreign Languages and Translation - Misr University for Science and Technology

Abstract:

This paper primarily focuses on migration literature and the loss of identity. Migration is an important topic in literature and has gained increasing significance in recent decades. This work presents the history of the development of this literature, which can be recognized by the various terms used to describe it: guest worker literature, guest literature, foreigner literature, exile literature, migrant literature and migration literature. These terms encompass a literature written by authors with a foreign background. The diversity of these terms demonstrates the complexity and the literary evolution that the definition of migration literature has undergone.

The purpose of this paper is to trace the development of this genre in Germany as well as to highlight the most important representatives.

Migration literature often deals with questions of identity, integration, and grappling with cultural differences, loss of homeland, culture shock, loneliness and alienation, discrimination, and communication difficulties. This paper examines the theme of identity loss based on the novel „ Der falsche Inder" (the Fake Indian) by Abbas Khider, considered one of the most important contemporary representatives of migration literature.

The concept of identity is often examined in scholarly works from philosophical, social-psychological, and sociological perspectives. In this present paper, the concept of identity is presented from a psychological perspective.

Keywords: Migration literature- migrants- worker literature- guest worker literature- motifs of migration literature- loss of identity- alienation.

Aspekte der zeitgenössischen deutschsprachigen Migrantionsliteratur anhand von Abbas Khiders Roman "Der falsche Inder"

Zusammenfassung:

Die vorliegende Arbeit beschäftigt sich hauptsächlich mit der Migrationsliteratur sowie dem Identitätsverlust. Migration ist ein wichtiges Thema in der Literatur und hat in den letzten Jahrzehnten zunehmend an Bedeutung gewonnen. In dieser Arbeit wird die Geschichte der Entwicklung dieser Literatur gezeigt, was allein an den unterschiedlichen Termini, die sie beschreiben, erkennbar ist: Gastarbeiterliteratur, Gastliteratur, Ausländerliteratur, Exilliteratur, Migrantenliteratur und Migrationsliteratur. Unter diesen Begriffen wird eine Literatur verstanden, die von Autoren mit ausländischem Hintergrund geschrieben wird. Diese Vielfältigkeit des Begriffs beweist die Problematik sowie die literarische Entwicklung, die die Definition von Migrantenliteratur erlebt.

Die Arbeit beabsichtigt demzufolge, die Entwicklung dieses Genres in Deutschland zu verfolgen sowie die wichtigsten Vertreter aufzuzeigen.

Die Migrationsliteratur beschäftigt sich oft mit Fragen der Identität, der Integration und der Auseinandersetzung mit kulturellen Unterscheiden, Verlust der Heimat, Kulturschock, Einsamkeit und Entfremdung, Diskriminierung und Kommunikationsschwierigkeit. Die vorliegende Arbeit setzt sich mit dem Motiv Identitätverlust auseinander basierend auf dem Roman „Der falsche Inder" von Abbas Khidder, der als einer der wichtigsten zeitgenössischen Vertreter der Migrationsliteratur zu verstehen ist.

Das Konzept der Identität wird in den wissenschaftlichen Arbeiten oft aus philosophischer, sozialpsychologischer und soziologischer Richtung untersucht. In dieser vorliegenden Arbeit wird der Identitätsbegriff aus psychologischer Perspektive dargstellt.

Schlüsselwörter: Migrationsliteratur- Migranten- Arbeiterliteratur- Gastarbeiterliteratur- Motive der Migrationsliteratur- Identitätsverlust- Entfremdung.

القصة المؤرخة في الأدب الألماني تطبيقاً على السرد الذاتي لجوزيف تسودرر"Wir gingen„

مقدم من / حبيبة سعيد عبده ابراهيم

باحثة ماجستير بجامعة حلوان

معيدة بكلية اللغات والترجمة، جامعة مصر للعلوم والتكنولوجيا، مصر

المستخلص

بفضل الأدب يبقى التاريخ على قيد الحياة. ولكن على مر الزمان ظهر العديد من الآراء التي تتحدى مصداقية الأدب. وبناءً على ما سبق يهدف هذا العمل لعرض تأثيرات القصة التاريخية على التاريخ نفسه من خلال توضيح الاختلاف بين التاريخ الحقيقي والسرد التاريخي ؛ وذلك تطبيقاً على سرد السيرة الذاتية للأديب الناطق بالألمانية جوزيف تسودرر" "Wir gingen„ رحلنا". صدرت قصة" "Wir gingen„ رحلنا" في عام 2004 ، وتدور أحداثها حول سرد الكاتب لآلام عائلته وبقية سكان مدينة جنوب تيرول في فترة "الخيار" ، والتي كانت ما بين عامي 1939 و 1943 ، وكيف عانوا من ذلك. في ذاك الحين ، بعد الحرب العالمية الأولى ، كان تسودرر لا يزال عمره أربعة أعوام وبالكاد يتذكر أي شيء عن هذه الفترة. وفي سياق الأحداث روى ذكريات شقيقه الذي كان عمره حينها —في فترة الخيار- أربعة عشر عاماً.

ويتعرض الموضوع على وجه التحديد لفترة "الخيار" في مدينة جنوب تيرول البديعة. وكجانب رئيسي يؤخذ في عين الاعتبار تأثير السرد التاريخي على التاريخ في فترة ما بعد الحرب في مدينة جنوب تيرول. وانطلاقاً من وجهة النظر هذه سيتم عرض آثار السرد التاريخي على استدامة التاريخ. إن الأدب منذ قديم الأزل حتى عصرنا الحالي مبتكر ، ويكتسب تدريجياً وجهات نظر جديدة للسرد التاريخي. لهذا السبب تأخذ وجهات النظر حول الأدب المكتوب في التوسع ، ولكن يبقى السؤال مفتوحا بشأن كيفية نقل السرد التاريخي الماضي الحقيقي والتاريخ الحقيقي وأحداثه الفعلية ونتائجه بالفعل ، وكيف يصاغ هذا فقط بطريقة جمالية. لذلك يريد العمل بحث السؤال السابق ذكره وتحليله ، استناداً على قصة الأديب تسودرر" "Wir gingen„ رحلنا."

كلمات مفتاحية:

الاستدامة ، التاريخ ، الأدب ، القصة التاريخية ، السرد التاريخي ، فترة ما بعد الحرب ، السيرة الذاتية ، البحث عن الذات ، التمييز ، الاغتراب ، أصعدة أدبية وتاريخية واجتماعية

The historical narrative in German literature based on Joseph Zoderer's autobiographical narrative "Wir gingen"

Habiba Said Abdo Ibrahim
Teaching Assistant at the German Department, Faculty of Languages and Translation, MUST University

Abstract

Thanks to literature, history remains alive forever; however, over time, numerous interpretations emerge that challenge the credibility of literature. Consequently, this work aims to illustrate the impact of historized narrative on history by clarifying the distinction between real history and storytelling using the autobiographical narrative of the German-speaking author Joseph Zoderer, "Wir gingen," as an example. The narrative "Wir gingen" was published in 2004. In it, Zoderer recounts the hardships his family and other South Tyroleans endured during the Option period, which took place between 1939 and 1943, and how they suffered. At that time, after the end of World War I, Zoderer was only four years old and could barely remember anything. Throughout the narrative, he relies on his brother's memories, who was fourteen years old during the Option period.

Specifically, the work delves into the Option period in the beautiful region of South Tyrol. The primary focus is on storytelling's influence on South Tyrol's post-war history. From this perspective, it elucidates the impacts of storytelling on the sustainability of history. Literature is inherently innovative and continuously acquires new perspectives on history up to the present day. Consequently, viewpoints for interpreting written literature expand. However, the question remains open as to how historical narrative truly conveys the real past, true history, and its actual events and consequences, and how it formulates them merely in an aesthetic manner. Therefore, this work critically examines and analyzes the aforementioned question using Zoderer's narrative, "Wir gingen."

Keywords: Sustainability, history, literature, historical narrative, storytelling, post-war period, autobiography, search for identity, discrimination, otherness, literary, societal, and sociohistorical levels

Die historische Erzählung in der deutschen Literatur anhand von Joseph Zoderers autobiografischer Erzählung "Wir gingen"

Habiba Said Abdo Ibrahim

Oberassistentin an der Deutschabteilung der Sprachen- und Übersetzungsfakultät der MUST-Universität

Abstract

Dank der Literatur bleibt die Geschichte noch für ewig am Leben, allerdings entstehen im Laufe der Zeit zahlreiche Auffassungen, die gegen die Glaubwürdigkeit der Literatur einen Einspruch erheben. Infolgedessen zielt die vorliegende Arbeit darauf ab, die Auswirkungen der historischen Literatur auf die Geschichte darzustellen, indem sie den Unterschied zwischen der realen Geschichte und der Geschichtserzählung am Beispiel von der autobiografischen Erzählung des deutschsprachigen Autors Joseph Zoderer „Wir gingen" aufklärt. Die Erzählung „Wir gingen" ist im Jahr 2004 erschienen. Darin erzählt Zoderer von der Schmerzhaftigkeiten seiner Familie und anderer Südtiroler in der Zeit der Option, welche zwischen 1939 und 1943 war, und wie sie daran gelitten haben. Damals, nach dem Ende des 1. Weltkriegs, war er nur noch vier Jahre alt und konnte sich kaum etwas daran entsinnen. Im Verlauf der Erzählung berichtete er von den Erinnerungen seines Bruders, der damals; also während der Zeit der Option, vierzehn Jahre alt war.

Spezifisch geht die Arbeit auf die Zeitperiode der Option in der herrlichen Region Südtirol ein. Als Hauptaspekt wird nämlich der Einfluss der Geschichtserzählung auf die Geschichte in der Nachkriegszeit und wie sie widergegeben wurde, in Südtirol, betrachtet. Aus dieser Hinsicht wird dargelegt, welche Einwirkungen die Geschichtserzählung auf die Nachhaltigkeit der Geschichte hat. Die Literatur ist natürlicherweise längst und bis zur heutigen Zeit innovativ und erwirbt nach und nach neue Darstellungsperspktive von der Geschichtserzählung. Aus diesem Grund erweitern sich die Ansichten des Betrachtens von der geschriebenen Literatur. Jedoch bleibt die Frage offen, wie die historische Erzählung die reale Vergangenheit bzw. die wahre Geschichte und deren echten Ereignissen sowie Konsequenzen wirklich vermittelt und wie sie diese lediglich eher auf einer ästhetischen Art und Weise formuliert? Daher möchte die Arbeit die vorherig genannte Frage kritisch anhand von der Erzählung Zoderers "Wir gingen" untersuchen und analysieren.

Schlüsselwörter: Nachhaltigkeit, Geschichte, Literatur, historische Erzählung, Geschichtserzählung, Nachkriegszeit, Autobiografie, Identitätssuche, Diskriminierung, Fremdheit, literarische, gesellschaftliche und sozialgeschichtliche Ebenen

The Translational Corpus of "The Knight in the Panther's Skin"

Doctorate Student Tamta Nagervadze

Batumi Shota Rustaveli State University

Abstract

The corpus linguistics is the scientific approach that allows us to calculate the linguistic features systemically, it combines two main fields, humanities and computer sciences, scientists can easily research the number of topics such as discourse, linguistic features, translation, and literature.

The paper "corpus based analysis translation of "the knight in the panther's skin" will be a critical/descriptive method and aims to define corpus linguistics as a methodology. The paper covers the topics of cognitive linguistics and corpus studies, comparison of the translations from Georgian into English.

In order to achieve these goals, the following tasks will be set and implemented in the paper: discussion of corpus linguistics as a methodology, determination of corpus stylistic methods based on scientific literature and their value in relation to literary studies, relationship between corpus and translation studies.

Keywords: Translational Corpus, The Knight in the Panther's Skin

Die historische Erzählung in der deutschen Literatur anhand von Joseph Zoderers autobiografischer Erzählung „Wir gingen“

Habiba Said Abdo Ibrahim

Oberassistentin an der Deutschabteilung der Sprachen- und Übersetzungsfakultät der MUST-Universität

Zusammenfassung

Dank der Literatur bleibt die Geschichte noch für ewig am Leben, allerdings entstehen im Laufe der Zeit zahlreiche Auffassungen, die gegen die Glaubwürdigkeit der Literatur einen Einspruch erheben. Infolgedessen zielt die vorliegende Arbeit darauf ab, die Auswirkungen der historischen Erzählung auf die Geschichte darzustellen, indem sie den Unterschied zwischen der realen Geschichte und der Geschichtserzählung am Beispiel von der autobiografischen Erzählung des deutschsprachigen Autors Joseph Zoderer „Wir gingen“ aufklärt. Die Erzählung „Wir gingen“ ist im Jahr 2004 erschienen. Darin erzählt Zoderer von der Schmerzhaftigkeiten seiner Familie und anderer Südtiroler in der Zeit der Option, welche zwischen 1939 und 1943 war, und wie sie daran gelitten haben. Damals, nach dem Ende des 1. Weltkriegs, war er nur noch vier Jahre alt und konnte sich kaum etwas daran entsinnen. Im Verlauf der Erzählung berichtete er von den Erinnerungen seines Bruders, der damals; also während der Zeit der Option, vierzehn Jahre alt war.

Spezifisch geht die Arbeit auf die Zeitperiode der Option in der herrlichen Region Südtirol ein. Als Hauptaspekt wird nämlich der Einfluss der Geschichtserzählung auf die Geschichte in der Nachkriegszeit und wie sie widergegeben wurde, in Südtirol, betrachtet. Aus dieser Hinsicht wird dargelegt, welche Einwirkungen die Geschichtserzählung auf die Nachhaltigkeit der Geschichte hat. Die Literatur ist natürlicherweise längst und bis zur heutigen Zeit innovativ und erwirbt nach und nach neue Darstellungsperspktive von der Geschichtserzählung. Aus diesem Grund erweitern sich die Ansichten des Betrachtens von der geschriebenen Literatur. Jedoch bleibt die Frage offen, wie die historische Erzählung die reale Vergangenheit bzw. die wahre Geschichte und deren echten Ereignissen sowie Konsequenzen wirklich vermittelt und wie sie diese lediglich eher auf einer ästhetischen Art und Weise formuliert? Daher möchte die Arbeit die vorherig genannte Frage kritisch anhand von der Erzählung Zoderers „Wir gingen“ untersuchen und analysieren.

Schlüsselwörter: Nachhaltigkeit, Geschichte, Literatur, historische Erzählung, Geschichtserzählung, Nachkriegszeit, Autobiografie, Identitätssuche, Diskriminierung, Fremdheit, literarische, gesellschaftliche und sozialgeschichtliche Ebenen

Es-Seyyid Osman Hulusi Efendi Vakfı'nın Türk Din Mûsikîsine Katkıları

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Asım Akkuş

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Malatya Darende'de 1986 yılında kurulmuş olan Es- Seyyid Osman Hulusi Efendi Vakfı, Osman Hulusi Efendi tarafından kurulmuştur. Vakıf, Darende'de Nakşibendiliğin Hâlidiyye kolunun Cumhuriyet Dönemi kültürel devamlılığını sağlamış olması açısından da önemli bir vakıf olarak karşımıza çıkmaktadır. Sivas'ta yaşayan İhramcızâde İsmail Hakkı Toprak'tan icâzet almış olan Osman Hulûsi Efendi, divanı olan bir şair olması açısından da önemli bir şahsiyet olmuş ve edebiyata olan vukûfiyetini ortaya koymuştur. Yazmış olduğu şiirler birçok bestekâr tarafından bestelenmiştir. Elimizde ismi "Notam 1.0" olan nota programı ve vakfın arşivinden elde edilen notalar neticesinde acemaşiran, acem, acemkürdî, dilkeşhâverân, evç gülizar, hicaz, hisarbuselik, hûzî, hüseynî, hüzzam, kürdî, muhayyer, muhayyer kürdî, neveser, nihâvend, nikriz, rast, sabâ, segah, suzidil, sûznak, uşşak vb. makamlardan olmak üzere 148 eser mevcuttur. Bu eserlerin ikisinin bestekârı meçhul olmak üzere diğer eserleri Ahmed Hatiboğlu, Mehmet İhsan Özer, Hayati Günyeli, Mehmet Emin Ay, Ahmet Özhan, Hakan Alvan, Ender Doğan ve Barış Demir gibi isimler bestelemiştir. Bu eserler daha sonra Ahmet Özhan, Sami Savni Özer, Mehmet Emin Ay, Ender Doğan ve Halil Necipoğlu gibi isimler tarafından konser ve albümler de icrâ edilmiştir. Tekke mûsikîsinin devamlılığı açısından da önemli faaliyetleri bulunan Es- Seyyid Osman Hulusi Efendi Vakfı'nın Nakşibendîliğin Halidiyye kolunun zikir usûlünü uyguladığı görülmüştür. Zikir usûlünde Hatm-i hâcegân bölümündeki Silsile-i Şerif bölümünde makamsal icrânın zikir anında yapıldığı görülmüştür. Zikir anında Kur'ân-ı Kerim Tilâveti, Kaside, Salâvât gibi Türk din mûsikîsi formlarının icrâlarına da rastlanılmış bunların birçoğunun uşşak ve hüseynî makamında olduğu görülmüştür. Vakfın, Adana, Afyon, Amasya, Ankara, Antalya, Bolu, Bursa, Denizli, Erzurum, Gazianetp, Hatay, Mersin, İstanbul, İzmir, Kayseri, Kocaeli, Konya, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Niğde, Sakarya, Samsun, Sinop, Sivas, Sakarya, Samsun, Tokat, Şanlıurfa, Zonguldak, Karaman, Bartın, Yalova, Karabük, Osmaniye, Düzce ili olmak üzere 36 şubesi vardır. Bu şubelerde de zikir usûlü tertibinin yapıldığı bilinmekte ve zikir anında yukarıda zikredilen ilâhilerin okunduğu bilinmektedir. Vakıfta okunan Türk din mûsikîsi formları esnasında herhangi bir müzik aletine de yer verilmediği tespit edilmiş sadece sazsız icrâya yer veridiği yapılan araştırma ve incelemeler sonucunda görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Türk Din Mûsikîsi, Osman Hulusi Efendi Vakfı, Mustafa Asım Akkuş

Yazma Eserlerin Katalog Bilgilerinde Eserin Müellife Aidiyeti Sorunu

Dr. Öğretim Üyesi Necati İşler

Ankara Üniversitesi

Özet

Yazma eserler özellikle sosyal bilimler sahasında vazgeçilmez birincil kaynaklardır. Geçmişe ait bu önemli hazinenin kayıt altına alınması ve korunması özel bir çalışma gerektirmektedir. Doğru bir şekilde kayıt altına alınması, eserin korunmasından daha fazla önem arz etmektedir. Fişlere ya da dijital platformlara kaydedilen bazı eser bilgileri, esere ulaşmayı güçleştirdiği gibi araştırmacıları yanıltacak pek çok hususu da beraberinde getirmektedir. Halil Rıfat Paşa'nın "Gidemediğin yer senin değildir." sözü bu bağlamında bize rehberlik edecek niteliktedir. Doğru esere, doğru zamanda ulaşmak kütüphane kataloglarındaki bilgilerin doğruluğuyla mümkün olabilmektedir. Yazma eser kataloglarında pek çok yanlışa rastlayabilmekteyiz. Bu yanlışların en vahimi şüphesiz ki müellif ve eser adının yanlış tespit edilmesidir. Eserin içerisindeki bir kelime, bağlamından koparılarak eser ya da müellif adı olarak kaydedilebilmektedir. Bu yanlışların tespiti adeta bir olay yeri incelesi titizliği gerektirmektedir. Varak numaralarının, müstensih adı ve istinsah tarihlerinin, eserin tercüme mi telif mi olduğu hususunun doğru bir şekilde tespiti gerekmektedir. Katalog yanlışlarının bazı örneklerini daha önce "Katalog Yanlışları ya da Sehiv-nâme" başlığı ile "Eski Türk Edebiyatı Çalışmalarında Dijital Kaynaklar ve Uygulamalar" adlı makalemizde örnekleriyle ele almıştık. Bu bildirimizde ise yeni ulaştığımız örnekler üzerinden eserin müellife aidiyeti sorunu ele alınacaktır. Bu örneklerden ilki Kadı Hüseyin Ispartavî'nin Manzûme-i Akâid adını taşıyan eseridir. Ankara Millî Kütüphane'de bulunan bu eserin ismi katalogta "Nazm-ı Hıfzî" olarak geçmektedir. Müellif ismi ise "Hıfzî" olarak kaydedilmiştir. Leibzig ve TDK kütüphanelerinde bulunan Emre'nin (öl. 1557'den sonra) Feridüddîn-i Attâr'ın Pendnâme'sine yapmış olduğu manzum Türkçe tercümenin nüshalarının katalog bilgilerinde ise müellif ismi sehven "Makâlî" olarak girilmiştir. Ele alacağımız son örnek ise mahlasları dolayısıyla karıştırılan iki şair ile ilgilidir. Selimiye Kütüphanesi'nde kayıtlı olan yazmanın katalog bilgilerinde Kıbrıslı Âşık Kenzi'ye ait olan eser, Ayaşlı Hasan Kenzi'ye aitmiş gibi gösterilmiştir. Bu tür katalog hatalarının ortaya konması bazı eserlerin yeni nüshalarının tespiti anlamına da gelebilmektedir. Tebliğimizde bu hususlar detaylı ele alınacaktır.

Keyword: Kütüphane, Yazma Eser, Katalog Yanlışları

Contributions of Es-Seyyid Osman Hulusi Efendi Foundation to Turkish Religious Music

Asst. Prof. Dr. Mustafa Asım Akkuş
Ankara Yıldırım Beyazıt University

Abstract

Es-Seyyid Osman Hulusi Efendi Foundation, which was established in Malatya Darende in 1986, was founded by Osman Hulusi Efendi. The foundation also appears as an important foundation in terms of ensuring the cultural continuity of the Khalidiyye branch of the Naqshbandi order in Darende during the Republican Period. Osman Hulûsi Efendi, who received permission from İhramcızâde İsmail Hakkı Toprak, who lived in Sivas, became an important person in terms of being a poet with a divan and demonstrated his knowledge of literature. The poems he wrote were composed by many composers. As a result of the notation program named "Notam 1.0" and the notes obtained from the foundation's archive, we have acemaşiran, acem, acemkurdî, dilkeşhâverân, evç gülizar, hicaz, hisarbuselik, hûzî, hüseynî, hüzzam, kürdî, muhayyer, muhayyer kürdî, neveser, nihâvend, nikrisis, There are 148 works in the makams rast, saba, segah, suzidil, sûznak and uşşak. The composers of two of these works are unknown, and the other works were composed by names such as Ahmed Hatiboğlu, Mehmet İhsan Özer, Hayati Günyeli, Mehmet Emin Ay, Ahmet Özhan, Hakan Alvan, Ender Doğan and Barış Demir. These works were later performed in concerts and albums by names such as Ahmet Özhan, Sami Savni Özer, Mehmet Emin Ay, Ender Doğan and Halil Necipoğlu. It has been observed that the Es-Sayyid Osman Hulusi Efendi Foundation, which also has important activities in terms of the continuity of lodge music, practices the dhikr method of the Halidiyye branch of Naqshbandiyyah. It has been observed that in the Silsile-i Şerif section in the Hatm-i hâcegân section of the dhikr rhythm, the maqam performance is made at the moment of dhikr. At the time of dhikr, performances of Turkish religious music forms such as Qur'an Recitation, Kaside, Salâvât were also observed, and many of them were seen to be in the uşşak and hüseynî maqams. Foundation, Adana, Afyon, Amasya, Ankara, Antalya, Bolu, Bursa, Denizli, Erzurum, Gazianetp, Hatay, Mersin, Istanbul, Izmir, Kayseri, Kocaeli, Konya, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Niğde, Sakarya, Samsun, Sinop, It has 36 branches in Sivas, Sakarya, Samsun, Tokat, Şanlıurfa, Zonguldak, Karaman, Bartın, Yalova, Karabük, Osmaniye and Düzce. It is known that the dhikr method is organized in these branches and the hymns mentioned above are recited at the time of dhikr. It was determined that no musical instruments were included in the Turkish religious music forms read at the foundation, and as a result of the research and examinations, it was seen that only performances without instruments were included.

Keywords: Turkish Religious Music, Osman Hulusi Efendi Foundation, Mustafa Asım Akkuş